

Giới thiệu August - Love Come

Mang một chút gì đó mãnh liệt và giằng co, August - Love Come là tựa truyện khiến nhiều bạn đọc nhớ về tác phẩm Sinh Mệnh Kiếp Này Tôi Phải Có Em. Đây sẽ là truyện tuổi teen nổi bật nhất trong tuần này, xua tan đi cái se lạnh và sười ầm những con tim khao khát yêu.

Con gió lạnh của tháng 8 mang anh đến bên em. Nhiều lúc anh giống một con gió thổi nhẹ nhàng mang cho em hạnh phúc, nhiều lúc lại làm em đau xót. Nhưng chẳng hiểu sao em lại yêu anh từ lúc nào, đúng là tình yêu đến như một con gió làm chúng ta chẳng thể chuẩn bị trước!

* Giới thiệu nhân vật- Nguyễn Ngọc Tường Vy - nó 18 tuổi, rất rất xinh đẹp, cá tính, nghịch ngợm, thông minh. Thiên kim tiểu thư nhà họ Nguyễn, tập đoàn lớn nhất Thế Giới

- Kim Hạ Băng - nhỏ 18 tuổi, xinh đẹp, dịu dàng, thông minh. Thiên kim tiểu thư nhà họ Kim, tập đoàn lớn nhì Thế Giới- Lâm Hàn Thiên - hấn 18 tuổi, rất đẹp trai, lạnh lùng, thông minh. Cậu chủ tập đoàn lớn nhất Thế Giới (ngang ngửa nhà nó), chủ bang Black

- Trịnh Minh Phong - anh 18 tuổi, đẹp trai, hay cười, thông minh. Cậu chủ tập đoàn lớn nhì Thế Giới (ngang nhà nhỏ), phó bang Black

Giờ thì mời các độc giả cùng chiêu mộ tựa truyện online hay.

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Về Việt Nam

Sáng sớm tại một ngôi biệt thự nguy nga ở Hàn Quốc, đồng hồ báo thức reo lên trong một căn phòng màu đen trắng là chủ yếu RENG RENG RENG

- Trời ơi, sáng sớm ngày ra đã làm phiền người ta rồi - nó văng chiếc đồng hồ ra cửa rồi chồm chắn ngủ tiếp

" BANG! BANG! BANG!

BANG! BANG! BANG!

Ppangya ppangya ppangya

BANG! BANG! BANG!

BANG! BANG! BANG!

Ppangya ppangya ppangya"

Tiếng chuông điện thoại vang lên, nó cáu đến phát điên, chồm dậy với chiếc iphone 6 và nghe

- KHÔNG ĐỊNH CHO NGƯỜI TA NGỦ À - nó quát lên

Bên kia im lặng một lúc rồi lên tiếng

- Con nói chuyện với mẹ của con thế à - mẹ nó

Nó giật mình nhìn trên điện thoại hiện lên dòng chữ "Mẫu Hậu"

- Ahaha, hóa ra là mẹ à con không biết cho con xin lỗi nha - nó phá lên cười

- Đúng là, à mà mẹ đặt vé cho con bé Băng về Việt Nam rồi đấy, 9h bay đấy đừng để muộn - mẹ nó nghiêm nghị nói

- Aaaaaaa, về Việt Nam, cuối cùng cũng được về Việt Nam rồi - nó hét lên trong vui sướng còn mẹ nó biết trước sẽ như thế này nên tắt máy trước

Nó chạy một mạch đi tìm Hạ Băng

- Băng ơi, Băng, Băng ơi..... A, đau quá trời - nó vì không để ý thấy nhỏ nên đã bị trượt cầu thang ngã

- Ôi dòi ơi - nhỏ lao tới

- Cầu thang của chị, em không sao chứ - nhỏ vờ lơ nó
- Này, mày quý cầu thang hơn bạn mày à - nó tức giận đứng dậy xoa xoa mông
- Haha, tao đùa thôi, mày có sao không, à chắc là không sao rồi, mày trâu lắm cơ mà - nhỏ ôm bụng cười khúc khích
- Thôi không đùa nữa, tao có chuyện vui muốn nói cho mày nghe này - nó đi ra ghế ngồi
- Chuyện j thế - nhỏ đi sau nó cuống hỏi
- Vừa này, mẹ tao gọi, bảo đặt vé cho chúng ta về Việt Nam - nó nhấp ngụm cà phê
- CÁI GÌ!!!! Aaaaaaaaaaaaaa, được về Việt Nam rồi - nhỏ nhảy vòng vòng quanh phòng
- Thôi đi chuẩn bị đi 9h bay rồi - nó đi lên phòng

30' sau hai chúng nó có mặt dưới nhà, hôm nay nó và nhỏ ăn mặc rất swag, nó mặc một chiếc áo len ngắn cổ mỏng, quần bò, khoác chiếc áo ni bông dài đến đùi có mũ cùng với đôi sneaker, tay đeo dây nhẫn, cổ đeo một chiếc vòng xích mà nó mới tậu đc hôm đi hội chợ. Còn nhỏ diện một chiếc quần bò với áo phông, khoác một chiếc áo ra bóng lộn, đi giày đôi với nó, nhỏ đội một chiếc snapback đen tron. Cả hai cùng lên chiếc Lamborghini và phóng đến sân bay. Với tốc độ kinh hoàng bọn nó đến sân bay chỉ trong 5'. Vào sân bay rất nhiều người nhìn bọn nó với ánh mắt ngưỡng mộ có, ghen tỵ có, mắt trái tim cũng có.

- Ôi, gái đẹp kìa, còn chất nữa - boy 1
- Aaaaaa, các chị ý xinh quá - girl 2
- Ước gì tôi được như thế - girl 3
- Tưởng gì, sao bằng tôi được - girl 4
- Thôi đi cô, xấu hơn người ta còn bày đặt - boy 1

Nhưng bọn nó đã quá quen với cảnh này rồi nên không thèm để ý.

- Đi thôi - nó giục
- Từ từ, chụp một bức post face tạm biệt Hàn đã - nhỏ nói
- Hai... ba.... được rồi đợi tao post - nhỏ nói
- Rồi đi thôi - nhỏ nói

TINH TINH TINH TINH

- Từ từ đã - nhỏ kéo tay nó lại
- Lại sao nữa - nó nói
- Ôi ôi, 75 likes rồi - nhỏ phấn khích

Nó bực mình quá giật điện thoại của nhỏ tắt nguồn đi

- Rồi đi thôi - nó kéo nhỏ vào máy bay

Thế là cả hai lên đường vào máy bay trở về Việt Nam thân yêu của tụi nó.

HẾT CHƯƠNG 1

(Đây là truyện đầu tay của mình rất mong các bạn đọc và cho góp ý để mình rút kinh nghiệm nha)

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Việt Nam - Oan Gia Đến Rồi

Trong cái trời thu se se lạnh của tháng 8, hai cô gái bước ra khỏi sân bay trong ánh mắt của bao người. Nó bỏ kính ra và rút điện thoại ra bấm bấm - Mẹ ơi bác quản gia đến chưa ạ - nó hỏi mẹ

- Bác ấy đang trên đường đi rồi hai con đợi tí đi - mẹ nó nói

- Vâng - nó đáp rồi cúp máy

- Sao đấy - nhỏ hỏi

- Không sao, mà ở đây đợi bác quản gia tao đi mua nước - nó nói

- Ừm - nhỏ đáp

Nó bước thật nhanh về phía máy bán nước công cộng rồi rút tiền vào mua một lon Fanta..... Bịch.... Vâng và nó đã đâm vào hán

- Aaaaaa, ủa không có mắt à, hay mắt để sau gáy mà đâm vào người ta vậy trời - nó vùng vẫy ở dưới đất

- - hán đứng im lặng nhìn nó

- Đồ điên, đồ câm, thần kinh,... - nó đứng dậy là chửi hán một tràng

- Là cô đâm vào tôi - hán hai tay rút túi quần bây giờ mới lên tiếng

- Anh đúng là đồ điên - nó hét vào mặt hán

Trong khi nó và hán đang cãi nhau thì ở trước cổng sân bay

- Sao con này đi lâu vậy ta - nhỏ nói rồi lấy gương ra tô son môi

- Ui da, roi son rồi - nhỏ cúi xuống nhặt

Đúng lúc đó thì anh cũng đến và giúp nó nhặt cây son lên, hai người cùng đặt tay lên cây son rồi ngẩng đầu lên nhìn nhau. Nhỏ xấu hổ nhặt cây son lên, lúc đó anh cũng đứng lên.

- Cảm ơn cậu nhé - nhỏ ngại nói

- Không có gì đâu, giúp một người con gái xinh đẹp như cậu cũng đáng mà - anh gỡ đầu

- Hi hi - nhỏ cười

- Trời đất ơi, trên đời đàn ông đúng là giống nhau mà, hèn mạt, đê tiện, đủ các loại - nó nói um cả lên

Nhỏ kéo kéo tay nó rồi chỉ chỉ vào anh ý

- À à, đây là bạn tớ, tên là Tường Vy - nhỏ giới thiệu

- Chào cậu - anh vẫy tay chào thân thiện

- Ừm,.... À bác quan gia kia rồi - nó kéo tay nhỏ đi

- À, ừ, chào cậu hẹn gặp lại nhé - nhỏ đi theo nó rồi quay lại vẫy tay chào

- Ừ - anh vẫy tay

Hán đi đến

- Làm gì đấy - hán hỏi

- Ừi dòi ơi, ông đúng là phí quá, không được chiêm ngưỡng gái đẹp, trời ơi đúng là gái đã xinh lại còn hiền hậu, duyên dáng - anh nói

- Không thể tin vào con gái được, toàn hồ báo - hán nói

- Ông hôm nay bị sao đấy - anh nói

- Không sao, đi thôi - hấn nói rồi đi để anh lẻo đẻo đi theo sau

Tại chỗ nó là nhỏ

- Con chào bác - nhỏ nhảy căng lên ôm cổ bác quán gia

- Chào mừng hai tiểu thư về, mẹ của các tiểu thư đang đợi - bác quán gia nói

- Vâng - nó nói rồi kéo nhỏ lên xe lái về biệt thự của bố mẹ nó

15' sau nhỏ và nó đã về đến nhà

- Con chào bố mẹ - nó và nhỏ chào bố mẹ của nó và nhỏ

- Các con tôi đã về rồi - bố mẹ nó và nhỏ chạy ra ôm hai đứa nó

- À thôi, các con về biệt thự B đi, mai đi học bố mẹ đã nộp thủ tục cho con vào trường của người quen bố mẹ rồi - mẹ nó nói

- Uời bố mẹ lại đuổi con đi à, bọn con mới về mà - bọn nó nhõng nhẽo

- Thôi đi mấy cô, cứ mấy tuần tôi lại bay sang với mấy cô còn gì - mẹ nó nói

- Thôi được rồi bọn con đi sáng mai bọn con đi học - nó nói

Hai chúng nó lại đi về biệt thự B của chúng nó, vào đến cửa biệt thự, nhỏ nói

- Nay đi shopping đi, mai đi học rồi tranh thủ tí - nhỏ nói

- Ừ cũng đúng - nó gật đầu

Hai bọn nó lại lên xe tiến về thành phố A vào trung tâm thương mại lớn nhất thành phố

- Tao muốn đi mua trang sức - nhỏ nói

- Không tao muốn đi mua quần áo - nó nói

- Không - nó cãi

- Không - nhỏ cãi

.....

- Thôi tóm lại mày đi mua j thì mua xong gặp nhau ở BBQ - nó cắt đứt cuộc tranh cãi

Nói rồi hai đứa nó mỗi người đi về một phía

Tại chỗ nó

- Ôi cái váy đẹp quá - nó thốt lên rồi cầm lấy cái váy lên nhưng hình như có ai cũng cầm lấy nó kéo về một hướng khác nên nó k giật lấy được và người cầm chiếc váy cứng nó chính là hấn. Thấy vậy, nó liền bỏ tay khỏi cái váy

- Nay, lại là anh, sao anh cứ đeo bám tôi vậy - nó quát

- Có cô ý, trứng sui xèo - hấn nói bình tĩnh

- Đồ điên - nó vùng vằng bỏ đi

Tại chỗ nhỏ

- Bộ này đẹp quá - nhỏ nói

- Đẹp thì tớ có thể tặng cậu - anh nói

- Hả, là cậu à - nhỏ nói

- Ừm... gói cho tôi bộ này - anh gạt đầu với nhỏ rồi nói với nhân viên
- Đây tặng cậu - anh nói
- Tớ cảm ơn nha - nhỏ nhận lấy món quà với vẻ thích thú
- Cho tớ số của cậu đi - anh chìa điện thoại ra
- Oki... đây nhé - nhỏ bấm điện thoại rồi trả lại anh
- Thôi tớ đi đây - nhỏ vẫy tay tạm biệt anh

10' sau nó và nhỏ gặp nhau tại BBQ

- Sao thế kia - nhỏ hỏi
- Không sao, mà cái j đây - nó chỉ vào cái túi và nói
- À bạch mã hoàng tử tặng tớ đây - nhỏ nói
- Đúng là.. thôi vào ăn - nó bấu môi rồi dắt nó vào ăn

Hai đứa nó ăn xong rồi về nhà ngủ một giấc luôn

HẾT CHƯƠNG 2

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đi Học Và Gặp Lại Oan Gia

6h tại biệt thự B CỐC CỐC CỐC, nhỏ gõ cửa để đánh thức nó dậy

CỐC CỐC CỐC, nhỏ gõ mai nhưng nó không ra mở cửa

CỐC CỐC CỐC, nhỏ bắt đầu mất kiên nhẫn và...

Dầm, văng và cái cửa xinh đẹp của nó đã đi châu diêm vương không một sự báo trước

- Ôi mẹ ơi, động đất, sóng thần - nó hoảng hốt
- Sóng thần cái gì, mà có dậy đi học không đây - nhỏ bực mình
- À đúng rồi đi học, ừ ừ tao xuống đây - nó nói rồi vội chạy vào phòng làm vệ sinh cá nhân, còn nhỏ chán nản đi xuống nhà

15' sau nó có mặt dưới nhà

- Đi thôi - nó nói rồi đi trước để nhỏ theo sau

Hôm nay nó xõa tóc, còn nhỏ thì tết tóc điệu đà, cả hai đều rất xinh đẹp trong bộ đồng phục trường

* Giới thiệu một chút về đồng phục trường nha

- Nữ:

+ Áo sơ mi trắng với nơ buộc cổ, bên trái áo là nhãn trường, chân váy màu be dài đến đùi, giày búp bê màu đen rất duyên dáng

- Nam:

+ Áo sơ mi trắng, cà vạt, quần dài màu be, giày cũng màu đen nhìn rất cool ngầu

10' sau chúng nó đến trường Rose, chúng nó bước vào trong nhiều ánh mắt của mọi người, cả trường bao vây chúng nó, bàn tán xì xào

- Ôi xinh thế - boy 1

- Ước gì mình xinh như thế - girl 1

- Thướt tha - girl 2

.....

Hắn và anh đứng ngoài

- Lại học sinh mới kìa - anh tỏ vẻ thích thú

- Học sinh mới thôi mà - hắn bỏ đi để lại anh đứng đấy

Nhỏ và nó đi vào phòng HT

CỐC CỐC

- Vào đi - cô HT ns

- Con chào cô - hai chúng nó mở cửa đi vào cúi chào lễ phép

- Ô hóa ra là hai đứa, cô sắp xếp lớp cho bọn con rồi đấy, lớp 12A1, VIP đấy nhớ, lên tầng 3 rẽ trái là đến, đây là cô Hoa cô CN của mấy đứa - cô HT nói rồi chỉ vào cô Hoa

- Đi cô sẽ dẫn em lên lớp - cô Hoa nói

Hai chúng nó theo cô lên lớp

- Các em, hôm nay lớp ta có học sinh mới, hai em giới thiệu đi nào - cô CN ns

- Xin chào tất cả các bạn, tớ tên là Kim Hạ Băng, rất mong các bạn giúp đỡ - nhỏ vẫy tay chào không quên một nụ cười tỏa nắng

- Xin chào, tớ là Nguyễn Ngọc Trương Vy - nó cười làm bao ng phụt máu

- Hai em... Hmmmm.... Băng em ngồi cạnh Phong cuối lớp kìa nhé còn Vy, em ngồi cạnh Hàn Thiên nhé - cô nói

Hai đứa nó đi xuống chỗ ngồi bắt gặp ánh mắt tức giận của một số học sinh

- Chào cậu - nhỏ vẫy tay chào làm anh đang nghe nhạc bỗng ngẩn mặt lên

- Là cậu sao - nhỏ bắt ngờ

- A, xin chào chúng ta lại gặp lại nhau rồi - anh nói

Cả hai người nói chuyện rất vui vẻ, còn về phía hắn và nó

- Ngồi lùi vào coi - nó ns làm hắn ngẩn mặt lên nhìn

- Lại là cô quả trứng xui xẻo - hắn nói

- Là anh sao đồ thần kinh - nó nói

Không ai nhìn ai hai người cãi nhau suốt cả tiết

RENG RENG RENG, cuối cùng thì tiết học buồn chán của bà cô CN cũng hết, khi mọi người đã xuống sân hết chỉ còn nhỏ, nó và anh

- Mình xuống căn tin đi - anh mời nhỏ

- Ủ.... này này có xuống k - nhỏ hỏi nó

- Thôi hai người cứ đi đi, tôi đi thăm quan trường - nó nói

Hai con người kia vui vẻ đi với nhau xuống sân, còn nó thì chậm rãi cắt sách vở rồi đi ra ngoài, nó tìm đường lên sân thượng và cuối cùng cũng thấy

- SAO TÔI LẠI GẶP ANH CHÚ ĐỒ THẦN KINH - nó hét thật to cho thỏa nỗi bức xúc, rồi nó đứng ngây người ra nhìn bầu trời trong xanh

RENG RENG RENG, tiếng trống vào tiết vang lên làm nó giật mình chạy nhanh xuống dưới, chạy được một đoạn thì

Dầm, nó đã va vào hần và đang an tọa ở dưới đất

- Lại là anh sao - nó quát lên

- - hần im lặng

- Sao anh toàn mạng sui sẻo đến cho tôi vậy - nó ức đến phát khóc

- Cô chảy máu mũi kia - hần bh mới lên tiếng

Nó sò lên mũi và nhìn thấy đầu máu, xấu hổ quá nó đứng lên chạy thật nhanh xuống để lại hần một mình thấp thoáng nụ cười vui mừng. Nó không vào lớp mà chạy vào vườn trường, nó ngồi vừa lau máu vừa chửi thề hần. Bỗng hần đến

- Hóa ra cô ở đây - hần nói và ngồi xuống với nó

- Lại là anh ư, tránh xa tôi ra - nó cáu

- Suyt - hần ra hiệu cho nó im lặng rồi lấy mảnh giấy trên tay lau máu cho nó

- Cô đúng thật là bánh bèo, mới đâm vào ng tôi có tí đã chảy máu rồi - hần vừa lau máu vừa nói

- Người anh cứng như đá ý.... - nó lải nhải mãi không biết hần đã dừng việc lau máu và nhìn nó chằm chằm. Cuối cùng nó cũng nhận ra hai người nhìn nhau lúc lâu

- Đây - nó lên tiếng

Hần lấy cốc trà sữa ở sau lưng ra đưa cho nó

- Uống đi, coi như là quà chuộc lỗi - hần nói

- Wow, trà sữa - nó nhận lấy uống ngon lành

Hần lại ngồi ngắm nó

" Cô gái này rốt cuộc là như nào, xinh đẹp, đáng yêu, lại có chút lạnh lùng, thật thú vị, mà hôm nay mình làm sao vậy, trước đây có chuộc lỗi với ai bao giờ đâu "

- Đây anh đang nghĩ j thế về lớp thôi - nó đặt cốc trà sữa xuống ghế và đi

Hai người cuối cùng cũng về đến lớp, bước vào làm bao ng ngạc nhiên, họ tự hỏi sao hai ng này lại đi với nhau, tại sao nhỏ đó lại được đi với hần và cả nhỏ và anh cũng ngạc nhiên.

Tại vườn trường chỗ hần và nó vừa ngồi, có một người con gái đến cầm cốc trà sữa đã hết lên bóp chặt

- Tại sao, nó mà không phải là em - người con gái đó tức giận vứt cốc trà sữa xuống đất

HẾT CHƯƠNG 3

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chả Lẽ Tôi Thích Cô?

Sáng sớm, nhỏ đã gọi nó dậy- Đây, dậy đi học với tao đi - nhỏ lay lay người nó

- Ừm... ừm, mới 5h45 mà đi gì mà sớm thế - nó vùng vằng

- Hôm nay tao trực nhật mà - nhỏ nũng nịu

- Ở kia kệ mày chứ - nó nói

- Thôi đi một mình tao buồn lắm - nhỏ nói

Nó vùng vằng đi ra khỏi giường làm VSCN rồi đi học cùng nhỏ. Hai chúng nó đến trường rồi đi thẳng vào lớp, thấy cặp của hấn và anh

- Bạch mã hoàng tử của mày đến rồi kia - nó nói

- Không phải của mày cũng đến rồi sao - nhỏ chỉ vào cặp của hấn

- Diên à - nó chỉ vào mặt nhỏ

- Thôi tao đi giặt khăn nhớ - nhỏ cầm khăn vào nói

- Đi đi, tao đi lên sân thượng ngắm cảnh - nó nói rồi đi luôn

Tại chỗ của hấn và anh đang mua trà sữa

- Đi - hấn cầm hai cốc trà sữa cho vào túi rồi lên xe

- Ê, cốc của tao đưa tao - anh ngăn hấn lại

- Mày nghĩ gì - hấn nói rồi phóng vụt đi

Tại sân thượng nó đang đứng ngắm cảnh

- Haiz, không khí thật trong lành quá - nó hít một hơi rồi nói

- Đây cô đang nói gì vậy hả, tự kỉ à - hấn tiến lại gần

- Lại là anh, đến đây làm gì - nó nói rồi ngồi xuống ghế nhựa gần đó

- Thích, này uống đi - hấn ngồi xuống và đưa cốc trà sữa cho nó

- Uống trà sữa này, cảm ơn anh nha - nó lấy cốc trà sữa từ trong tay hấn uống ngon lành

* Cô gái này, chả lẽ tôi thích cô sao * - hấn nghĩ và mỉm cười vui vẻ

Tại chỗ nhỏ và anh

- Ashi - nhỏ đang chỗ nhảy lên để lau nốt cái bảng

- Để tớ giúp - anh lấy khăn từ tay nhỏ lau nốt bảng

Bây giờ thì nhỏ đang đứng núp trong lòng anh

- Cảm ơn cậu nha - nhỏ ngại ngùng

- Không có gì đâu, mà Vy đâu rồi - anh vừa gấp khăn vừa noi

- Nó lên sân thượng ngắm cảnh rồi mà bạn thân cậu đâu rồi - nhỏ cũng hỏi

- Tớ cũng vừa thấy nó đi lên phía sân thượng - anh nói

- CÁI GÌ - anh và nhỏ hét lên tỏ vẻ ngạc nhiên

Tại chỗ nó và hấn

- Đây nghĩ gì thế - nó lên tiếng

- À không có gì, về lớp thôi - hấn nói rồi đi trước còn nó theo sau

- Aaaaaaaaaaaaa - nó hét lên

Hắn quay ra đã nhìn thấy nó ngồi bệt dưới đất gần đó có hòn đá thì biết ngay chắc hắn nó đã vấp vào đá

- Cô bị sao thế - hắn lại gần đỡ nó lên ghế và nắn chân cho nó
- Aaaa, đau quá anh nhẹ chút đi, chắc tôi bị vấp vào hòn đá kia - nó đau đến phát khóc
- Nín đi - hắn nói rồi nhấc bổng nó lên
- Aaaaa, anh làm gì vậy thả tôi xuống đi - nó vùng vẫy
- Im đi không tôi thả cô từ tầng 5 xuống đây - hắn đe dọa cho nó sợ

Cả hai người cuối cùng cũng về đến lớp, hai chúng nó đi vào lớp trong sự ngạc nhiên của mọi người và cả bà cô giáo nữa. Cả lớp bắt đầu bàn tán xì xào, anh và nhỏ há hốc mồm ngạc nhiên

- Đây hai em kia sao vào lớp muộn hả - bà cô dạy toán hỏi
- - hắn không trả lời bẻ nó về chỗ và cúi xuống băng bó cho nó

Cả lớp lại xì xào

- Đúng là tôi đi mách cô hiệu trưởng - bà cô ông ọ ra khỏi lớp

Cả lớp bây giờ như cái chợ vỡ tất cả đều xì xào bàn tán về nó và hắn. Một lúc sau cô HT vào

- Hôm nay ai là người vào lớp muộn - cô hiệu trưởng nói

Hắn đứng lên hai tay rút túi quần, nó cũng định đứng lên nhưng bị hắn đẩy ngồi xuống

- Là em sao - cô HT hỏi

Hắn gật đầu

- Thôi cả lớp học tiếp đi nha - cô HT nói rồi đi ra ngoài
- Nhưng mà chị... chị à - bà cô ông ọ theo sau

Cả lớp lại bắt đầu xì xào bàn tán

- + Đây cảm ơn anh - nó viết thư
- + Trả ơn tôi bằng một bữa chưa - hắn trả lời
- + Oki - nó nói

RENG RENG RENG, tiết học đã hết tất cả học sinh đều xuống căn tin ăn trưa

- Đây cô đi được không đây - hắn hỏi về lo lắng
- Đi đc tôi đi được mà - nó khắp khiễng

Hành động của hắn làm nhỏ và anh đi sau cũng phải nhìn nhau ngạc nhiên. Cuối cùng bọn nó xuống căn tin

- Tôi ăn cái này, cái này nữa này, đây nữa,.... - hắn chỉ liên hồi làm nó gấp không kịp
- Đây, bình thường mày đâu ăn nhiều như thế - anh hỏi hắn
- Kệ tao - hắn trả lời

Cuối cùng thì cả bốn đứa cũng đã lấy đồ ăn xong, ngồi vào bàn ăn cùng nhau

- Anh không ăn à - nhỏ hỏi hắn
- Tôi muốn cô xúc cho tôi - hắn thần nhiên
- HẢ - nó hét lên còn anh với nhỏ tròn mắt ngạc nhiên

- Thôi được - nó dứt cho hấn ăn

Lúc này căn tin trọn tròn mắt ngạc nhiên. Bỗng

- Đây em gái, trông xinh phết nhỉ, sang bàn anh ngồi ăn đi ngồi đây làm gì - Nam nói với nó

- Muốn gì, đây là người của tao - hấn đứng lên

- Ô, hóa ra là người của mày, đúng là Black loạn hết rồi, cái gì mà không yêu đương, không có con gái trong nhóm - Nam vỗ tay mỉa mai

- Cho tao cô bé này đi - Nam nói

Lúc này thì hấn không nhận được nữa rồi lao vào đâm tới tấp Nam, lúc này cả căn tin đứng lên bao gồm cả nó, anh và nhỏ

- LÂM HÀN THIÊN, CẬU DỪNG LẠI CHO TÔI - nó hét lên làm hấn dừng lại

- Hóa ra mày chỉ có thế, nghe lời nó như một con chó con vậy - Nam kích

- Mày.... - hấn định xông ra nhưng bị nó ngăn lại

- 2h chiều thành phố A - hấn ném cho Nam cái hẹn rồi kéo tay nó lên lớp

Đến trước cửa lớp nó buông tay hấn ra

- Sao cậu lại làm vậy cậu điên à - nó mắng

- ... - hấn không nói gì

- Tay cậu chảy máu rồi kìa - nó lục lọi trong túi áo lấy ra một chiếc băng hình gấu trúc rất đáng yêu và dán vào tay hấn

Sau đó sau khi tiếng chuông vang lên, cả trường đi về, anh đã chờ hấn ở cổng từ trước

- Ngày hôm nay mày sao thế - anh hỏi

- Có lẽ tao thích Vy rồi - hấn leo lên xe

- Hà - anh ngạc nhiên

- Sao chứ mày thích Băng thì được còn tao không được thích Vy sao - hấn nói rồi phóng vụt đi

* Giới thiệu nhân vật mới

- Trần Phong Nam

18 tuổi, kiêu ngạo, cũng đẹp trai, nhà cũng có thế lực, là kẻ thù của hấn, chủ bang C

HẾT CHƯƠNG 4

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đánh Nhau, Tôi Lo Lắng Cho Anh Lắm Đây

Sau khi tan học, nhỏ và nó đi về nhà- Đây, hình như hôm nay trường mình có biển đây - nhỏ nói

- Ai với ai - nó quăng cặp sách xuống ghế

- Black với C - nhỏ rót nước uống

- Trường mình có cả người tên Black với tên C nữa à - nó ngây ngô
- Mà điên à, đây là tên bang, Black là do Thiên chủ bang, còn C là do cái thằng hôm nay trên mây ý - nhỏ nói
- À ra là thế, mà tao cũng muốn xử thằng kia tao cũng muốn đi - nó nũng nịu
- Bảo Thiên - nhỏ nói
- Tao không có số mây cho tao mượn số thằng Phong đi - nó nói
- Đây gọi rồi đây nghe đi - nhỏ rút điện thoại ra bấm bấm đưa cho nó
- Alô, cô gái xinh đẹp hôm nay gọi mình có chuyện j vậy - anh trả lời điện thoại
- Điện à, tôi Vy đây xinh vs đẹp j - nó quát
- O, à có chuyện j k - anh hỏi
- Cho tui số Hàn Thiên đi - nó bảo
- À nó đang ngồi cạnh tui này - anh nói rồi đưa máy cho hắn
- Ai? - hắn trả lời trống không
- Tui nè, chiều nay anh đi đánh nhau với C đúng không, cho tui đi với - nó nói
- Biết gì mà đi ở nhà đi - hắn nói rồi định cúp máy
- Ấy, nhưng hắn cũng là kẻ thù của tui mà tui cũng muốn đi - nó nũng nịu
- Ở nhà đi - hắn cúp máy

Cuối cùng thì cũng đến giờ hai bang tranh đấu với nhau

- Mày muốn như nào - Nam nói
- Đánh đi đừng nói nhiều - hắn lạnh lùng

Rồi hai bang xông vào đánh nhau, được 5' bang C bắt đầu mất nhiều người, sau một giờ dường như bang C đã thua, người bị thương nhiều vô kể

- Thế nào - hắn nói
- Coi như tao tha cho mày - Nam đỡ mấy anh em đi về

Hắn cười khẩy coi thường, cho đàn em đi về rồi anh và hắn đi cà phê, khi đến quán cà phê VIP

- Ê mày thích Vy thật đấy à - anh hỏi
- Ừ - hắn nhấp ngụm cà phê
- Mày có muốn biết Vy có yêu mày không, muốn biết không - anh hỏi
- Có - hắn nhìn anh chằm chằm
- Lại đây - anh thì thầm gì với hắn rồi hai người cười với nhau

Một lúc sau

Tinh Tinh Tinh, tiếng chuông điện thoại của nó vang lên

- Alô - nó đang xem TV trả lời
- Đây, Thiên vào viện rồi, viên Q cô mau vào đi - anh nói rồi cúp máy
- Hả, alô, này - nó nói vừa nói vừa cuống quýt chạy đi đến bệnh viện

Nó chạy vào bệnh viện cuống cuống hỏi y tá phòng hắn nằm, nó chạy lên tầng phòng VIP

- Đây - nó mở cửa vào
- Anh bị làm sao vậy hả tỉnh dậy đi - nó đi đến giường lay ng hấn nước mắt tuông trào
- Haha - hấn đột nhiên phá lên cười
- Anh... anh - nó ấp úng
- Cuối cùng thì cũng biết kết quả rồi nhớ, Vy lo cho mày đến nỗi mặc cả quần áo ngủ vào đây kia - anh cũng phá lên cười
- Anh đúng là.... - nó đánh hấn cho đỡ ngại

Cả ba phá lên cười không biết bên ngoài

- Các người cứ vui vẻ đi rồi sẽ biết, còn anh sẽ là của em, mãi mãi của em, em sẽ loại bỏ cô ta và chỉ có em ở cạnh anh thôi - cô gái bí mật đứng ngoài nói rồi cô ta cười khẩy đi ra ngoài trong lúc cả ba vẫn đang cười vui vẻ

HẾT CHƯƠNG 5

* Giới thiệu tập sau *

Rồi cuộc tình của nó và hấn sẽ như thế nào, chap sau sẽ hứa hẹn một điều rất thú vị các bạn hãy chờ xem nhé

* Lưu ý *

(Các bạn đọc truyện và cho mình ý kiến, góp ý để truyện mình được hoàn hảo hơn nha, xin cảm ơn các bạn)

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tôi Không Thể Thích Anh

Sáng chủ nhật nhẹ nhàng, tại một căn phòng đen trắng bỗng sáng bừng bởi ánh nắng chiếu, một cô gái ngồi bên cửa sổ nháp ngẫm cả phê suy tư- * Chẳng lẽ tôi thích anh rồi sao, nhưng không được đàn ông các anh chỉ là đồ tôi thôi, tôi sẽ không để tim mình đau thêm lần nữa đâu * - nó vừa nghĩ vừa liên tưởng đến quá khứ

2 năm trước, lúc đấy nó còn học lớp 8, một cô gái bé xiu chưa biết yêu đương là gì bỗng nhiên cảm nắng một soái ca trong trường. Và cô bé đó chính là nó, nó lấy hết quyết tâm tỏ tình với anh ta cho đến một ngày anh ta đồng ý. Nó và anh ta luôn ở bên nhau khi ở trường, lúc đấy nó như nghĩ mình như được bước vào truyện ngôn tình sống vậy. Nhưng nó không biết ngoài thời gian ở trường với nó thì anh ta còn có bao nhiêu người con gái khác cho đến khi nó biết được và nói với nó, lúc đầu nó cũng không tin nhưng nó cũng không tin con bạn thân nhất của mình lại nói dối mình và nó quyết định hẹn anh ta ra gặp mặt. Hôm đấy là một ngày thời tiết rất xấu, bầu trời đen xì xám xịt như sắp cho bão lớn vậy, anh ta vẫn đẹp trai như bao ngày đến gặp nó tại cầu tình yêu

- Em yêu, hôm nay gặp anh có chuyện j không nè - anh ta ôm ngang eo nó
- Anh bỏ tôi ra - nó gỡ tay anh ta ra
- Sao vậy em - anh ta nhăn mặt hỏi
- Có phải ngoài tôi ra anh còn quan hệ với nhiều người khác nữa không - nó nghẹn ngào, khóe mắt cay cay
- Sao em biết - anh ta nhìn nó với ánh mắt sợ sệt
- Sao anh lại đối xử với tôi như thế, tôi làm gì sai đối với anh cơ chứ - nó khóc nức lên
- Hừ, làm gì à, cô chả làm gì cả, chỉ vì tôi thích, tôi yêu cô cũng vì tiền thôi, cô biết là tốt rồi, tôi đang định nói chia tay cô, vậy thôi nhé, goodbye - anh ta quay lưng bỏ đi để nó một mình

Đúng lúc này trời đổ mưa to, nó òa lên khóc nức nở dưới mưa, lúc này nó chỉ muốn chết, chỉ muốn quên đi tất cả, nó chạy thật nhanh về nhà, vừa chạy vừa khóc, tìm nó thất lại, quặn đau. Nó về nhà với bộ dạng ướt nhẹp, nhỏ đưa nó lên phòng nghỉ ngơi, sau đó nó bị sốt mấy ngày không đi học được, còn về phần anh ta sau khi bị nhỏ vạch trần bộ mặt thật thì cũng xấu hổ mà chuyển trường. Từ đó, nó không hề tin vào con trai đến khi gặp hấn, nó đã rung động với hấn rồi nhưng nó sợ hạnh phúc không được bao lâu thì hấn sẽ lại bỏ nó mà đi thôi.

Cốc cốc cốc, tiếng gõ cửa phá tan suy nghĩ, hồi tưởng của nó, hóa ra là nhỏ, thấy nhỏ nó vội lau nước mắt đi

- Mày sao thế sao lại khóc mày lại nghĩ đến chuyện cũ à - nhỏ thấy vậy chạy lại ôm nó
- Mày ơi, hình như tao thích Hàn Thiên rồi, nhưng tao sợ, tao sợ lắm - nó ôm nhỏ
- Mày sao thế tao tin Thiên không phải người như vậy đâu - nhỏ an ủi
- Nhưng tao sợ lắm, tao sợ tao lại đau thêm một lần nữa - nó nói
- Thôi được rồi mày cứ suy nghĩ kĩ đi hôm nay là chủ nhật không phải đi học hãy nghỉ ngơi đi, tao xuống nhà nhé - nhỏ buông nó ra
- Ừm - nó nói thế rồi đi về giường ngủ một giấc

Sau khi nhìn thấy nó đã ngủ rồi, nhỏ đi xuống nhà, gọi điện cho Phong

- Alô - anh gái ngủ trả lời
- Alô, mình là Băng đây cậu đang ngủ à, mình có làm phiền cậu không - nhỏ nói
- À không không cậu gọi có việc gì vậy - anh vội bật dậy
- Cậu có số Hàn Thiên không cho mình với - nhỏ hỏi
- À có đây, 091*****, số nó đấy nhé - anh đọc số cho nhỏ
- Ừ tớ cảm ơn - nhỏ nói thế rồi tắt luôn không cho anh nói thêm gì nữa

Nhỏ bắt đầu gọi cho hấn

- Alô - hấn lạnh lùng
- Alô, tớ là Băng đây cậu dậy chưa - nhỏ hỏi
- Rồi có chuyện gì không - hấn nhấp ngụm cà phê
- À tớ có chuyện muốn nói với cậu gặp tớ ở cà phê Girl nhé gấp lắm đấy 8h nha - nhỏ nói thế rồi tắt máy

Hấn hơi khó hiểu, nhìn đồng hồ rồi đi thay quần áo

8h tại cà phê Girl, nhỏ đang ngồi đợi hấn đến, 5' sau hấn có mặt

- Có chuyện gì nói đi - hấn ngồi đối diện nhỏ
- Cậu không thích lăng nhăng nên tớ vào vấn đề chính luôn, cậu có thích Tường Vy không - nhỏ hỏi thẳng
- ... - hấn im lặng
- Tôi đang hỏi cậu đấy - nhỏ mất kiên nhẫn
- Có, thì sao không - hấn lạnh lùng

Nhỏ bắt đầu kể chuyện quá khứ của nó cho hấn nghe, hấn nghe rất chăm chú đến khi nhỏ kể hết

- Thì sao - hấn quay về trạng thái lạnh lùng
- Nói cho cậu biết một bí mật, Vy cũng thích cậu nhưng nó sợ, sợ cậu lại lăng nhăng như tình đầu của nó mà bỏ nó ra đi - nhỏ cười nhạt
- Vậy nên, nếu thích nó thật lòng và đảm bảo cậu sẽ không làm nó đau thì hãy tỏ tình với nó đi, đừng để muộn rồi mới hối tiếc, còn bây giờ tôi phải về rồi
- nhỏ nói rồi xách túi đi về

Hấn ngồi suy tư một lúc rồi cũng trả tiền về luôn, Tại nhà nó và nhỏ, nhỏ đang rón rén đi lên phòng nó

- Haiz, tớ tin Hàn Thiên không phải là loại người đẩy đầu - nhỏ vuốt tóc nó làm nó tỉnh giấc
- Sao vậy - nó bật dậy
- Không có gì, dậy đi cô nương chúng ta đi ăn - nhỏ cười tít mắt
- Oki - nó cười rồi đi vào phòng vệ sinh để nhỏ ở ngoài gấp chăn màn hộ mình

Tại nhà của hấn và anh

- Mà đi đâu về đây - anh nhìn thấy nó về thì hỏi
- Đi cà phê - hấn lạnh lùng rồi bỏ lên gác
- Ở thẳng này điên rồi - anh chửi hấn rồi ngồi xuống sofa xem tivi

HẾT CHƯƠNG 6

* Lưu ý *

(Như mình đã nói ở chap trước ai đi qua cho mình cái bình luận nhận xét truyện nha, để có gì sai sót mình còn sửa đổi, rất cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện mình)

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chiến Dịch Tỏ Tình, Cặp Đôi Một Thành Công

Hôm nay lại là sáng thứ hai, lại bắt đầu một tuần học mệt mỏi Reng Reng Reng, tiếng chuông vào lớp đã vang lên mà vẫn chưa thấy nhỏ và nó đâu cả. Một tích tắc sau nhỏ và nó phi vào trong lớp với tốc độ bàn thờ

- Ôi mẹ ơi cuối cùng cũng kịp - nhỏ ngồi vào chỗ thờ hồn hên
- Tất cả chỉ tại mày dậy muộn - nó vừa thờ vừa lờm nhỏ
- Hai người làm gì mà đi học muộn quá vậy - anh nở nụ cười nhìn nó và nhỏ
- À hôm qua bọn tớ ngủ muộn vì xem phim hàn quốc - nó cười
- Đúng là trẻ trâu - hấn ngực mặt xuống bàn
- Anh biết cái gì chứ - nhỏ nói rồi quay ra cười với nó

Cuối cùng thì cô giáo cũng vào, đây là tiết văn, bà cô dậy buồn ngủ vô cùng cả lớp vừa ngực mặt xuống bàn mặc kệ bà cô. Đến giữa tiết điện thoại của nó và hấn đều rung lên báo hiệu có tin nhắn. Mở ra xem thì đầu là tin nhắn của anh với nội dung: " Ra chơi gấp tôi dừng cho Băng đi theo " cả hai nhìn nhau rồi quay xuống nhìn anh

REng Reng Reng, cuối cùng thì cũng đến giờ ra chơi, anh, hấn và nó đều chạy tuốt ra khỏi lớp để lại nhỏ khó hiểu rồi đi tìm. Cả ba cùng vào vườn trường

- Có việc j nói đi - nó ngồi xuống nói
- À... ừm... à - anh ấp úng
- Mà điên à nói nhanh đi - hấn bắt đầu cáu

- Thì... thì tao muốn tỏ tình với Băng - anh gãi đầu gãi tai ngại ngùng
- Aaaaaaaaaaaaa, anh nói cái gì cơ anh muốn tỏ tình với bạn tôi á - nó ngạc nhiên đến mức hét âm ỉ lên
- Cô im đi, đúng là tôi rất thích Băng tôi muốn tỏ tình với Băng - anh bịt mồm nó lại
- Anh có yêu nó thật lòng không - nó hỏi
- Có tôi rất yêu Băng tôi nói thật đấy - anh nói
- Tôi thấy anh nói thật đấy - nó suy tư
- Thì mày tỏ tình với nó đi sao gọi tao - hấn dứt tay túi quần
- Ừ thì bạn thân thì gọi ra thôi - anh nói
- Nghĩ ra rồi, lại đây - nó nói làm hấn và anh chụm đầu vào nghe
- Cũng được - hấn nói
- Ok cứ làm như vậy đi - anh nói
- Tôi sẽ dụ nó đến đấy, anh khi nào tôi gọi thì đến đón tôi - nó nói với hấn
- Sao lại tôi - hấn hỏi
- Chẳng lẽ tôi đi bộ à - nó thản nhiên nói rồi chạy về lớp, hấn và anh cũng về theo

Khi về đến lớp

- Hello - nó chào
- Lô lô cái j mày đi đâu mà bỏ tao một mình thế - nhỏ hờn
- Thôi xin lỗi tào đi ngắm hoa trong vườn trường, tối nay bọn mình đi ngắm hoa ở công viên nhớ - nó nháy mắt với hấn và anh vừa về
- Thôi hôm nay nhiều bài lắm, không đi đâu - nhỏ lấy sách vở ra
- Đi đi mà, chiều tao một hôm đi - nó năn nỉ
- Thôi được rồi - nhỏ nói

Reng Reng Reng, hôm nay chỉ học hai tiết nên cả lớp được về sớm. Nó và nhỏ đi ăn trưa và về nhà thoáng một cái đã đến 7h45 tối

- Đây con nhỏ kia, mày không đi à - nhỏ đứng ở cầu thang gọi nó
- Mày đi trước đi tao đến sau, gặp nhau ở vườn hoa - nó nói vọng xuống
- Oki nhanh nhớ - nhỏ nói rồi đi ra cửa

Lúc này nó rón rén xuống cầu thang gọi cho hấn

- Anh đến đi - nó nói
- Trước cửa nhà cô xuống đi - hấn nói
- Oki - nó chạy xuống nhà đi ra ngoài cửa thì bắt gặp hấn đang đứng chờ ở xe, hôm nay nhìn hấn rất đẹp trai, nhìn như soái ca trong ngôn tình vậy làm nó đứng hình một lúc
- Nhanh đi đứng ngắm tôi đến bao giờ - hấn nói làm nó tỉnh
- Ờ - nó khóa cửa rồi chạy ra xe ô tô

Hấn lái với tốc độ kinh hoàng nên chỉ 10' đã đến. Hai người đi đến vườn hoa thấy nhỏ đang đi loay quanh ở trước vườn hoa

- Sao hôm nay công viên tối thế nhỉ sợ quá - nhỏ nói làm nó và hấn trốn trong bụi cây cũng phải cười

Rồi nhỏ rút điện thoại ra gọi nó

- Alô, mày đến chưa nhanh lên đi tao sợ lắm - nhỏ nói

- À tao nhìn thấy mày rồi tao đang đi đến đây - nó vừa nói vừa ra hiệu cho anh

Nhỏ tắt máy đứng đợi tiếp bỗng công viên rực sáng lên, nhỏ quay lại thấy mình đang đứng giữa hình trái xin được xếp bằng nền, trước mặt là một hình trái tim được xếp bằng hoa hồng to bụi và anh đi đến, hôm nay anh rất đẹp trai, nhỏ quá bất ngờ nên đứng hình, anh quỳ xuống bắt đầu đọc bài diễn văn tỏ tình mà nó viết cho. Lúc này nó nhảy lên và.... nó đã ngã đè lên người hấn. Nó nằm trên người hấn bốn mắt nhìn nhau bỗng nó đứng lên và hấn cũng đứng lên phui quần áo, Bấy giờ anh hô to: " hãy làm bạn gái anh nhé, anh yêu em " rồi mở hộp nhẫn ra trước mặt nhỏ.

- Ra thôi - hấn nói

- Ừm - nó và hấn đi ra cỏ vũ

Nó vừa vỗ tay vừa hét " Đồng ý đi " còn hấn mặt lạnh tanh vỗ tay. Cuối cùng thì nhỏ cũng đồng ý, anh trao nhẫn cho nhỏ và hai người trao nhau nụ hôn nồng thắm. Lúc này nó reo hò âm ỉ cả lên. Hấn nhìn nó cười thích thú. Sau khi tỏ tình xong anh mời tất cả đi ăn, sau khi ăn hấn và anh có nhiệm vụ đưa hai cô gái về nhà. Về đến nhà

- Anh về đi - nhỏ ngại ngùng

- Anh về nhà - anh nói nhưng vẫn đứng đấy

- Nói về thì về đi còn gì, cho bọn tôi còn đi ngủ nữa chứ - nó phá đám

- Ừ - anh lên xe đi về, hấn cũng đi về

Nhỏ và nó cười với nhau rồi đi vào nhà đi ngủ

HẾT CHƯƠNG 7

* Lưu ý *

(Các bạn cho mình cái nhận xét đi ạ!!!! Xin cảm ơn)

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Hoa Hồng Đen

Hôm nay lại là thứ 3, ngày mà nó ghét nhất trong tuần vì thứ 3 có rất nhiều môn nó ghét. Hai chúng nó đến trường trong tâm trạng mệt mỏi vô cùng- Sao mà em mệt thế - anh hỏi nhỏ

- Chắc là tại hôm qua ngủ muộn ý mà - nhỏ nói rồi cười rõ tươi

- Có đói không anh đi mua đồ cho em - anh ân cần hỏi nhỏ

- Không em không đói - nhỏ trả lời rồi cả hai ngục mặt xuống bàn ngủ

Sau khi chứng kiến màn tình cảm của đôi vợ chồng son kia thì nó cũng úp mặt xuống bàn ngủ giống hấn

Reng Reng Reng, tiếng chuông báo hiệu vào tiết vang lên, học sinh chạy ồ ạt vào lớp như kiến vỡ tổ. Cuối cùng thì bà cô dạy toán khó tính cũng vào

- Cả lớp nộp bài tập toán cho cô - bà cô nói, thế là cả lớp lấy vở ra nộp cho bà, trừ 4 người bọn nó

- Sao lại thiếu 4 bạn, ai chưa nộp đứng lên - bà cô nói

- Tôi nói ai chưa nộp đứng lên - bà cô đập thước kẻ xuống bà làm bọn nó tỉnh giấc, cả bốn đều đứng lên
- Là các em sao, quá lắm rồi, đầu giờ tôi vào thì ngủ, bây giờ hỏi bài tập thì không làm, đi ra xách xô nước đứng phạt cho tôi - bà cô chỉ tay ra phía cửa
- Nhưng... thưa cô - nó định ý kiến nhưng hấn kéo nó đi, nhỏ và anh cũng theo sau

Ra đến sân trường

- Anh làm gì vậy sao không để tôi nó khó với cô, cô sẽ không phạt nữa đâu - nó hất tay hấn
- Bà cô ấy nói 1 là một không thay đổi được đâu nếu cậu nói có khi còn bị phạt hơn ý, Thiên chỉ muốn tốt cho cậu thôi - anh giải thích
- Mà thôi bây giờ cũng có ai đâu hay mình trốn học một hôm đi - nhỏ nói
- Ừm cũng được đấy - anh gạt đầu lia lịa
- Mấy người đi đi tôi không đi đâu - nó quay người ra chỗ khác
- Thôi mà đừng giận mà - nhỏ năn nỉ
- Đi đi tao có giận ai đâu - nó nói
- Thôi vậy nếu mày không đi thì chịu khó ở đây mà gánh nước nha - nhỏ đùa rồi kéo tay anh đi hấn cũng đi theo sau
- O kìa, nói thế là đi à - nó quay lại hét
- Đúng là cái lũ - nó tức giận

Thế là nó lại đi vào vườn trường ngắm hoa đợi hết tiết của bà cô khó tính đấy, nó đi ngắm hoa hồng, bỗng nó nhìn thấy ở phía xa xa có một màu đen huyền bí, nó vội chạy đến, thì ra là hoa hồng đen, đây là loài hoa nó thích nhất, loài hoa mang sắc màu thần thoại và bí ẩn, tượng trưng cho những đam mê, khát khao, cho sự cô đơn và lạnh lùng. Nó ngắt một bông

- Aaaa - nó vừa kêu vừa nhìn vào ngón tay bị chảy máu do gai đâm của mình
- Trời ạ, hôm nay là ngày gì vậy trời, đen gì mà đen chết đi được ý - nó cho ngón tay vào mồm, mút

Trong lúc đó hấn đang cầm túi trà sữa tiến lại gần nó

- Mắt vệ sinh - hấn nói làm nó quay ra nhìn
- Tôi tưởng anh đi với chúng nó rồi - nó nói rồi ngồi xuống

Hấn lại ngồi cạnh nó

- Đây - hấn đưa nó cốc trà sữa
- Gì đấy? - nó hỏi
- Cô đang giả ngốc hay bị ngốc thật đấy, đây là trà sữa - hấn nói
- Sao anh hay mua trà sữa cho tôi thế? - nó hỏi
- Thì sao mua cho thì uống đi - hấn nói
- Cảm ơn - nó nói rồi uống ngon lành
- "Sao tim mình cứ đập như thế này?" - hấn nghĩ

Hấn cứ ngồi nghĩ đến khi nó uống hết cốc trà sữa

- Đi thôi anh định ngắm tôi đến bao giờ nữa - nó nói làm hấn giật mình
- Ừ đi thôi - hấn đứng lên đi theo nó

Hai người đi ra gần cổng vườn thì hấn đẩy nó ra phía bồn hoa ly rồi "Xoảng" và hấn đã bị một cái chậu hoa rơi vào đầu và ngất đi. Trong cơn mơ màng hấn thấy nó lay người và gọi hấn. Một tiếng sau, khi hấn tỉnh lại, hấn thấy mình đang trong phòng y tế, bên cạnh là nó đang ngủ. Cô y tá đi vào, chỉnh dây truyền

- Em bị làm sao vậy cô - hấn hỏi
- Em bị chậu hoa rơi vào đầu, tình trạng không nguy hiểm lắm, em hãy nghỉ ngơi đi. - cô y tá nói
- Vâng - hấn nói rồi cô y tá đi ra ngoài

Hấn ngấm nó đang ngủ rồi đưa tay ra định vuốt má nó nhưng, nó mở to mắt, chớp chớp nhìn hấn.

- Anh làm cái gì vậy - nó hỏi
- Đầu...có gì đâu - hấn áp úng rồi "A" hấn đập đầu vào thành giường
- Ôi thần linh ơi cái giường, nó móp rồi - nó kêu lên
- Cô điên à???? - hấn hỏi
- Thôi, tôi xin lỗi và cảm ơn anh đã cứu tôi. Tôi đi đây, trống rồi - nó nói
- Đứng, đứng đi, tôi cứu cô thì bây giờ cô phải chăm sóc cho tôi chứ - hấn nói
- Anh đúng là..... - nó nói rồi quay lại

Đúng lúc đó ở trong vườn trường có một cô gái đang tức giận

- Tại sao anh lại đỡ cho con nhỏ đó chứ - cô gái đó nói và dẫm nát bông hoa hồng đen dưới chân

HẾT CHƯƠNG 8

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Cô Ta Là Bạn Gái Tôi, Không Ai Được Phép Đụng Vào

Hôm nay là thứ 6, vẫn là ngày đi học bình thường nhưng có một sự khác biệt đó là hôm nay nó không đi với nhỏ là đi một mình- Đúng là có bạn trai rồi bỏ con bạn này mà - nó nói rồi đá viên sỏi trước chân

10' trước

- Hôm nay mày đi một mình nha, ck tao đón tao rồi - nhỏ nói rồi vội chạy ra xe của anh
- Ồ... này, xe hồng rồi chả lẽ tao đi bộ... - nó chưa nói xong thì anh và nhỏ đã phóng vụt đi mất

Vâng, đây là lý do mà nó ầm ục trên đường tới trường. Đi được vài bước thì " Kít " tiếng phanh xe vang lên, nó nhìn sang bên cạnh thì thấy xe hấn đang đỗ song song với mình

- Đi bộ giảm cân hả - hấn nói với nó
- Cái gì chứ, người tôi siêu chuẩn thể này rồi sao phải giảm chứ - nó hất hàm
- Chả qua hôm nay tôi hóng xe thôi chứ tôi cũng ứ thèm đi bộ đâu, mệt chết đi được - nó ịu xịu
- Băng đâu - hấn hỏi
- Nó đi với ck nó rồi còn đâu
- Lên đi, tôi cho cô hóa gian - hấn mở cửa xe

- Thôi, đi với anh chắc tôi bị các fan girl của anh ném đá vỡ đầu mất - nó nói

- Nhanh đi, cô muốn muộn học à - hấn tức giận

Thế là nó lên xe, cả hai cùng đến trường, khi thấy nó và hấn cùng đi vào trường thì mọi người bắt đầu bàn tán, những người thích nó thì tỏ vẻ kinh miệt, tức giận,... Nhưng hai chúng nó không để ý mà đi thẳng vào lớp. Vào đến lớp, cả lớp nhìn thấy hai bọn nó thì ngạc nhiên, nhiều người chụp đầu lại bàn tán, xì xào

- Hôm nay oan gia lại đi cùng nhau cơ đấy - anh trêu

- Thiên thiết quá - nhỏ chen vào

- Thân thiết gì tất cả là tại mày ý - nó nói

- Thôi xin lỗi mà - nhỏ lay lay tay nó

Chúng nó vui vẻ suốt hai tiết học, đến giờ ăn trưa

- Hôm nay tôi mời anh ăn trưa - nó nói rồi cầm tay hấn kéo xuống căn tin

Sau khi chọn món xong, nó và hấn chuẩn bị ra chỗ nhỏ và anh ngồi cùng

- Cô đứng đây đợi tôi vào lấy nước - hấn nói rồi đi lấy nước

Thế là nó đứng đợi hấn, bỗng "Choang", khay thức ăn trên tay nó đã bị hất đổ bởi My

- Đũa mốc mà đòi chùi mâm son à - My nở nụ cười kinh bỉ

Lúc này cả căn tin im thin thít, hấn, anh và nhỏ quay lại nhìn. Nhỏ định đi ra nhưng anh ngăn lại

- Em ngồi im đi sẽ có người cứu Vy thôi - anh ngăn nhỏ

Ở chỗ nó và My

- Cô bị điên à - nó nói

- Ai cho cô ở gần anh ấy chứ - My nói

- Tôi chả biết anh ấy của cô là thằng cha nào cả - nó cười khinh bỉ

"Chát" "My tát nhỏ một cái." "Xoảng", hấn ném khay thức ăn của mình xuống chạy ra chỗ nó làm mọi người phải giật mình

- Cô là ai hả, sao dám đụng vào người của tôi - hấn chỉ vào My

- Nhưng anh à, em chỉ loại bỏ những căn bã xung quanh anh thôi mà, nó không xứng đáng với anh, chỉ có em, chỉ có em mới xứng đáng với anh thôi - My điên cuồng nói

- Cô câm miệng đi - hấn tiến tới một tay bóp chặt cổ My

Lúc này cả căn tin nổi hết gai ốc vì sợ

- Này anh làm gì vậy bỏ cô ta ra đi - nó túm lấy tay của hấn

Dường như càng nghe nó nói bàn tay hấn càng siết chặt hơn

- LÂM HÀN THIÊN, ANH MAU DỪNG LẠI - nó hét lớn

Lúc này hấn mới thả tay ra

Khụ... khụ - My ho khan

- Từ giờ Nguyễn Ngọc Tường Vy là bạn gái tôi, không ai được phép động vào - hấn nói rồi kéo nó đi

Lên sân thượng, nó và hấn ngồi im lặng không ai nói với ai một lời

- Chuyện... chuyện anh nói lúc nãy là thật à - nó lấy hết quyết tâm để hỏi hấn

- Nếu là thật thì sao - hấn quay sang nhìn nó

- Đúng vậy, tôi thích em - hấn nói

- Anh đừng nói nữa, tôi về lớp đây - nó ngại ngừng đứng đây đi thật nhanh nhưng bị hấn tóm lại và..... môi chạm môi. Lúc này nó ngạc nhiên đến mức tròn tròn mắt

Vài giây sau nụ hôn kết thúc, nó lúc này đứng hình luôn

- Từ giờ em là của tôi nghe chưa - hấn khẳng định bá đạo

* Giới thiệu nhân vật

- Nguyễn Hà My

Nhà giàu, học bình thường, kiêu căng, coi thường người khác

HẾT CHƯƠNG 9

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Đi Tham Quan

Hôm nay là thứ 7, sáng sớm nhỏ lại bỏ nó chạy theo anh - Haiz... xe hỏng rồi, hôm nay lại phải đi bộ đi học, còn cái con trọng sắc khinh bạn kia nữa,... tức chết mà - nó cầm lấy cái bánh mì kẹp xúc xích đi ra ngoài cửa

" Bíp, bip", tiếng còi xe vang lên làm nó giật mình quay lại

- Anh làm cái gì thế hả - nó mắng hấn

- Anh đến đón người yêu của anh không được sao - hấn mở cửa xe cho nó

- Ai là người yêu của anh chứ - nó nói

- - hấn quē quá nên im luôn

- Em lên xe đi - hấn nói Vậy là nó lên xe, cả hai đi tới trường, đến trường

- Bây giờ anh vào trước đi, rồi 5' nữa em vào - nó thì thầm

- Tại sao - hấn nhìn nó với ánh mắt khó hiểu

- Không thì rắc rối lắm, em không muốn mọi người bàn tán xì xào - nó nói

- Thì kệ họ chứ, anh không muốn phải yêu đương lén lút như thế - hấn nói rồi cầm tay kéo nó vào trường trong bao nhiêu sự kinh ngạc của mọi người

Vào đến lớp, hai đôi vợ chồng kia đang ngồi nghe nhạc rồi nắm tay nhau, nó nhìn mà phát ón. Nó vs hấn bước vào làm nhỏ và anh ngạc nhiên

- Uời, hai người nha, ngấm ngấm yêu nhau mà không nói với bạn bè một câu nha - nhỏ trêu làm cả hấn và nó đều đỏ mặt

- Alo, một hai ba, mời các em học sinh xuống sân trường tập trung - cô hiệu trưởng nói loa

- Kia đi xuống thôi - anh nói 5' sau tất cả 600 học sinh đều tập trung dưới sân trường

- Xin chào tất cả các em, ngày mai, trường chúng ta sẽ đi tham quan dã ngoại 4 ngày tại Vịnh Hạ Long, các em có hào hứng không - cô hiệu trưởng nói

- Có ạ - cả trường hét lên

- Vậy thì sáng mai 5h chúng ta sẽ xuất phát nha, các em nhớ đến đúng giờ, còn bây giờ các em được nghỉ để về chuẩn bị đồ cho ngày mai - cô hiệu trưởng nói dứt câu học sinh toàn trường chạy ồ ạt ra ngoài cổng trường

- Này, bây giờ về thay quần áo xong đi siêu thị nhé - nó nói

- Ừm - hấn gật đầu

Rồi hấn và anh hộ tống hai cô gái về nhà

- Này, mày với Thiên yêu nhau thật đó hả - vừa vào nhà nhỏ đã hỏi

- À.... thì - nó áp úng

- À cái gì yêu nhau đúng không - nhỏ cười tủm tỉm

- Ừ - nó mặt đỏ như trái cà chua

- Nhiệm màu quá, mới hôm nào còn là oan gia cơ mà - nhỏ trêu

- Vậy oan gia không được yêu nhau à - nó hỏi rồi cả hai đứa đều lăn ra cười

2h chiều hấn và anh có mặt ở nhà nó và nhỏ, rồi cả bốn đứa đi thẳng đến trung tâm thương mại. Hôm nay nhỏ và anh mặc đồ đôi còn nó với hấn thì đen xì từ đầu tới chân. Khi đến trung tâm thương mại cả bốn đứa nó đều là tâm điểm của sự chú ý

- Vào siêu thị mua đồ đi - nó nói rồi cả bốn đứa đi vào siêu thị

- Sao vk mua nhiều thế, không sợ ăn nhiều béo à - anh trêu

- Béo thì sao, béo thì ck có yêu vk k - nhỏ nũng nịu hỏi

- Có chứ - anh véo má nhỏ

- Thôi đi đây là chỗ đông người đấy - nó chen vào

- Thì sao chứ - nhỏ nói

Sau khi mua sắm xong chúng nó đi ăn rồi về nhà sắp xếp đồ để mai đi. Thời gian cứ trôi mãi, cuối cùng thì cũng đến ngày đi tham quan. Sáng sớm anh và hấn đã đến đón hai đứa nó rồi cả bốn đi đến trường cùng nhau, xe bắt đầu khởi hành, nó chen lên xe trước làm hấn không đuổi kịp. Khi lên xe nó định ngồi với nhỏ nhưng thấy anh và nhỏ đã an tọa ngồi cùng nhau. Bỗng hấn đứng sau cốc mạnh vào đầu nó làm nó đau điếng

- Ngốc ạ, đã bảo phải đi theo anh rồi mà, nhớ anh lạc em thì sao - hấn trách móc rồi kéo nó ngồi vào ghế còn trống trước nhỏ và anh

- Làm sao mà lạc được chứ - nó nói rồi dựa đầu vào vai hấn ngủ

Sau 4 tiếng ngồi trên xe cuối cùng chúng nó cũng đến nơi, cô hiệu trưởng đã đặt phòng. Hai người ở cùng một phòng, nó và nhỏ ở với nhau, hấn và anh ở với nhau. Sau khi đã nhận phòng và cất đồ thì chúng nó xuống biển chơi và chụp ảnh. Nó và nhỏ mãi mê chụp ảnh còn anh và hấn thì lướt sóng. Đột nhiên "Tôm" chiếc iphone 6 mà nó cầm trên tay để chụp ảnh đã bị rơi xuống nước do một người đụng vào nó

- Này, mất đồ dưới lòng à - nó hét lớn

- Này, hông luôn rồi - nhỏ nhặt iphone lên đưa cho nó

- Đúng là - nó nói

Đúng lúc đấy hấn và anh vào bờ, nhìn thấy mặt bí xị của nó

- Em làm sao vậy, ai chọc người yêu anh - hấn lau lau tóc rồi hỏi

- Anh nhìn này, có cái thằng nào mất đồ dưới lòng đụng vào người em làm em rơi điện thoại - nó chìa cái điện thoại trước mặt hấn về mặt nũng nịu

- Con nít ạ, hông rồi thì thôi mai anh mua cái mới cho - hấn xoa đầu nó

- Thật không - nó hào hứng

- Thật mà - hấn khẳng định

- Này nãy đứa kia ra cô bảo - cô chủ nhiệm bọn nó gọi

- Có chuyện j vậy cô - bọn nó tiến đến hỏi

- Các em đi vào nhà kho lấy một vài thứ cho cô nhé, khi vào không được đóng cửa đầu đấy cửa đấy hay bị sập lắm - cô nói rồi đưa danh sách cho nó

- Vâng - nhỏ gật gù

Sau khi cô đi

- Mày đi đi nha - nhỏ nói rồi chạy làm anh cũng chạy theo

- Anh đi với em - hấn nói

Cả hai đi đến nhà kho, mở cửa đi vào thì " Rầm " cửa đã bị đóng lại

- Anh làm gì thế - nó quay lại hỏi

- Anh đóng cửa mà - hấn thản nhiên

- CÁI GÌ - nó nói

- Cửa này bị sập mà đóng vào là k mở dc đâu chỉ có ng ngoài mở dc thôi - nó hét lên

- Thế thì lấy điện thoại ra gọi người đến giúp là được mà - hấn vừa nói vừa sờ vào túi áo khoác

- Hà, anh không mang điện thoại rồi, điện thoại em đâu - hấn hỏi

- Điện thoại em hông r còn đâu, làm thế nào bây giờ - nó sợ hãi chạy ra cửa đập mạnh vào cửa

- Có ai ngoài đó k - nó vừa hét lớn rồi đập mạnh cửa Nhưng chả có ai đáp lại lời của nó cả

- Làm như nào bây giờ - nó hỏi hấn

- Bây giờ là 8h30 rồi chắc chả ai đến đây nữa đâu chúng ta đành phải đợi đến sáng mai - hấn nói rồi kéo nó ngồi bệt xuống đất

Hai chúng nó cứ ngồi với nhau như thế. Một lúc lâu sau, hấn thấy người nó bắt đầu lạnh hơn, run run

- Em bị làm sao vậy - hấn quay sang hỏi

- Em lạnh - nó thều thào không ra tiếng

Thấy vậy hấn vội cởi áo khoác của mình ra, quàng vào cho nó. Một lúc sau hấn thấy người nó nóng ran, hấn sờ vào trán nó

- Em có sao không - hấn lo lắng

- Em lạnh - nó lại thều thào

- Nhưng mà anh sờ vào người em thấy nóng mà - hấn ngỡ ngác

- Không thể nào - hấn nói rồi cho trán của mình chạm trán nó

- Em bị sốt rồi - hấn nói rồi bế nó đặt vào lòng mình rồi vòng tay ôm chặt lấy nó

Rồi hai đứa ngủ thiếp đi mất. Sáng hôm sau, bác lao công mở cửa, từng tia nắng rọi vào mắt hấn làm hấn tỉnh giấc, bác lao công nhìn chăm chăm vào hai chúng nó, hấn bế nó đứng dậy và đi về phòng nó. Về đến phòng nó, hình như nhỏ đang định đi đâu đó, hấn đang định gọi thì thấy nhỏ đã mở cửa, hấn bước thẳng vào phòng đặt nó lên giường, bây giờ nó vẫn say sưa ngủ

- Đây, hôm qua hai người đi đâu cả đêm hả, anh không làm gì bạn tôi đấy chứ - nhỏ hỏi vội

- Cô đừng nghĩ bậy tôi không phải là loại người như vậy - hấn nói rồi đi về phòng

Ở phòng hấn và anh, hấn mở cửa đi vào

- Đây, mày ở đâu đêm qua thế hả - anh hỏi

- Tao ở với Vy - hấn lấy khăn tắm đi vào tắm thì bị anh kéo lại

- Sao hả, hai người đã làm gì, mày làm j con gái người ta, mày nói rõ cho tao đi - anh hỏi

- Thì là.... - hấn kể hết mọi chuyện tối qua diễn ra cho anh nghe
- Mà sao người mày nóng thế, không phải ốm rồi đấy chứ - anh sờ trán hấn
- Mày điên à - hấn nói rồi đi vào tắm

Sau khi tắm xong hấn đi ra, người chao đảo như sắp ngã

- Này mày không sao chứ - anh chạy ra đỡ hấn
- Tao..... - hấn ngất lịm đi

Lúc này, nó cũng đã dậy

- Hôm qua hai người làm gì trong kho vậy - nhỏ hỏi
- Việc là như này..... - nó kể lại cho nhỏ nghe
- Trời lằng mằng quá đi - nhỏ thích thú

Reng Reng Reng, chuông điện thoại của nó reo lên, là hấn gọi

- Alô, anh à - nó vui vẻ
- Thiên ngất rồi cậu mau sang đây đi - anh nói vội
- Sao chứ.... alô - nó ngạc nhiên rồi chạy một mạch sang phòng của anh và hấn
- Hấn Thiên bị sao vậy - nó vừa mở cửa ra đã hỏi luôn
- Chắc là ốm rồi - anh nói, nó đi vào phía sau là nhỏ
- Tất cả là tại em đúng không - nó nói rồi sờ trán hấn
- Tôi với Băng đi mua cháo - anh nói rồi kéo nhỏ theo

Nó ngồi chờ hấn tỉnh lại tiện thể lại được ngắm hấn. Một lúc sau, " hất xì " hấn hất xì làm nó giật mình

- Anh đỡ chưa vậy - nó hỏi vội
- Sao em lại ở đây - hấn hỏi
- Người yêu em ốm em không được đến thăm à - nó nói
- Em đúng là,.... anh có ốm gì đâu - hấn xoa đầu nó đúng lúc hai người kia về
- Tỉnh rồi à, cháo này, ăn đi, mày có cần đi viện k - anh hỏi hấn lắc đầu
- Vậy tao ra ngoài cho người lằng mằng ha - nhỏ nói rồi kéo anh ra ngoài

Phòng bây giờ chỉ còn hấn và nó

- Nào, ăn cháo đi, em dứt anh ăn nhé - nó cầm lấy bát cháo xúc một thìa thổi thổi
- Anh không ăn đâu - hấn nói
- Anh phải ăn, không em sẽ không yêu anh nữa đâu - nó nũng nịu đưa thìa cháo ra trước mặt hấn
- Em đúng là đồ trẻ con - hấn nói rồi há miệng ra

Mặc dù hấn rất ghét ăn cháo nhưng từ khi nó đến thì những gì với hấn là không thể đều trở thành có thể, cũng như hấn chưa bao giờ cười thì cuối cùng cũng cười. Tiếng cười trong phòng nó và hấn vang lên. Có một người con gái đứng bên ngoài vẻ mặt bức tức

- Để xem anh hạnh phúc được với con nhỏ đó bao lâu - cô gái đó nói rồi bước đi

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Bạn Mới

Sáng sớm, hấn đã sang phòng nó và nhỏ với tâm trạng vui vẻ. " Cốc cốc cốc " hấn gõ cửa phòng nhưng chả ai mở cửa. Hấn liền gọi cho nhỏ. " Tình tình tình " tiếng điện thoại của nhỏ vang lên- Nghe đi kìa - nó lên tiếng khi thấy chuông điện thoại vẫn kêu mà không thấy nhỏ nghe

- Ai gọi giờ này không biết nữa - nhỏ với điện thoại và tắt chuông đi

Hấn gọi mãi mà không thấy ai nghe máy nên gọi lại. " Tình tình tình " tiếng điện thoại nhỏ lại vang lên. Lúc này nhỏ bực tức bật dậy, với cái iphone

- BỘ RÀNH QUÁ KHÔNG CÓ GÌ LÀM HAY SAO SÁNG SỚM PHÁ HOẠI GIẤC NGỦ CỦA NGƯỜI TA HẢ - nhỏ hét lên trong điện thoại

Sau khi nghe thấy tiếng chửi bới của nhỏ thì hấn tưởng hấn gọi nhầm cho con sư tử hà đông nào, nên nhìn điện thoại xem có gọi nhầm không. Hóa ra là không nhầm, chính là nhỏ, đích thị là nhỏ, cô gái hiền lành ngày nào giờ đã biến thành con sư tử hà đông

- Là tôi đây bảo Vy ra ngoài đi tôi đang đứng trước cửa phòng đây này - hấn thản nhiên trong khi đầu nhỏ đang bốc khói

- Gặp Vy sao lại gọi điện cho tôi anh bị khủng à - nhỏ tức tối

- Vì Vy mất điện thoại nên tôi mới phải gọi thôi - hấn vẫn thản nhiên

- Anh... anh - nhỏ tức tối đi ra cửa phòng

Nhỏ mở cửa ra làm hấn tưởng là nó, chưa kịp định hình thì " Cốc " cả cái điện thoại của nhỏ đã phi vào đầu hấn

- Cô điên à - hấn ôm đầu

- Có anh ý đồ khủng - nhỏ nhặt điện thoại rồi đóng dầm cửa lại

- Đi đâu đấy - vừa nhìn thấy nhỏ bực tức bước vào nó đã hỏi

- Đi đánh thẳng chồng điên của mày chứ đi đâu, đúng là đồ điên mà - nhỏ bực tức leo lên giường ngủ tiếp trong khi nó vẫn chưa hiểu chuyện j xảy ra

Sau khi định hình được, hấn ôm đầu lùi thui về phòng

- Làm sao mà ôm đầu thế kia - anh đang ngồi xem TV thấy hấn về phòng thì hỏi

- Bị con sư tử hà đông đánh - hấn lấy đá cho vào túi rồi chồm lên chỗ sưng vừa bị nhỏ đánh

- Ai dám đánh mày hả, nói đi tao nhất định sẽ không tha - anh hỏi

- Là con sư tử hà đông vợ mày chứ ai - hấn ngồi xuống ghế

- Hà mày nhầm à - anh khó hiểu

- Không nhầm đâu, mày đánh đi - hấn nói làm anh khó xử cười hi hi

9h sáng, khi ông mặt trời đã lên cao đến tận đỉnh núi rồi thì hai chúng nó mới bình minh. Sau đó hai chúng nó xuống nhà hàng ăn sáng. Xuống đến nơi thì hầu như mọi người đã ăn xong từ lâu rồi chỉ còn anh và hấn ngồi đẳng xa. Vừa nhìn thấy bóng dáng anh, nhỏ đã vội kéo nó đến đó

- Hello - nhỏ vui vẻ chào hấn và anh như không có chuyện gì

- Cô còn chào tôi được nữa à - hấn lườm nhỏ một cái

- Sao vậy - nó ngồi xuống rồi hỏi

- Bạn thân em đánh anh đó - hấn nói rồi bỏ chiếc snapback ra cho nó xem chiến lợi phẩm cục u to đùng của nhỏ cho nó xem

Lúc này cả 3 người còn lại đều cười không nhặt được mồm

- Tôi làm anh vậy đó hả, tôi nhớ tôi đánh nhẹ lắm mà - nhỏ ôm bụng cười

- Aish, thôi ăn đi - hấn nói rồi gấp miếng cá vào bát của nó

- Những món này toàn là món em thích, là anh đặc biệt bảo đầu bếp làm cho em đó - hấn lại gấp con tôm vào bát của nó

- Anh chu đáo quá đi - nó véo má hấn

- À anh mua điện thoại mới cho hai đứa mình này - hấn nói rồi chìa một cặp iphone ra trước mặt nó

- Uời điện thoại đôi cơ mà - anh nói

- Để anh thử gọi cho em nhớ - hấn nói rồi bấm điện thoại gọi cho nó

"Tinh tinh tinh tinh" điện thoại nó reo lên với dòng chữ "Ck siêu cấp vô địch đẹp zai" làm mọi người phát ói. Sau khi ăn xong cả 4 bọn nó ra bãi biển chơi. Chơi được một lúc thì bọn nó thấy một cảnh tượng hết sức là khó chịu. Một đám con trai đang vây quanh một đứa con gái ra sức mắng chửi

- Mày làm đổ nước vào người tao tưởng xin lỗi là xong à - một thằng con trai lên tiếng

- Tôi... tôi... - cô gái đó ấp úng

Nó và nhỏ thấy vậy thì chạy đến làm anh và hấn cũng đi theo

- Đây, mấy người là con trai mà bắt nạt con gái không biết nhục à - nó nói

- Mày là con nhỏ nào mà dám xen vào chuyện của tao - thằng con trai đó tiếp tục lên tiếng

- Cô ấy là người yêu tao - hấn và anh đi đến

- Ô, hóa ra là người của Black, coi như là chúng tôi đụng vào nhầm người, chúng tôi xin lỗi, xin lỗi - đám con trai đó cúi đầu xuống xin lỗi nó

- Đứng để tao nhìn thấy chúng mày một lần nào nữa, biến - hấn lạnh lùng

Sau khi đám con trai đó đi, nhỏ và nó đến đỡ cô gái đó

- Cậu không sao chứ - nhỏ hỏi

- Ừm tớ... tớ không sao - cô gái đó nói

- Cậu tên gì, tớ tên Vy, đây là Băng, Thiên và Phong - nó hỏi rồi giới thiệu từng người

- Tớ tên là Phương - Phương đáp ứng nói

- Oki, làm bạn nha - nó giơ tay ra bắt tay Phương

Sau đó bọn nó cùng Phương chơi đùa vui vẻ đến tối

* Giới thiệu nhân vật

- Trịnh Lam Phương

Nhà khá giả, học giỏi, ít nói, tính cách sau này đọc truyện sẽ biết

HẾT CHƯƠNG 11

Chương 12: Ghen - Giận

Bọn nó chơi đến tận tối mịt mới tạm biệt nhau đi về. Vừa vào phòng nhỏ đã lăn quay ra ngủ, còn nó đi dọn đồ để tối mai về Hà Nội. Sau khi dọn đồ xong nó nhận được tin nhắn từ Phương- Cậu về phòng chưa - Phương nhắn tin

- Tớ về rồi - nó nhắn lại
- Tớ muốn hỏi cậu một câu được không - phương nhắn
- Tất nhiên là được rồi bọn mình là bạn mà - nó nhắn lại
- Cậu và Hàn Thiên đang yêu nhau à - Phương hỏi
- Ừ - nó tùm tùm nhắn lại cho Phương
- Chúc hai người hạnh phúc nha, à mà mai chúng ta đi ngắm hoa ở sau khách sạn nhớ - Phương nhắn
- Oki, mai tớ với Băng đi với cậu - nó nhắn
- Không tớ chỉ muốn đi với cậu thôi - Phương nhắn lại
- Ừ vậy cũng được, cậu ngủ ngon - nó nhắn lại rồi ngồi nghịch điện thoại
- Chết rồi, xóa mất rồi - nó hoảng hốt khi vô tình xóa tin nhắn của Phương và nó
- Mà xóa rồi thì thôi - nó nói rồi đi ngủ luôn

Sau khi nhắn tin với nó xong, Phương nhếch mép một cái rồi gọi cho Nam

- Tôi đã hẹn rồi đấy, mai anh làm cho tốt vào - Phương nói
- Tất nhiên rồi - Nam nói

7h sáng hôm sau, nó rón rén đi ra khỏi phòng trong lúc nhỏ đang ngủ, nó vừa mở cửa phòng ra thì thấy hấn, nó giật bắn cả mình

- Anh... anh đến đây làm gì - nó hỏi
- Em làm gì mà rón rén như sợ ai biết thế, anh đến rủ em đi ăn - hấn nói
- Không được - nó ngắt lời hấn
- Tại sao - hấn hỏi
- Em có hẹn với Phương đi ngắm hoa rồi - nó nói
- Sao không rủ cả Băng đi - hấn hỏi
- Em chả biết, Phương bảo không muốn cho Băng đi - nó trả lời
- Thôi được em đi đi, về thì ra nhà hàng ăn sáng, anh đợi - hấn véo má nó
- Oki - nó nói rồi đặt một nụ hôn lên má hấn xong chạy đi luôn

Hấn cười nhìn bóng dáng nó khuất dần rồi tùm tùm đi xuống nhà hàng. Nó đến vườn hoa nhưng chả thấy ai cả

- Em đến rồi à - một giọng nói vang lên, nó quay ra và nhận ra chính là Nam
- Sao anh lại ở đây - nó hỏi
- Sao em lại ở đây - Nam tiến lại gần nó
- Tôi đến gặp Phương, nhưng chắc Phương ngủ quên, tôi đi về đây - nói nói

- Phuong không đến thì em có thể gặp anh cũng được mà - Nam giữ nó lại

Về phần hắn, bây giờ đang ngồi chọn món đợi nó, đột nhiên thấy Phuong đi qua

- Đây - hắn gọi Phuong

- Hà, cậu gọi tôi à - Phuong lại gần

- Vỵ về chưa - hắn hỏi

- Tôi làm sao biết được - Phuong trả lời

- Không phải cậu hẹn cô ấy đi ngắm hoa sao - hắn hỏi

- Cậu điên à, ngắm làm gì chứ - Phuong nói

Phuong vừa nói dứt lời, tay hắn cuộn chặt thành nắm đấm chạy một mạch đến vườn hoa sau khách sạn, Phuong đứng đó cười khẩy một cái

- Cái gì tao muốn nhất định tao sẽ giành được - Phuong nói rồi bỏ đi

Tại chỗ nó và Nam

- Em có biết anh rất yêu em không - Nam hỏi

- ... - nó im lặng

- Nhưng em lại yêu Thiên mất rồi - Nam nói tiếp

- Em có thể cho anh ôm một cái được không - Nam nói rồi ôm nó

Nó bất ngờ đến đứng hình 1 giây rồi vội đẩy Nam ra nhưng hắn đã kịp đến và nhìn thấy hành động đó. Lúc này nó mới để ý đến hắn đang đứng ở phía xa

- Hàn Thiên à! Chuyện không phải như anh nghĩ đâu - nó chạy đến chỗ hắn

- Hóa ra là cô nói dối tôi - hắn lạnh lùng

- Em không hề... không hề nói dối anh.... anh nghe em giải thích đã... em... - nó nói

- IM ĐI, tôi không muốn nghe cô nói gì cả, từ nay đừng xuất hiện trước mắt tôi nữa, cũng coi như tôi và cô chưa từng gặp nhau - hắn nói rồi quay lưng bước đi để lại nó đứng khóc một mình

Nam sau khi xem màn kịch hay thì cũng bỏ đi

- Tại sao chứ, tại sao anh không tin em - nó nấc lên rồi chạy thật nhanh về khách sạn

Vào đến phòng, nó chạy vào phòng ngủ úp mặt xuống gối khóc thật to, nhỏ nhìn thấy nó như vậy thì khó hiểu vội chạy đến

- Mà làm sao vậy, ai làm gì mà nói tao nghe đi - nhỏ đến vỗ vai nó

- Tao... tao... - nó nấc lên rồi kể mọi chuyện cho nhỏ nghe

- Hà sự thật đó hả, tại sao nó không tin mà chứ - nhỏ tức quá

- Phải mới chuyện với nó mới được - nhỏ lấy máy ra gọi

- ĐỪNG, anh ấy không tin đâu, nặc kệ đi - nước mắt nó vẫn ứa ra

- Để tao gọi cho Phong - nhỏ nói rồi gọi cho anh

- Alô, anh à - nhỏ nói

- Ừ gọi anh có chuyện gì không - anh hỏi rồi nhỏ kể hết chuyện cho anh nghe

- Thật thế á, để anh nói chuyện với nó xem sao - anh nói rồi cúp máy

Anh nói rồi vào phòng hắn, lúc này hắn đang dọn quần áo

- Mà làm gì vậy - anh hỏi

- Không có mắt à - hấn lạnh lùng

- Ý tao là mà làm gì Vy đó - anh hỏi

- Vy là ai, tao không quen - hấn lạnh lùng nói

- Mà.... ít nhất mà cũng phải nghe Vy giải thích đã chứ - anh cúi

- Tao nói là tao không quen ai tên Vy, tao về Hà Nội trước - hấn nói rồi xách ba lô ra khỏi phòng

Hấn mở cửa ra thì nó đã đứng ở trước cửa từ ba giờ, hấn coi nó như người vô hình mà bước đi

- Anh... không tin em sao - nó nắc lên

- Cô là ai - hấn lạnh lùng

- Anh... anh - nó òa khóc

Hấn bỏ đi mặc kệ nó khóc nức nở

HẾT CHƯƠNG 12

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Bắt Cóc

6h chiều tại Vịnh Hạ Long, trong khi tất cả học sinh đang vui vẻ, chụp ảnh, vui chơi nót để chuẩn bị về Hà Nội thì ở một góc tại vườn hoa sau khách sạn, nó đang ngồi nhìn ảnh hấn, nước mắt cứ ứa ra- Tại sao, tại sao anh không cho em cơ hội giải thích chứ - nó vừa nói vừa khóc

Lúc này tại một quán bar náo nhiệt tại Hà Nội, hấn đang ngồi uống rượu không biết trời đất là gì

- Anh... em có thể ngồi đây được không - một cô gái ông ọ, mặc đồ thiếu vải đi đến cạnh hấn

- Biến - hấn lạnh lùng

- Thôi mà anh - cô gái đó ngồi xuống cạnh hấn

- CÚT - hấn quát lớn

- Trời người gì đâu mà - cô gái đó bỏ đi

Tại chỗ nó, lúc này nhỏ đang ráo riết đi tìm nó

- Ở hóa ra mà ở đây à - nhỏ nhìn thấy nó vội chạy đến

- Mà... tao buồn - nó ngẩng mặt lên nhìn nhỏ

- Thôi mà, đời còn dài zai còn nhiều - nhỏ nói

- Giờ mà mà con nói như thế nữa hà - nó lại òa lên khóc

- Tao muốn cho mà bớt buồn thôi mà, vui lên đi, tao biết nó vẫn còn yêu mà mà - nhỏ ôm nó nói

- Đi về thôi - nhỏ kéo tay nó đi ra xe về Hà Nội

Ngồi trên xe, nó không tìm được nước mắt mà cứ khóc mãi, nó nhớ hấn

- Em chuẩn bị về đến Hà Nội rồi, ta gặp nhau nói chuyện được không - nó nhắn tin cho hấn

Tại chỗ hấn, tuy đã nhận được tin nhắn của nó nhưng cố tình lơ đi, không nhắn lại

- 8h tại vườn hoa công viên D, em sẽ chờ đến khi anh đến - nó nhắn

Cuối cùng cũng về đến Hà Nội, ai cũng mệt mỏi chỉ muốn về nhà, còn nó thì nôn nóng đến công viên để gặp hấn

- Mày ơi, cầm va ly về nhà cho tao, tao đi đến công viên gặp Hàn Thiên - nó đưa va ly của nó cho nhỏ

- Hmmm, thôi được nhưng về sớm đây nhớ - nhỏ nói

Nó chạy một mạch đến công viên, nó đến thì vẫn chưa thấy hấn đâu, nó cứ nghĩ là hấn đang trên đường đến, nó liền bỏ son phấn ra makeup, nó muốn thật xinh xắn trước mặt hấn thì bỗng " Bụp " một cây gậy đã đập vào đầu nó làm nó ngất đi

- Mang cô ta đến nhà hoang ngoại ô - một cô gái nói

Về phần hấn vẫn ngồi ở quán bar uống rượu, nhỏ thì mãi không thấy bạn mình về thì rất lo lắng nhưng nghĩ chắc nó và hấn đã làm lành với nhau nên không gọi điện phá đám. 11h đêm, hấn lết xác về nhà trong bộ dạng say khướt

- Ấy ấy, mày sao thế, tao tưởng mày đến gặp Vy - anh thấy hấn về vội vàng ra hỏi

- Tao đã nói là không quen ai tên Vy, sau này đừng nhắc tới nữa - hấn nổi giận với anh rồi đi lên phòng

Sáng hôm sau, nhỏ dậy sớm đi qua phòng nó xem nó dậy chưa, " Cốc cốc cốc " nhỏ gõ cửa

- Vy à, mày có ở trong đó không, mở cửa cho tao đi - nhỏ gõ cửa không được bèn gọi

Nhỏ gọi mãi mà không có động tĩnh gì, liền mở cửa đi vào, nhưng khi mở cửa ra căn phòng trống không hình như nó từ hôm qua đã không về, nhỏ bắt đầu lo lắng chạy một mạch đến công viên

- Vy à, mày ở đâu, Vy ơi - nhỏ đến vườn hoa ở công viên thì chẳng thấy ai, lúc này nhỏ lo lắng đến phát khóc

- Alô, Phong à... hức hức - nhỏ gọi điện cho anh

- Sao vậy em làm sao, ai làm gì em - khi nghe thấy nhỏ khóc anh đang ngủ cũng phải bật dậy

- Vy... Vy... nó... nó mất tích rồi - nhỏ ấp úng nói

- Hà cái gì được rồi anh đến ngay - anh nói rồi đi ra khỏi phòng

- Lâm Hàn Thiên mày ra đây ngay cho tao - anh tức giận xông vào phòng hấn thì thấy hấn đang uống rượu, anh nhìn thấy thế lại càng tức hơn xông vào đâm liên tiếp hấn

- Vì mày... vì mày mà Vy đã mất tích rồi - anh vừa nói vừa đâm liên tiếp vào mặt hấn

- Mày điên à - hấn nói rồi ản anh ra

- Cô ta có chân, tự đi sẽ tự về, mắc gì liên quan tới tao - hấn nói rồi đi ra khỏi phòng

Sau khi nghe hấn nói thế anh cũng bó tay, liền phóng xe đến công viên

- Đây em ở đây - nhỏ vội anh

- Em tìm thấy Vy chưa - anh hỏi

- Em chưa thấy bây giờ làm sao đây - nhỏ gấp gáp nói

- Bây giờ đi tìm quanh đây đi, chắc Vy ở gần đây thôi - anh nói rồi hai bọn nó chia nhau ra tìm

Trong lúc tìm thì nhỏ thấy gần bụi cây có một chiếc son môi và một chiếc gương

- Phong, anh mau đến đây đi - nhỏ gọi lớn

- Cái gì thế - anh chạy đến

- Đây là son mà Vy thích nhất đi đâu nó cũng mang theo, trên thế giới chỉ có duy nhất một cái của nó, còn nữa đây là gương đôi của em với nó - nhỏ nói
- Là vật mà Vy thích thì sao có thể bỏ quên ở đây được, không thể nào - anh và nhỏ nhìn nhau
- Không lẽ Vy bị bắt cóc sao - nhỏ nói

Lúc đó tại nhà anh và hấn, hấn đang ngồi xem TV, " Tỉnh tỉnh " điện thoại hấn báo hiệu có tin nhắn

- Hiện giờ em đang giữ Tường Vy, anh muốn em xử nó thế nào - ai đó gửi cho hấn

Hấn nghĩ là nó làm trò nên không nhắn lại, nhưng một lúc sau, vẫn là số máy ấy gửi cho hấn một bức ảnh, chính là nó đang mắt nhắm nghiền ngồi trên ghế. Lúc này hấn mới tin, liền nhắn tin lại

- Địa chỉ nếu các người muốn sống - hấn nhắn
- Em không ngu gì mà nói, anh sẽ không tìm được đâu và đến lúc đấy anh sẽ là của em - vẫn là số máy lạ đó

Hấn thấy vậy vội gọi điện cho nhỏ

- Anh còn mặt mũi gọi cho tôi à - nhỏ lạnh lùng
- Hai người đang ở đâu - hấn vừa hỏi vừa đi ra xe
- Công viên - nhỏ vẫn lạnh lùng
- Đợi tôi ở đây - hấn nói rồi cúp máy, phóng xe đến công viên

Khi hấn vừa đến, nhỏ đã chạy ra tát bốp một cái vào mặt hấn

- Tại anh... cũng tại anh mà Vy bây giờ mất tích... chỉ tại anh - nhỏ vừa nói vừa khóc
- Tôi biết những chuyện quan trọng bây giờ là phải đi tìm cô ấy đã - hấn nói rồi đi ra xe, nhỏ và anh lèo đèo theo sau
- Bây giờ tìm bằng cách nào - nhỏ hỏi hấn
- Tôi có gắn định vị vào máy Vy, chắc sẽ nhanh chóng tìm ra thôi - hấn nói rồi lấy máy ra, bấm bấm cái gì đó

1' sau

- Đây rồi, nhà hoang ở ngoại ô - hấn nói
- Mau đi đi - nhỏ nói chưa dứt câu thì chiếc xe đã phóng vụt đi với tốc độ kinh hoàng

Lúc này tại nhà hoang, " Ào " một chậu nước đã dội thẳng vào mặt nó làm nó tỉnh dậy

- Đây là đâu - nó thều thào
- Hi - Phương và My chào
- Sao hai người lại đưa tôi đến đây - nó định đứng dậy nhưng ngã bệt xuống ghế
- Haha, nhìn mày thật thảm hại - Phương cười lớn
- Sao, thuốc ngủ vẫn chưa hết tác dụng sao - My hỏi
- Hai người.... hai người - lúc này nó muốn đứng dậy đánh con con bé đó lắm nhưng không được nó cảm thấy người mệt mỏi vô cùng
- Haiz, cái mặt này mà cần vài đường cơ bản chắc sẽ đẹp lắm - My cầm con dao dọc giấy xoay xoay
- Các người muốn gì - nó nói không ra tiếng
- Muốn muốn mày tránh xa Thiên ra thì tao sẽ tha cho - Phương cầm cây roi quất quất vào không khí
- Không bao giờ - nó nói rồi nhếc mép một cái

" Vút " " Aaa", Phương vụt roi vào người nó, lúc này nó đau đến mức phát khóc nhưng vẫn cố chịu đựng

- Mày nghĩ Hàn Thiên sẽ đến cứu mày sao - Phương nói rồi tiếp tục vụt roi vào người nó

Nó cắn răng chịu đựng dù rất đau, trước đây nó chưa từng chịu đau như thế này nhưng vì nó không muốn Phương và My nhìn thấy nó rất sợ, rất đau nên nó phải nhịn. Lúc này, Phương liên tục vụt roi vào người nó khiến da nó như đứt làm đôi, máu cứ thế mà tuôn ra

- Đây, các cậu xong chưa, Hàn Thiên không biết làm sao mà đánh hơi ra được nơi này - một đứa con trai chạy vào nói

- Cái gì chứ - My kêu lên

Đúng lúc này ở dưới tầng vang lên tiếng đấm đá

- Mày với Băng lên cứu Vy đi tao ở đây được rồi - anh nói

- Ừm - hấn nói rồi kéo Băng lên tầng trên

- Các cậu mau chạy đi - đứa con trai đẩy nói

- Chúng mày còn định chạy nữa sao - hấn lên tiếng rồi chạy đến đánh thẳng con trai đó, còn nhỏ thì chạy đến ôm nó

- Các cô, đúng thật là không còn tính người - hấn nói

- Bọn... em... - Phương và My áp ứng

- Bọn em cũng chỉ muốn tốt cho anh thôi, anh không thể yêu nó được, chẳng phải em, em mới là người phù hợp hơn sao - Phương lên tiếng

- Cô ư, loại người độc ác như cô ư - hấn nhếch mép

Lúc này My đã biến đi đâu mất, nhỏ thấy thế thì vội đi tìm con nhỏ đó

- Anh à... chỉ có em là hợp với anh thôi, anh bỏ con nhỏ đó đi, nó có j mà em không có chứ - Phương tiến đến gần hấn

- Cô rút đi - hấn nói rồi đẩy Phương ngã xuống đất

- Em không sao chứ - hấn chạy đến chỗ nó

- Em không sao - nó thều thào

- Anh xin lỗi - hấn ôm nó

Đúng lúc này, nó đẩy mạnh hấn ra và nó đã đỡ cho hấn một nhát dao, Phương sau khi đâm nó thì hoảng sợ chạy trốn. Còn hấn chạy lại gần nó

- Đây.... Vy, em không sao chứ, em điên à, sao lại đỡ cho anh - hấn nói rồi ôm nó thật chặt

- Không phải anh cũng đã đỡ cho em sao - nó nói không ra tiếng

- Cuối cùng thì anh cũng đã tin em, cảm ơn anh vì những ngày tháng qua luôn ở bên em, chăm sóc và yêu thương em, anh là tất cả đối với em, em muốn nói em rất yêu anh dù qua giây phút này em sẽ không thể ở bên anh được nữa nhưng anh hãy nhớ rằng cô gái này ở một nơi nào đó vẫn luôn dõi theo anh, vẫn luôn yêu anh rất nhiều - nó nói

- Em yêu anh - nước mắt nó cứ ứa ra khi nói đến câu này và rồi nó ngất đi

- Đây, em tỉnh lại đi, em không được chết - hấn lay lay người rồi ôm nó vào lòng

Lúc này anh và nhỏ lên

- Vy à, Vy mày bị sao thế này, tỉnh dậy đi đừng bỏ tao - nhỏ vừa chạy đến nói vừa gào khóc

- Mau... Mau gọi cấp cứu - hấn nhắc bổng nó lên rồi áp ứng nói với anh

Anh lúc này mới định hình được cường chân cường tay lấy điện thoại ra gọi cấp cứu còn nhỏ và hấn đưa nó ra ngoài xe

HẾT CHƯƠNG 13

Chương 14: Yêu Thương Quay Về

Tại bệnh viện A, bệnh viện lớn và hiện đại nhất Việt Nam, nó đang hôn mê trong phòng bệnh còn hấn thì đang ngồi bên cạnh nó chờ nó tỉnh dậy. Hấn muốn người đầu tiên khi nó tỉnh dậy nhìn thấy là hấn. Đã hai ngày hấn không ăn gì mà chỉ ngồi cạnh nó- Đây, đi ăn đi ở đây có tôi lo cho Vy rồi, khi nào nó tỉnh tôi sẽ gọi - nhỏ nói

- Đúng rồi mày nghe lời vk tao đi, đã hai ngày mày không ăn uống rồi còn gì - anh nói thế rồi cười toe toét

- Hai người đi đi, tôi không có tâm trạng - hấn nói rồi cầm tay nó

- Đã ăn còn không có tâm trạng nữa - anh nói

- Thôi ck dẫn Thiên đi ăn đi - nhỏ nói với anh

- Nào thôi đi - anh kéo hấn mãi hấn mới chịu nhấc mông lên khỏi cái ghế

Anh và hấn đi xuống căn tin ở bệnh viện

- Hai người ăn gì ạ - cô nhân viên nói

- Cho tôi một mì Spaghetti cà một cà phê đen - anh nói

- 1 cà phê đen - hấn lạnh lùng

- Vâng, có ngay ạ - cô nhân viên nói

- Sao mày ăn ít thế, hai ngày rồi không ăn mày muốn chết trước khi Vy tỉnh dậy à - anh nói

Hấn không trả lời, khuôn mặt lộ rõ vẻ buồn chán, lo lắng. Lúc này hấn chỉ muốn nó tỉnh dậy để nói với nó một lời xin lỗi. Đồ ăn đã ra, anh thì ngồi ăn rất ngon lành còn hấn thì đứng ngồi không yên. Một lúc sau, " Ting ting ting " chuông điện thoại của hấn reo lên, là nhỏ gọi, hấn liền vội nghe

- Alo - hấn lạnh lùng

- Đây, Vy tỉnh rồi - nhỏ nói

Hấn nghe thấy thế thì chạy một mạch lên phòng bệnh của nó

- Đây, đợi tao với - anh thấy hấn chạy thì cuống cuống cuống cuống chạy theo

Lên đến phòng nó, lúc này nó đang ngồi trên giường, mắt hướng ra ngoài cửa sổ

- Vy - hấn vừa mở cửa ra đã gọi nó rồi chạy đến ôm chặt nó vào lòng

- Anh xin lỗi, xin lỗi vì tất cả, anh đã sai rồi - hấn ôm chặt nó và nói

- Em ngạt thở - nó thở thê nói rồi hấn bỏ nó ra

- Tha lỗi cho anh nhé - hấn cầm tay nó nói

- Ừm, anh biết lỗi là được rồi - nó nói

- Thôi, cho Vy ăn cháo đi chắc nó đói lắm rồi đây - nó và hấn đang tình củm thì nhỏ cầm bát cháo chen vào

- Thôi em ăn cháo đi - hấn giật bát cháo từ tay nhỏ

- A, há mồm ra nào - hấn đưa thìa cháo ra trước mặt nó

- Thôi hai vợ chồng mình đi ra cho vợ chồng người ta còn tình củm - anh nói rồi kéo nhỏ ra

Hấn dỗ nó cả tiếng mới ăn hết được bát cháo vì nó rất ghét ăn cháo, sau khi ăn xong bát cháo, anh đọc truyện cho nó nghe, hấn phát hiện ra một điều là nó rất trẻ con vì bây giờ nó vẫn còn bắt hấn đọc truyện cổ tích cho nghe

- Truyện hay không - hấn đọc xong liền hỏi nó
- Hay nhưng vào mồm anh đọc thì vô cảm, người gì đâu mà đọc không có ngắt nghỉ gì cả - nó trách móc
- Thế sao em còn bảo anh đọc - hấn ỉu xiu
- Thôi mà, ừ thì anh đọc hay được chưa - nó nịnh hấn

Hai chúng nó ngồi nhìn nhau một lúc

- Này, mai em muốn đi chơi - nó nói làm phá vỡ bầu không khí yên lặng
- Được rồi em muốn đi đâu - hấn nói rồi véo má nó
- Em muốn đi công viên chơi đu quay các thứ các thứ - nó nũng nịu
- Em thật là trẻ con - hấn nói
- Uời ai đi chơi, chơi ở đâu cho đi ké với nào - nhỏ đi vào
- Mà vô duyên quá - nó nói
- Kệ tao mà đi đâu chơi - nhỏ nói
- Đi công viên đi không - nó nói
- Ok mai 7h nha - nhỏ nói
- Ok, mai tụi tui sang đón hai cô nương - anh nói

"Tĩnh tĩnh tĩnh" điện thoại hấn reo lên, hấn tắt đi không nghe

- Em nghỉ đi anh đi có việc đã - hấn nói rồi đứng lên
- Anh đi đâu, sao không ở lại với em - nó nũng nịu
- Anh phải đi có việc mà, sáng mai sẽ đón em đi chơi nha - hấn véo má nó
- Mà đi với tao - hấn nói với anh
- Ok - anh nói rồi đi theo hấn

Hấn và anh đi lấy xe rồi phóng thẳng đến một căn biệt thự bỏ hoang ở ngoại ô. Hấn và anh đi vào

- Hai cậu chủ - một tên mặc quần áo đen nói
- Người đâu - hấn lạnh lùng
- Đang bị tra tấn trên tầng ạ - tên đó nói

Hấn và anh không nói một câu gì lạnh lùng lên tầng nơi Mỹ và Phương đang bị tra tấn

- Các cô nghĩ sẽ trốn thoát được sao - hấn lạnh lùng nói

Lúc này, Phương và Mỹ đang bị trói và bị tra tấn rất thảm hại, máu me bết, người không ra hồn người

- Con... nhỏ.... đó có gì để anh yêu nó như thế chứ - Phương cố gắng nặn ra từng chữ

"Vút " " Aaaaaa " hấn đã quật một roi vào người Phương làm Phương đau điếng

- Cô ấy là người yêu tôi không ai được động vào, nhớ chứ - hấn vừa nói vừa lau máu của Phương trên chiếc roi
- Nó có gì mà em không có chứ, giàu có, xinh đẹp hay tài giỏi - Phương gào lên

"Vút " " Aaaaa " một roi nữa giáng xuống từ tay hấn làm Phương đau đến phát ngất. Anh đứng ngoài nhìn không khỏi kinh ngạc, dù trước đây dù trai hay gái động đến hấn cũng không được tha nhưng hầu hết hấn đều cảnh cáo rồi thả con gái đi. Chưa thấy lần nào hấn làm quyết liệt với con gái như thế này

- Cô ấy không thâm độc như cô - hấn nói

- Nhớ đây, nếu còn động đến Nguyễn Ngọc Tường Vy thì tôi sẽ cho cô chết không toàn thây, không những thế cả gia đình cô cũng phải chịu tội - hấn cầm tóc Phương túm ngược lên

- Tôi đã cho cô chuyển trường rồi, mong cô sẽ thay đổi và đừng bao giờ xuất hiện trước mắt tôi nữa - hấn đứng dậy

- Hừ... để tôi xem hai người hạnh phúc được bao lâu - Phương nhếch mép

" Vút " " Aaaa " một roi nữa đã giáng xuống người Phương máu chảy be bét

- Còn cô chấp - về mặt hấn lộ rõ sự tức giận

- Tiếp tục tra tấn - hấn quay ra nói với tên mặt đầy sẹo

- Vâng - tên mặt sẹo đó nói

- Đi thôi, đúng là bẩn tay - hấn nói với anh rồi bỏ khăn ra lau tay

Anh thấy hấn đi cũng lơ đãng theo sau. Ra đến cổng

- Làm như vậy có quá không - anh nói

- Đây là cái giá phải trả vì động vào người con gái của tôi - hấn nói rồi đi lên xe phóng vút đi

HẾT CHƯƠNG 14

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Ngày Vui Vẻ

6h sáng tại bệnh viện, nó đang tung tung trong phòng vì sắp được đi chơi- Mấy ngời im một chỗ đi vết thương còn chưa khỏi đâu - nhỏ vừa gấp quần áo vừa nói

- Aaaaaa, sắp được đi chơi rồi - nó vẫn nhảy loạn lên trong phòng

- Đề tao gọi cho Thiên với Phong đến đón mình - nó giật lấy cái điện thoại rồi gọi cho hấn

- Alo - hấn vừa vuốt tóc vừa nói

- Anh... anh đến đón em đi chơi chưa - nó vừa nói vừa vung vẩy chân tay

- Đây anh bắt đầu đi đây - hấn nói

- Oki - nói nói rồi tắt máy

- Này, thằng kia mày có đi không - hấn đi ra gọi nó

- Đây ra đây - anh vừa khoác cái áo vừa

- Rồi đi thôi - nói rồi hấn đi thẳng ra cửa

Hấn đang đi ra xe thì " Tinh tinh tinh " tiếng chuông điện thoại hấn reo lên

- Alo - hấn lạnh lùng

- Đại ca.... đại.... ca - đàn em của hấn ập ứng

- Có chuyện gì - hấn nhíu mày khó hiểu
- Phương và My trốn rồi - tên đàn em của hấn nói
- Vì sao - trong lòng hấn dù rất tức giận nhưng cố kìm lại tay cuộn chặt thành nắm đấm
- Vì... chuyện này..... bọn em nghĩ chắc có ai đó giúp, chứ hai con nhỏ đó không thể trốn một mình được - tên đàn em nói gấp
- Được rồi, đợi tôi ở đây - hấn lạnh lùng nói rồi tắt máy
- Sao thế - anh đi ra hỏi
- Phương và My trốn rồi - hấn lạnh lùng rồi đi lên xe
- Sao hả - anh ngạc nhiên
- Lên xe - hấn nói

Anh nghe thấy hấn nói vậy thì vội lên xe, hấn phóng vút đến nơi My và Phương bị nhốt

- Đây vậy còn vụ đi chơi thì sao - anh hỏi

Hấn không trả lời rút điện thoại ra gọi cho nó

- Alô, anh đến chưa, em xong rồi nè, hôm nay em với Băng rất là xinh luôn, anh đến chưa vậy - nó vừa nói vừa hớn hờ
- Anh xin lỗi, hôm nay anh có việc không đi.... - hấn chưa nói hết câu thì nó đã cúp máy
- Sao vậy - nhỏ hỏi

Nó ngồi bệt xuống giường bệnh đột nhiên òa khóc như con nít

- Không ai thương tao cả, ngay cả khi muốn đi chơi cũng không ai đưa đi, suốt ngày việc không biết việc gì cả - nó lau nước mắt nhưng vẫn nức nở
- Thôi mà - nhỏ dường như hiểu ra vấn đề

Nó không nói gì mà chỉ biết khóc, con nhỏ cũng đi ra ngoài cho nó ở một mình, nhỏ ngồi xuống ghế, lôi máy ra nhắn tin cho hấn

- Dù bạn gì tôi cũng mong cậu giữ lời hứa - nhỏ nhắn

Hấn vừa đến nơi đã nhận được tin nhắn của nhỏ, nhưng hấn không trả lời mà gọi điện ngay cho nó. Nó đang khóc thì thấy hấn gọi đến, nó không muốn nghe hấn nói nên tắt đi. Mặc dù hấn gọi rất nhiều nhưng nó đều không nghe. Hấn thấy vậy biết chắc nó đã giận nên không gọi nữa mà lên giải quyết chuyện. Lên đến nơi, hấn và anh thấy một đồng dây thừng đã bị cắt bỏ, đó chính là dây thừng để trói Phương và My

- Chuyện này là sao - hấn lạnh lùng
- Bọn em... nghĩ là hai ả sẽ không thể trốn được nên lơ là.... xin đại ca tha tội - một tên nói
- Một lũ ả hại - anh đi đến tát tên vừa nói
- Dù làm như thế nào cũng phải tìm được hai người đó về, nếu không.... - hấn nói rồi cầm con dao lên cửa vào sợi dây thừng gần đó
- Tay chúng mày, không được nguyên vẹn như sợi dây thừng này đâu - hấn vút con dao xuống rồi bỏ đi, anh thấy thế cũng đi theo
- Giờ thì sao - hấn đi xuống xe, anh hỏi lớn
- Đi chơi - hấn nói rồi đi vào xe, anh thấy thế cũng vào xe, hai người đi thẳng đến bệnh viện nhỏ đang nằm

Đến bệnh viện, hấn và anh đi thẳng lên khu phòng VIP mà nó đang nằm, đến trước cửa hấn và anh thấy nhỏ đang ngồi ở ngoài

- Vy đâu - anh chạy đến ngồi cạnh nhỏ
- Trong phòng kia - nhỏ nói

"Cạnh" hấn mở cửa vào phòng, nó đang khóc liền lấy tay lau nước mắt

- Không cần lau anh nhìn thấy hết rồi - hấn nói làm nó giật mình nằm xuống chồm chắn kín đầu

- Sao lại khóc hả - hấn nói rồi ngồi xuống cạnh nó
- Anh không thương em - nó nũng nịu
- Thương mà nếu không thương thì sao anh lại về đây chứ - hấn nói]
- Ừ ừ - nó vùng vằng trong chăn
- Thế có đi chơi không - hấn đứng lên
- Đi chơi hả - nó ngó mặt ra khỏi chăn với ánh mắt long lanh
- Ừm - hấn nói
- Yeah đi chơi - nó hét rồi nhảy ra khỏi chăn

Thế là cả bốn xuống lấy xe rồi đi thẳng đến công viên

- Em muốn đi chơi tàu lượn siêu tốc - nó khẳng định
- Chắc chứ - hấn hỏi lại
- Ừm - nó gật đầu lia lịa

Khi trò chơi bắt đầu

- Ôi mẹ ơi, cho em xuống, không biết đầu cho em xuống - nó hét lên rồi ôm chặt hấn
- Em bảo thích chơi mà, ngồi im đi - hấn nói
- Aaaaaaaaaaaaa, không biết đầu cho em xuống

Nó cứ hét mãi như thế cho đến khi tàu dừng lại, nó chạy thẳng một mạch đến phòng vệ sinh, nôn thốc nôn tháo. Lúc nó ra thì thấy hấn cầm một khay thức ăn nào là khoai tây chiên, xúc xích,... toàn là món nó thích. Sau khi ăn xong, anh, hấn và nhỏ quyết định đi vào nhà ma, còn nó thì sợ không dám vào nhưng cuối cùng cũng bị mọi người bắt vào

- Ôi mẹ ơi ma, ma kia, giết con ma đó đi - nó hét lên trong khi chả có ai hét cả
- Aaaaaaaaaaaaa, ma ma ma - nó vùng vẫy lên vì sợ

Lúc ra ngoài, nó thở hồng hộc như suit chết đến nơi, hấn thấy vậy tùm tùm cười rồi rủ nó đi cáp treo, hấn và nó một cáp treo, anh và nhỏ một cáp treo. Vào cáp treo, nó dựa đầu vào vai hấn ngắm cảnh và lấy điện thoại của hấn ra nghịch, chợt nó thấy một video liền mở ra xem, hóa ra là video tra tấn Phương và Mỹ, nó nhẩn mặt sợ hãi. Đúng là trong video cảnh rất đáng sợ, toàn là máu, Phương và Mỹ bị tra tấn bằng roi đến nổi da như đứt luôn, sau khi tra tấn lại còn bị sát muối nữa, nó nghe thấy những tiếng kêu rên đáng sợ đó thì bật khóc, hấn thấy vậy giật điện thoại từ tay nó rồi tắt video đó đi

- Sao anh... - nó nghẹn ở cổ không thể nói ra được
- Đó là cái giá của họ - hấn lạnh lùng
- Phong, tha cho họ đi - nó bật dậy
- Không - hấn lạnh lùng quay mặt ra hướng khác
- Đây, nghe em nói đi, anh cũng đã cứu được em rồi, em cũng không bị gì nghiêm trọng lắm nên anh hãy tha cho họ đi - nó cầu xin
- Tại sao, họ.... họ đã tra tấn em cơ mà sao em còn có thể tha cho họ chứ - hấn thật sự không hiểu nổi nó
- Vì mẹ em đã dạy em, mạng sống con người rất quan trọng - nó nói
- Thôi được rồi anh sẽ suy nghĩ - hấn nói rồi lau nước mắt trên mặt nó

Chúng nó chơi đến tối mịt mới về nhà, hôm nay quả thật là một ngày rất vui. Trong khi đó ở một ngôi biệt thự ở thành phố B, một cô gái đang ngồi vắt chân lên ghế, trên tay cầm ly rượu vang đỏ

- Dù thế nào em cũng sẽ trả thù họ chị - cô gái đó nói rồi đặt ly rượu vang xuống bàn bỏ đi

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Xuất Hiện

Sáng thứ 2, lại bắt đầu một tuần học mới mẻ nhưng hôm nay chúng nó được nghỉ buổi sáng. 5h sáng nhỏ đã sang phòng nó gọi nó dậy- Này con kia dậy mau đi - nhỏ đứng ngoài cửa hét lớn nhưng vẫn không thấy động tĩnh của nó. Thấy vậy, nhỏ liền mở cửa đi vào, lúc này nó đang ngủ say sưa không biết trời đất là gì

- Này, dậy đi - nhỏ lay lay người nó

- Con lười này dậy đi - nhỏ đánh bôm bốp vào người nó nhưng nó vẫn không dậy mà vẫn ngủ say sưa

Nhỏ tức xì khói rồi " Bụp ", nhỏ đã đập nó an tọa nằm xuống sàn

- Ôi mẹ ơi, động đất nhà sập - nó giật mình chạy đến ôm chân nhỏ

- Ôi dòi ơi, con dậy mẹ, mẹ làm gì sang gọi con sớm thế hả mẹ - nó quỳ xuống lấy nhỏ

- Mày không định dậy à muộn rồi đấy - nhỏ cúi xuống nhìn nó

Thấy nhỏ bảo muộn, nó vội chồm ra lấy cái đồng hồ nhìn

- Lấy thánh, thánh ăn gì em cưng, bây giờ mới có 5h - nó giờ cái đồng hồ cho nhỏ xem

- Uời thế á - nhỏ giật cái đồng hồ từ tay nó

- À thôi mày dậy luôn đi còn ăn sáng nữa tao làm xong hết rồi, toàn món mày thích đấy - nhỏ cười cười

- Âu shệt - nó chán nản đi vào vệ sinh

15' sau nó có mặt ở dưới nhà. Đi vào bếp với tâm trạng hờn hờ

- Ôi, sườn này - nó bốc miếng sườn cho vào mồm

- Con bé này - nhỏ nói rồi bê đĩa khoai tây chiên ra

- Sao hôm nay yêu trường thế - nhỏ đặt đĩa khoai xuống rồi nói

- Thì sao ăn xong đi học luôn mà - nó vừa nói vừa nhai thức ăn lại tiện tay bốc thêm miếng khoai vào mồm

- Hôm nay được nghỉ sáng mà - nhỏ nói rồi quay vào rán cá

- Hự... khự khự sao tao không biết - nó vỗ ngực cho thức ăn trôi xuống

- Haiz mày thì biết gì - nhỏ lắc đầu

- Mà sao mày làm nhiều đồ thế - nó lại bốc trộm miếng khoai cho vào mồm

- Hôm nay tao mời Phong với Thiên đến ăn sáng - nhỏ bê đĩa cá rán thơm phức ra

Nó chưa kịp trả lời thì " Kinh cong " tiếng chuông cửa reo lên, nó lại bốc miếng khoai bỏ vào mồm rồi ra mở cửa

- A, hello - nó mở cửa ra

- Bểng mời chúng tôi đến ăn sáng đấy - anh cười thân thiện

- Biết rồi - nó lườm anh rồi cười với hắn

Thấy nó quá phù với mình, anh đi thẳng vào nhà mặc kệ nó và hấn

- Em khoẻ chưa - hấn véo má nó

- Em khoẻ rồi - nó nói

- Sao hôm nay yêu trường thế - hấn nhìn bộ đồng phục rồi nói

- Ahihi - nó cười khúc khích rồi đi vào nhà

- Mau vào ăn đi - nhỏ gọi

Cả 4 người ngồi vào bàn ăn, mùi đồ ăn kích thích đến tận ruột gan mà vẫn chưa ăn được bởi vì... nhỏ đang chụp thành quả của mình

- Má ơi, ăn đi chụp hoài - nó gấp cá bỏ vào mồm

- Ủ mọi người ăn đi - nhỏ đặt điện thoại xuống

- Uồi ngon thế - anh khen

- Cảm ơn nha - nhỏ vẫn ngồi gặm đũa để nghe nhận xét

- Thấy thế nào, mọi người nhận xét hết rồi còn cậu thôi đấy - nhỏ hỏi hấn

- Ngon rồi cần phát huy - hấn nói rồi ăn tiếp

Sau khi nghe hết nhận xét, nhỏ mới đụng đũa gấp thức ăn

- Ck ăn cá đi, không phải ck thích ăn cá sao - nhỏ cười rồi bê đĩa cá để cạnh bát anh

- Tao cũng thích ăn cá - đĩa cá chưa được đặt xuống thì đã được nhắc lên đặt sang cạnh bát nó

Nhỏ lờm nó một cái làm anh và hấn lắc đầu

- Vậy thôi ck cũng thích ăn sườn mà - nhỏ bê đĩa sườn đặt cạnh bát anh

- Uồi sườn - nó gạt đĩa sườn từ tay nhỏ đặt sang cạnh bát mình

Mặt nhỏ lúc này sa sầm, khói bốc trên đỉnh đầu tùm lùm

- Nguyễn.... Ngọc Tường Vy - nhỏ gằn từ chữ

- CẬU PHẢI ĐỂ MỌI NGƯỜI ĂN VỚI CHÚ - tiếng hét sư tử hà đông của nhỏ vang lên làm đầu gối đến cuối gối cũng nghe thấy. Cả ba au cũng phải bịt tai lại.

- Aaaaaa - nó ôm bụng hét

- Này em sao vậy - hấn hỏi

- Kệ nó, con này diễn giỏi lắm - nhỏ đập tay xuống bàn

- Hình như Vy đau thật đấy - anh cũng đi đến bên nó. Lúc này nó không ngừng kêu la

- Hà... mau... mau đưa nó lên phòng - nhỏ vừa dứt lời hấn đã cõng nó đi lên tầng

Vào đến phòng nó thì nó đã ngất đi rồi. Hấn đặt nó xuống giường còn nhỏ thì đi lấy thuốc cho nó uống

- Mau... cho nó uống đi - nhỏ cuống cuống đưa thuốc cho hấn

Hấn cho nó uống thuốc xong căn phòng chìm vào không gian im lặng và tất cả đều tập chung vào nó

- Ừm.... mọi người sao ở đây - nó nói khẽ

- Em có sao không vậy, có đau ở đâu không - hấn hỏi liên tục làm nó k kịp trả lời

- Em không sao - nó cười trấn an

- Mọi người đi học đi, xin phép cô cho em - nó nói

- Chắc là không sao chứ - mặt hần lộ rõ vẻ lo lắng

Nó lắc lắc đầu. Lúc này mọi người mới ra khỏi phòng nó và đi học còn nó thì nằm ngủ một giấc. Đến trường, ba bạn nó đi vào lớp. Cả lớp không thấy nó thì rất mấy làm lạ nhưng ai nấy đều không giám hỏi vì ai cũng biết LÂM HÀN THIÊN KHÔNG MUỐN AI XEN VÀO CHUYỆN RIÊNG TƯ. Tất cả những ai thuộc bang Black thì đều hiểu những ai hỏi về chuyện riêng này thì bị xử rất nặng tay. " Reng reng reng " tiếng chuông vào lớp vang lên, cô chủ nhiệm đi vào cùng với một bạn nữ rất xinh đẹp

- Chào các em, hôm nay lớp chúng ta có một bạn mới, một tràng pháo tay dành cho bạn nào - cô chủ nhiệm dứt lời cả lớp vang lên tiếng vỗ tay trừ hần đang lo cho nó

- Xin chào các bạn, mình là Nguyễn Ngọc Nhi, mong các bạn giúp đỡ - Nhi nở nụ cười thân thiện

- À Nhi, em ngồi bàn trên Hàn Thiên nhé - cô CN nói

Ai cũng dồn mắt về người mới đến chỉ mỗi hần thì cứ nhìn qua chỗ trống bên cạnh mình rồi khuôn mặt lại chứa đầy lo lắng

- Này ck, thấy bạn Nhi kia giống My không - nhỏ hỏi anh

- Ủ, ck cũng thấy thế, nhưng mà nhìn hiền như thế kia chắc không liên quan đến con bé đấy đâu - anh nói

- Ủ mà kệ chắc cùng cha khác ông nội - nhỏ nói làm anh phì cười

Lúc này ở nhà nó

- Ôi mẹ ơi đau bụng quá - nó than

Nó đã vào phòng vệ sinh lần này là lần thứ 7 rồi

- Chẳng biết con kia cho gì vào thức ăn - nó ôm bụng

" Tỉnh tỉnh " tiếng chuông điện thoại nó báo có tin nhắn. Nó mở ra xem thì thấy một số lạ hoặc với nội dung " The game is start " nó khó hiểu liền vứt máy xuống giường

- Bọn không lại nhắn nhầm tin hay sao ý, start gì chứ - nó đi vào vệ sinh

* Giới thiệu nhân vật

- Nguyễn Ngọc Nhi

Xinh đẹp, học giỏi, tài năng

HẾT CHƯƠNG 16

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Bắt Đầu

Sáng thứ ba, hôm nay thì nhỏ không cần gọi thì nó cũng đã dậy rất sớm. Lý do hôm nay nó dậy sớm như thế là để làm com hộp cho hần- Gì vậy má, sao hôm nay dậy sớm thế - nhỏ ngạc nhiên đưa tay lên sờ trán nó

- Đầu mà - nó gạt tay nhỏ ra

Lúc đó tại nhà hần và anh. Hần và anh đang ra lấy xe đi đón chúng nó, vào lấy xe

- Uồi xe tao xịt lốp rồi - anh cúi xuống nhìn cái lốp

- Thôi đi xe tao cũng được rồi - hấn nói rồi đi vào xe

Thế rồi hấn và anh đi thẳng đến nhà chúng nó

" Reng reng " tiếng chuông cửa vang lên, chúng nó biết bọn hấn đã đến nên sách cặp đi ra luôn. Đi ra cửa chúng nó rất ngạc nhiên vì chỉ có một xe và một sự ngạc nhiên to chà bá hơn nữa là hôm nay hấn với anh đi cùng nhau. Dù là bạn thân nhưng bọn hấn chưa bao giờ đi cùng xe với nhau mà hôm nay mặt trời lại mọc ở đằng Tây hay sao mà bọn hấn lại đi với nhau

- Sao vậy, không định lên xe hả mấy cô nương - hấn ngó mặt ra khỏi cửa sổ xe

Hai chúng nó đứng hình một lúc nhưng sau khi nghe thấy tiếng của hấn thì mới thức tỉnh, đùn đẩy nhau lên xe

- Con gió độc nào lại làm hai người đi cùng nhau thế - nó đóng cửa xe rồi hỏi

- Haha gió độc gì chứ, hôm nay xe tui hỏng thôi mà - anh phá lên cười

- À - nó gật gật đầu

Cả bốn phóng vút đến trường với tốc độ kinh hoàng, đến trường, cả bốn đi thẳng lên lớp luôn, lúc lên lớp, nhỏ thấy Nhi

- Ai kia, vào nhầm lớp à -nó khó hiểu hỏi

- Đâu đây là bạn mới tên là Nguyễn Ngọc Nhi, hôm qua mày nghỉ nên không biết đây - nhỏ nói rồi đi vào lớp luôn

Nó thấy vậy cũng đi vào theo, sau khi cất cặp nó đi ra làm quen với bạn mới

- Hello, chào cậu mình là Nguyễn Ngọc Tường Vy rất vui được làm quen với cậu - nó nói

- Ủm - Nhi gật đầu

Nó thấy Nhi như vậy thì gãi đầu gãi tai đứng lên

- Tao chỉ muốn làm quen thôi mà - nó nũng nịu nói với nhỏ

- Thôi kệ đi, người ta ĐẸP, người ta CÓ QUÊN - nhỏ mĩa mai

- Thôi - nó can nhỏ lại

" Reng reng reng " tiếng chuông vào tiết vang lên, mọi người đều vào lớp ổn định chỗ ngồi. Nó mở cặp sách ra thì thấy một bức thư ở dưới ngăn bàn liền mở ra xem, nội dung của bức thư y hệt nội dung của tin nhắn nó nhận được hôm qua " The game is start "

- Nhảm nhí - nó vò tờ giấy

- Cái gì nhảm nhí - hấn hỏi

- À không có gì - nó cười tươi

Học hết 4 tiết , dường như ai cũng mệt mỏi, mọi người đều chạy xuống căn tin ăn trưa. Nó lén lút giấu túi đựng com ra sau lưng

- Cái j đây - hấn nói

- Đâu có gì đâu - nó cười trừ rồi chạy đi trước

- Hàn Thiên, ra đây cô nhờ tí - cô CN gọi hấn

Tuy cô chỉ gọi hấn nhưng cả ba người còn lại đều đi theo

- Bê hộ cô cái thùng này xuống văn phòng nhé - cô chỉ vào cái thùng góc lớp rồi đi ra không để cho hấn kịp nói

- Nhưng em đói - nó xoa bụng

- À, Nhi bê hộ cái thùng này xuống phòng cô nha - nhỏ thấy Nhi đi qua thì bê thùng đặt vào tay Nhi rồi kéo nó đi trước

- Đi thôi - anh cũng giục hấn

Lúc này nó và nhỏ đang tung tăng đi đầu, Nhi lặng lẽ bê cái thùng đi trước hấn và anh

- Mày không đưa com cho Thiên à - nhỏ hỏi

- Tí nữa tụi tao sẽ ăn cùng nhau - nó đỏ mặt

- Ghê - nhỏ nói

Nhi nghe xong đoạn hội thoại nhếch môi cười một cái vẻ thích thú rồi " Bụp " " Aaa " bây giờ Nhi đã ngã nhào vào người hấn và ngất đi

- Này, cậu gì ơi - hấn lay người Nhi mà vẫn k có bất động

- Sao thế này - nó cuống cuống chạy đến

Lúc này hấn nhấc bổng Nhi lên chạy gấp vào phòng y tế bỏ mặc nó ở phía sau. Sau khi bế Nhi vào phòng thì hấn ở lại đó luôn

- Này, đi ra ăn đi ở đây có cô y tế rồi - anh vỗ vai hấn

- Dù sao cũng là lỗi của tao, kệ tao đi - hấn ngang cổ, anh đánh lắc đầu đi ra

1 lúc sau, Nhi tỉnh lại

- Cậu không sao chứ - hấn hỏi

- À.... ừm.... mình không sao - Nhi thò thè

- Vậy tốt rồi mình đi đây - hấn đứng lên

- Aaa, có cái j bay vào mắt mình đau quá, thổi giúp mình với - Nhi níu tay hấn làm hấn đành quay lại cúi đầu xuống thổi cho Nhi, nhìn cảnh này rất dễ hiểu lắm hấn.... đang hôn Nhi

- Anh à... em... - nó chưa nói hết câu thì đã bị chặn bởi cảnh tượng đang diễn ra

" Choang " hộp cơm từ tay nó đã sinh công rơi xuống đất, lúc này hấn mới giật mình không thổi mắt cho Nhi nữa, hấn và nó nhìn nhau và rồi nước mắt nó ứa ra

- Này... không.... không phải như em nghĩ đâu... anh... - hấn chưa nói hết câu nó đã chạy đi. Hấn thấy vậy cũng đuổi theo nó luôn

Bây giờ căn phòng còn lại mình Nhi, Nhi ngồi dậy nhếch môi cười tỏ vẻ thỏa mãn rồi đi đôi giày búp bê vào đi ra cửa

- Tao nói là tao sẽ trả thù mà, tao sẽ cho mày sống không bằng chết, haha haha hahaha - Nhi phá lên cười rồi lấy chân dẫm xuống hộp cơm của nó

HẾT CHƯƠNG 17

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Tôi Là Hoàng Gia Bảo

Nó chạy thật nhanh, bây giờ nó không muốn nghe bất cứ lời nói nào từ hấn nữa rồi trong đầu nó lại nghĩ đến cảnh tượng vừa nãy, lòng nó thất lại quặn đau. Còn về phía hấn dù cố gắng đuổi theo nhưng vẫn không kịp, chỉ đứng nhìn bóng dáng nó khuất dần rồi biến mất. Tiết cuối không biết nó đi đâu mà không vào lớp, làm nhỏ và hấn lo cho nó rất nhiều, đến giờ về cũng không thấy nó đâu, nhỏ gọi loạn lên mà cũng không thấy nó trả lời. Không biết hấn và nó đã có chuyện gì mà nhỏ thấy vẻ mặt hấn rất có lỗi nhưng đến lúc nhỏ hỏi thì hấn lại lảng đi không trả lời- Cái con bé này, sao lại tắt máy chứ - nhỏ tức tối

- Rốt cuộc là hai người có chuyện gì, sáng vẫn bình thường cơ mà - nhỏ chòil lên ghé trước hỏi hấn

- - hấn im lặng

- Cậu đúng là đồ.... chắc lại làm trò khi ho cò gáy gì làm cho nó giận rồi chứ gì - nhỏ lườm hấn

- Cậu lảm mòm quá rồi đấy - hấn lạnh lùng

- Thì sao hả, tóm lại là có chuyện gì chứ, nếu cậu không kể nó mà có chuyện gì thì tôi sẽ bẻ đầu cậu, xé xác thành từng mảnh cho chó ăn đấy - nhỏ nói làm anh ngồi bên cạnh cũng phải rung mình

- - hấn lại im lặng

- Mau... nói đi - nhỏ chòil lên lắc người hấn

- Thôi được rồi là thế này..... - hấn kể lại toàn bộ sự việc cho nhỏ và anh nghe

- À.... ai bảo cậu không giải thích - nó lên tiếng bình bạn mình

- Tôi chưa mở mồm ra thì đã biến mất rồi có cho tôi giải thích đâu - hấn ầm ức

- À.... thì vẫn là lỗi tại cậu - nhỏ vẫn bình nó

- Em yêu à, anh nói thật chứ chuyện này lỗi là do Vy thật đấy - anh lên tiếng

- Anh còn nói - nhỏ quát

- Thôi anh xin lỗi vợ - anh nịnh

Về đến nhà nó, nhỏ thấy nhà đã khóa trong biết nó đã về nhà, cố tình gọi nó dù đã có chìa khóa, hấn đứng sau nhỏ đợi nó mở cửa rồi giải thích. Nó đi xuống mở cửa, ở khóa mắt có vài giọt nước, khi nhìn thấy hấn nó liền quay vào trong lay hết nước mắt

- Mày khóc à - nhỏ hỏi nó vội lắc đầu

- Vào nhà đi - nó nói

Nhỏ đi vào nhà rồi nó vội đóng cửa để hấn không vào được nhưng nó đã chậm hơn hấn một bước, nó chưa đóng được cửa thì hấn đã kéo nó ra ngoài nhà. Nó vùng vẫy ra khỏi tay hấn nhưng không được

- Em giận anh - hấn bỏ tay nó ra

- Không - nó nhân tiện cơ hội mở cửa chạy vào nhà làm hấn không kịp trở tay

Hấn cứ đứng mãi ở cửa nhà nó như thế, rồi trời bỗng đổ mưa to, anh ngồi trong xe thấy hấn như vậy cảm ô đi ra

- Nay về đi có gì mai nói - anh che ô cho hấn

- Không - hấn nói

- Về - anh nói rồi kéo hấn vào xe lái về nhà

Tại nhà nó và nhỏ

- Nay, chuyện là như này, mày hiểu lắm rồi - nhỏ giải thích

- Tao không muốn nghe - nó nói rồi bỏ về phòng

Đến tối, nhỏ làm hết cơm tối rồi gọi nó ra ăn nhưng gọi mãi nó vẫn không ra chỉ nghe thấy tiếng khóc trong phòng. Nhỏ liền gọi cho hấn, hấn thấy vậy gọi cho nó nhưng nó đều không nghe máy. Cả đêm nó không ngủ mà chỉ khóc, nó đã định đi ngủ bao nhiêu lần nhưng cứ mỗi lần nhắm mắt thì cảnh tượng đấy lại hiện ra, rồi nước mắt lại cứ ứa ra làm nó không thể ngủ được. Sáng hôm sau, nhỏ dậy đi vào bếp thì thấy bữa sáng đã được chuẩn bị tươm tất, trên bàn ăn có gắn một tờ giấy " Tao đi học trước, làm đồ ăn cho mày rồi đấy, ăn đi, ngon miệng nhớ " nhỏ đọc tờ giấy cứ ngỡ là nó đã bình tĩnh trở lại rồi nhưng không trên đường đi học mặt nó buồn như bánh đa nhúng nước, hấn thì đã trực ở nhà nó từ 4 giờ sáng nên khi thấy nó đi ra thì lên lái xe đi theo nó. Đến trường hấn cất xe rồi đuổi theo nó. Nó đang đi thì bị kéo ngược lại, nó cố vùng vẫy nhưng không được. Hấn đưa nó lên sân thượng rồi thả tay nó ra

- Anh bị điên à - nó nói

- Anh chỉ là thôi bụi.... - hấn giải thích một tràng

- Em hiểu không - sau khi hấn giải thích nó biết mình đã sai nên đứng đực mặt ra

- Không biết em đi xuống lớp đây - nó quay mình định đi xuống nhưng hấn kéo nó lại

- Em trả lời anh đã - hấn kéo nó lại

Thế là hai người cứ thế cãi nhau, ở đằng xe có một người con trai đứng nhìn rồi mình cười, anh ta buộc một cái khăn màu đen che hết mũi và miệng rồi đi ra

- Người ta không thích sao cậu cứ phải níu kéo nờ, quân tử thế à - anh ta nói làm hấn vô tình thả tay nó ra. Nó thấy thế vội quay ra nhìn anh ta xong chạy đi mất luôn. Hấn thấy nó đã tuột mất khỏi tay mình thì rất bức bối

- Cậu là ai - hấn lạnh lùng

- Rồi sẽ biết nhau thôi - anh ta nói rồi quay người bỏ đi

Khi đi xuống cầu thang, nó nhảy ra trước mặt anh ta làm anh ta giật mình

- Này, cảm ơn cậu nha - nó cười thật tươi

- Ủ - anh ta định đi nhưng nó giữ lại

- Này cho tôi xem mặt đi, với cả cậu học lớp nào, tên gì - nó hỏi liên tục

- Đẳng nào chả biết - anh ta bỏ đi để nó ngẩn ngơ

" Reng reng reng " tiếng chuông vào lớp vang lên nó chạy nhanh về lớp, sau khi vào lớp nó nguc mặt xuống bàn ngủ luôn không thèm để ý tới hấn

Cô giáo vào lớp

- Chào các em hôm nay chúng ta có học sinh mới - cô CN nói

- Uời trai hay gái ạ - boy 1

- Có đẹp zai không ạ - girl một

.....

Và bao nhiêu lời bàn tán xôn xao ầm ĩ

- TRẬT TỰ - cô CN hét làm cả lớp im hết

- Em vào đi - cô nói

Thế là cậu học sinh mới bước vào làm bao nữ sinh phụt máu chết

- Ôi mẹ ơi là con trai - girl 1

- Đẹp trai quá - girl 2

- Aaaaaaa, nam thần - girl 3

- Ui dòi - boy 1

.....

- Một lũ mê zai - nó vẫn nguc đầu xuống bàn nghĩ

- Cái khăn quàng cổ của cậu ta rất quen, hình như là cái tên sáng nay, hãy đợi đấy - hấn nghĩ

- TRẬT TỰ - cô CN hét làm cả lớp im hết

- Em giới thiệu đi - cô cười với cậu học sinh mới

- Xin chào mình là Hoàng Gia Bảo, rất mong các bạn giúp đỡ - Bảo cười làm bao nữ sinh ngất toàn tập

- Được rồi em ngồi bàn 4 tổ 2 nha, đây là tiết tự học các em tự đọc sách nha - cô nói rồi đi ra

Bảo đi xuống, đi qua chỗ nó thấy nó và nhỏ đang ngủ thì đập cho mỗi đứa một cái cho tỉnh

- Aaaaa, ai vậy - nhỏ và nó đồng thanh rồi nhìn người đang quay lưng về phía mình

- Cậu cậu - nó đang đĩnh chửi thì nhìn thấy đáng ai rất quen liền ấp úng

- Sao hả - Bảo quay lại

- Aaaaaa, thằng dog này - đồng thanh lần hai và cả hai nhảy lên người Bảo làm cả lớp ngạc nhiên bao gồm cả hấn và anh

Hai chúng nó xông vào đánh Bảo vì tội về không báo làm Bảo van xin mãi. Trong khi đó hấn và anh thì cứ trố mắt lên nhìn

- Cái tội về không báo - nó nói

- Thôi em xin mấy đại ca - Bảo van xin rồi rít

- Biết lỗi chưa - nhỏ nói

- Rồi - Bảo gật đầu

- Biết thì phải.... - nhỏ cố tình không nói hết câu

- Rồi rồi, một châu kem được chưa - Bảo nói

- Yeah - nhỏ và nó đồng thanh lần 3

Rồi cả mấy tiết còn lại nó học rất vui vẻ với Bảo mà chả để ý gì đến hấn làm hấn đầu bốc khói 100000 độ

* Giới thiệu nhân vật

- Hoàng Gia bảo

Cao to, đẹp trai, cực giỏi võ và rất thông minh, nhà giàu, bạn thân nó và nhỏ, phải nói chơi với nhau từ khi lọt lòng đến bây giờ. Thích nó nhưng không nói ra

HẾT CHƯƠNG 18

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Cạnh Tranh Công Bằng

Sau 5 tiết học mệt mỏi thì cuối cùng bọn nó cũng được về- Này nhớ mày hứa gì không - nó nhảy lên ôm tay Phong bỏ hấn ở đằng sau làm hấn rất khó chịu

- Biết rồi đi luôn đi - Phong nói

- Hai người có đi cùng không - Phong quay lại hỏi hấn và anh

- Tất nhiên là đi rồi - anh chưa kịp lên tiếng thì hấn đã trả lời rồi đi thẳng ra chỗ gửi xe

Rồi anh và Phong cũng ra lấy xe, còn nhỏ và nó đợi ở ngoài cổng trường, một lúc sau, chiếc Lamborghini đen của hấn phóng ra và dừng lại trước mặt nó, nó đang định mở cửa vào thì " Kít " tiếng phanh gấp của mô tô làm nó giật mình ngoảnh lại, chiếc mô tô phân khối lớn đang dừng trước chiếc Lamborghini của hấn và người điều khiển chiếc mô tô đó không ai khác chính là Phong, nhỏ lúc này đã vào ô tô nhìn thấy cảnh đấy cũng thích thú định chạy ra xem nhưng bị anh giữ lại, nó mất sáng trung, tí mất chạy đến chỗ Phong

- Uời uời, xe đẹp thế - nó ngó ngó nghiêng nghiêng

- Tất nhiên rồi, đây là chiếc duy nhất trên thế giới mà - Phong giới thiệu mà nó cứ gật gật rồi sờ mó cái xe

- Muốn thử không - Phong đưa mũ bảo hiểm cho nó

Thấy thế hấn liền đi ra khỏi xe tiến đến chỗ Phong và nó, lúc này nó đang định đưa tay ra cầm mũ

- Xin lỗi, nhưng Vy không thích cảm giác mạnh nên cô ấy sẽ đi với tôi - hắn nói rồi kéo tay nó vào xe

- Ố ố - nó khó hiểu

2 ô tô và 1 mô tô phóng đến tiệm kem với tốc độ kinh hoàng và có chút nganh đua nhau nhất là xe của hắn và Phong

- Sao anh không cho em đi chung với Phong - nó hỏi

- Vì em là người con gái của anh, em nghĩ một người con trai sẽ để người con gái của mình đi với người con trai khác à - hắn liếc qua nó rồi tập trung lái tiếp

- Đồ ngốc, em với Phong với Băng chơi với nhau từ khi còn quần tã nữa kia, trong lòng ba người thì người kia chỉ là tri kỉ thôi không có thứ tình cảm gì hơn đâu ông nội - nó nói

- Biết sao được chứ, nếu anh để em đi với cậu ta thì chắc sẽ có một ngày anh mất em mất - hắn nghĩ

- Đây sao không trả lời em - nó khua tay trước mặt hắn

- À ừ - hắn giật mình

5' sau, chúng nó có mặt ở quán Love ở Phố R, chúng nó đẩy cửa đi vào làm tất cả mọi người trong quán đều phải nhìn, từ khách đến phụ vụ đến chủ quán đến cả lao công cũng bị mu muội vì vẻ đẹp của bọn nó

- Phụ vụ - Phong gọi

- Đây, có phục vụ đây - một người con trai đi ra nhìn có vẻ HỒI bê dê

- Cho em một... - nó chưa nói hết câu

- Chẹp chẹp - người phụ vụ đó chặn họng nó ý là để mấy đứa con trai gọi món trước

- Con gái con đứa, phải nhường cho con trai chứ - người phục vụ đó mắng nó

- Rồi mấy anh đẹp trai ăn gì ạ - người phụ vụ nó quay ra nói với bọn hắn

- Cho tôi một Bingsu Kiwi - Phong nói

- Cho tôi một đá bào Xoài - anh gọi

- Cà phê đen không đường không sữa - hắn lạnh lùng

- Vâng vâng, sẽ có ngay ạ - người phụ vụ đó ngọt ngào

- Rồi, mấy cô ăn gì - người phục vụ nói với nhỏ và nó

- Cho tôi một.... - nó nhìn vào menu rồi áp ứng chọn

- Nhanh lên má, con còn bao nhiêu việc - người phục vụ

- Vậy cho má một Bingsu Trà Xanh nha con - nó đùa

- Hừ, còn con bé này - người phục vụ

- Cho một Bingsu Kiwi luôn nha - nhỏ nói

- Rồi chờ nhớ - người phục vụ ưỡn ẹo đi vào

- Đây, tao thấy anh phục vụ ấy có vẻ thích mày đấy - nó tùm tùm cười với Phong

- Là con gái rồi tao sẽ yêu - Phong nói làm cả lũ cười trừ hắn

- À tôi còn chưa biết tên các cậu - Phong nói với hắn và anh

- Tôi là Phong, là bạn trai của Băng rất vui được làm quen với cậu - anh bắt tay Phong làm quen

- Hàn Thiên và là BẠN TRAI CỦA TUỜNG VY - hắn gằn mạnh từng chữ

Sau khi nghe Hàn Thiên nói trong lòng Phong nhói lên một cái rồi bất giác cười như không có gì

- Sao mày cười - nó hỏi
- Tao cười vì thấy một con như mày mà cũng có người yêu - Phong vẫn cười
- Thì sao - nó hỏi
- Không sao - Phong nói

Đúng lúc đó thì phục vụ bê đồ ra, tất cả đều ăn ngon lành nhưng có một vấn đề đó là cả buổi Phong toàn nhìn nó làm hấn rất khó chịu

- Xin phép đi vệ sinh tí nha - Phong nói rồi đứng lên đi vào vệ sinh

Lúc đấy hấn cũng đứng lên đi về phía phòng vệ sinh, vào đến phòng vệ sinh hấn thấy Phong đang rửa tay thì cũng tiến lại rửa tay

- Hai người yêu nhau thật à - Phong hỏi
- Ừm - hấn trả lời
- Chúc hạnh phúc nha - Phong nói
- Tôi thấy ghen tị với cậu, tôi cũng thích cô ấy nhưng không được may mắn như cậu - Phong vẫy vẫy tay
- Cửa tôi là của tôi tôi không có khái niệm chia sẻ - hấn ngược lên nhìn Phong rồi đi ra cửa
- Dù sao thì tôi sẽ không bỏ cuộc đâu - Phong nói làm hấn quay lại
- Cạnh tranh công bằng được không - Phong giơ tay ra ý định bắt tay hấn
- Cậu nghĩ mình là ai thế - hấn nhếch mép rồi bỏ đi

Ra ngoài, hấn đến quầy thanh toán trả tiền luôn

- Bàn 3 - hấn đưa thẻ cho nhân viên
- Ày tôi đã bảo tôi khao để tôi trả - Phong ngăn hấn lại
- Tính tiền giúp anh nhé - hấn nói rồi nháy mắt một cái làm cô phục vụ say như điệu đờ
- Vâng ạ - phục vụ cầm thẻ của hấn quẹt để Phong đứng đực mặt không nói lên lời
- Cửa anh đây ạ - phục vụ đưa lại thẻ cho hấn
- Có việc nhỏ nhặt như thế mà còn không làm nổi, đòi thách thức tôi ư - hấn đảo mắt một vòng đầy chán nản
- One for me and zero for you - hấn quay lưng đi
- Nhất định tôi sẽ thắng cậu - Phong nghĩ

Sau khi tính tiền xong hấn kéo nó về trước

HẾT CHƯƠNG 19

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Hứa Với Anh Nhé!

Hắn kéo nó xềnh xệch ra ngoài rồi ném nó vào ô tô- Anh sao vậy điên à - nó xoa xoa cổ tay đã đỏ ửng lên vì bị hắn nắm quá chặt

Nhưng hắn không đoán hoài đến câu hỏi của nó mà phóng xe đến một khu nhà ở ngoại ô hẻo lánh, hắn dừng xe ở trước một ngôi biệt thự cổ kính hình như đã được xây dựng cách đây rất lâu rồi, hắn lái xe vào trong sân nhà, ngôi biệt thự rất to và rộng chắc phải 100 héc - ta, ở sân trước có một chiếc vòi phun nước rất to, nó nhìn mà há hốc mồm. Sau đó hắn chẳng nói chẳng rằng kéo nó vào nhà, vào đến nhà hắn dừng lại một chút nhìn chiếc đồng hồ đeo tay rồi kéo nó đi thẳng lên tầng cao nhất. Hắn từ từ mở cửa ra, một vài tia sáng rọi vào làm nó chói mắt đến mức không dám nhìn thẳng. Khi cánh cửa được mở hết ra, nó ngước lên và ngạc nhiên. Đây là sân thượng nhưng không phải một sân thượng bình thường mà như một vườn hoa vậy. Nhưng điều đặc biệt hơn nữa là chỉ có một loại hoa đó là hoa hồng đen - loại hoa mà nó yêu thích nhất, ở giữa có một chiếc xích đu đã bạc màu, hắn vội kéo nó đến trước chiếc xích đu, đẩy nhẹ nó ngồi xuống rồi cũng ngồi xuống cùng nó

- Sao anh lại đưa em đến đây - nó thắc mắc

- Sắp tới rồi - hắn nhìn chiếc đồng hồ rồi hướng về phía trước nơi có ánh mặt trời đỏ rực đang tỏa những ánh nắng cuối cùng trước khi lặn xuống

Thế là nó cũng hướng mắt về phía mặt trời, lúc này là hoàng hôn mặt trời đang lặn dần, thường thì nó không bao giờ tốn thời gian vào những việc vớ vẩn này, nó cũng không nghĩ hắn có dư thời gian để ngồi ngắm hoàng hôn như thế này. Hôm nay vì hắn mà nó mới biết được hoàng hôn đẹp như thế nào, nó như một quả cầu lửa đã quá một vài vì cả ngày phải ban phát ánh sáng cho mọi người để mà bây giờ nhẹ nhàng thu lại ánh sáng của mình để nhường đường cho mặt trăng

Đúng là trong cuộc sống cho những lúc ta phải sống chậm lại như thế này để cảm nhận được những thứ mình đã cho đi và nhận lại

Mặt trời lặn dần lặn dần rồi biến mất hẳn. Lúc này bầu trời đã chuyển sang màu đen không còn rực rỡ như khi có mặt trời nữa. Nó ngồi đơ ra tiếc nuối cảnh tượng vừa nãy. Rồi " Tịch " tiếng công tắc đèn bật lên làm nó giật mình nhìn sang bên cạnh, hắn không còn ngồi bên cạnh nó nữa mà đã đi ra chỗ có chậu hoa hồng đen lớn và đẹp nhất ngắt một bông rồi đi lại chỗ xích đu ngồi xuống cạnh nó

- Em biết tại sao anh lại đưa em đến đây không - hắn xoay xoay bông hoa rồi nhìn sang nó

Nó lắc đầu khó hiểu

- Đây là nhà của bố mẹ và anh, ngày xưa khi nó còn là một ngôi nhà nhỏ và ẩm cúng thì luôn có tiếng cười lớn của bố, mùi đồ ăn mà mỗi ngày mẹ nấu. Cho đến khi bố anh tìm được một công việc làm ăn lớn thì mọi việc thay đổi hẳn. Bố bắt đầu có rất nhiều tiền và mở một công ty làm ăn rất phát đạt và ngôi nhà nhỏ bé ngày xưa bị đập đi và thay thế bằng ngôi nhà này. Lúc ngôi nhà này được xây xong và lần đầu anh nhìn thấy nó anh rất vui sướng vì biết mình sẽ không còn phải ở trong căn phòng chật chội như ngày xưa nữa. Nhưng niềm vui sướng của anh lại đối ngược với sự buồn bã của mẹ. Từ khi bố làm ăn phát đạt thì bố thường xuyên không về nhà, hay uống rượu và say lướt khướt khi về nhà. Lúc mẹ khuyên bố thì bố thường xuyên đánh mẹ, từ lúc đấy mẹ bắt đầu khác hơn, lạnh lùng hơn, nụ cười trên mặt mẹ đã biến mất hoàn toàn. Mẹ thường xuyên lên sân thượng trồng hoa hồng đen và đây là câu trả lời vì sao sân thượng lại như một vườn hoa hồng đen vậy. Câu chuyện không dừng lại tại đó, bố còn ngoại tình rồi đưa cả tình nhân về nhà, mẹ nhìn rất nhiều nhưng à tình nhân đó vừa ăn cướp vừa la làng, à liên tục giục bố ly hôn với mẹ, liên tục kiểm tra với mẹ. Mẹ không chịu nổi uất ức liền tìm đến cái chết khi mới 32 tuổi, lúc đó anh mới học lớp 2 - hắn kể lại mọi chuyện cho nó nghe

Lúc này không hiểu sao mà nước mắt nó lại cứ thế tuôn ra nó nấc thành tiếng làm hắn bật cười

- Em biết vì sao anh lại yêu em không - hắn lau nước mắt trên khuôn mặt thiên thần của nó

Nó vừa lau nước mắt rồi lại nấc lên

- Vì...em rất giống mẹ anh - hắn nói rồi bất giác bật cười còn nó thì ngạc nhiên nhìn hắn

- Ở cạnh em rất bình yên và ấm áp giống như mẹ anh vậy - hắn nói rồi nằm xuống đùi nó nhắm mắt than nhiên ngủ

Hắn nhắm mắt một lúc thì tỉnh dậy nhìn thấy nó đang nhìn mình chằm chằm thì vội vàng ngồi dậy

- Hứa với anh nhé - hắn nói

- Hứa gì chứ - nó đứng đưa chân

- Cho dù có việc gì em cứ nói với anh, giận hờn hay khó chịu điều gì cứ nói với anh chứ không được dỗi xa anh đâu đấy - hắn giơ ngón út ra trước mặt nó

- Anh thật là trẻ con.... được rồi em hứa - nó bật cười rồi ngoắc ngón út cử mình vào ngón út của hắn

Hắn kéo nó lại gần và.... môi chạm môi, nó ngạc nhiên đến tròn tròn mắt nhưng sự ngạc nhiên đó không tồn tại quá lâu, nó khép mi mắt lại. Khung cảnh thật là đẹp, trai tài gái sắc giữa những bông hoa của sự đam mê, khát khao, sự cô đơn và lạnh lùng

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Không Được Nói Dối Em

Tối muộn hán đưa nó về nhà, nó xông thẳng lên phòng nhỏ- Bỗng ới ới ới - nó gõ cửa

- ... - trong phòng im lặng như tờ

- Ngủ rồi à - nó hét to

- Cái gì, có cho người ta ngủ không - nhỏ vọng ra

- Mở cửa đi bây giờ à - nó gõ cửa làm nhỏ phát điên, đành đi ra mở cửa

Nhỏ vừa mở cửa ra nó nhanh như một con gió chạy vụt vào phòng nhỏ, leo lên giường ngồi thán nhiên. Nhỏ thấy vậy chán nản đóng cửa rồi leo lên giường ngồi

- Tao có quà cho mày này - nó lôi ở sau lưng ra một chiếc túi bóng

- Cái gì đấy - nhỏ mở túi ra

- Aaaaaaaa, Tokbokki này, aaa thơm quá mày mua ở đâu đấy - nhỏ hét loạn lên

- Tao biết mày thích nên mới mua về mà, ăn đi - nó đưa đĩa cho nhỏ

Nhỏ cầm đĩa đang định cho một miếng vào mồm thì dừng lại, bẻ đĩa lên nhìn người

- Sao thế - nó hỏi

- Mày cho thuốc độc vào đây à - nhỏ nghi ngờ

- Mày điên à - nó nói

- Thế sao hôm nay tốt mà mua đồ ăn cho tao thế - nhỏ sờ trán nó

- Bởi vì tao like, hôm nay tao đang vui vậy nên mày ăn hết đi trước đi tao đói ý vứt đi đấy - nó hăm dọa

Thấy vậy nhỏ liền lấy đĩa gấp lia lịa bỏ vào mồm

- Mà sao hôm nay mày vui thế - nhỏ mồm đầy Tokbokki hỏi

- À là thế này..... - nó kể hết chuyện chiều nay cho nhỏ nghe

Nhỏ nghe xong sụt sịt khóc

- Mày hâm à - nó hỏi

- Tao không nghĩ Hàn Thiên lại có một quá khứ bị thương như thế - nhỏ lau nước mắt rồi cầm mặt ăn tiếp

- Tao cũng không ngờ - nó nói

- Thôi ăn xong rồi đi ngủ đi, tao đi ngủ trước - nó đứng dậy ra khỏi phòng

Vào phòng nó tắm rửa rồi thay quần áo leo lên giường ngủ một giấc. Còn hán sau khi đưa nó về liền đi ra nghĩa trang, lúc này dù trời đã tối không ai dám đến nghĩa trang nữa nhưng hán thì vẫn ung dung đi vào, hán đi một lúc vào dừng lại ở một ngôi mộ

- Mẹ, con đến thăm mẹ đây - hán quỳ xuống trước mộ

- Mẹ còn nhớ đã nói gì với con không - hán nói

- Mẹ nói: " Mẹ không cần con cưới một người con gái quá xinh đẹp, tài giỏi, chỉ cần con cưới được người yêu con thật lòng, hiểu con và làm cho con cười mỗi ngày là được rồi. Hãy nhớ khi nào tìm được cô ấy đừng để mất cô ấy nhé " - hấn nói

- Và.... bây giờ cuối cùng con cũng tìm được rồi, chính là cô ấy, người làm con cười mỗi ngày, yêu con thật lòng - hấn nói rồi mỉm cười

Vừa dứt lời một cơn gió nhẹ nhàng thổi qua như mang sự ấm áp của mẹ hấn về. Thấy vậy nụ cười trên môi hấn thêm phần rạng rỡ hơn

- Con nhất định sẽ không để cô ấy đi - hấn nói rồi đứng dậy ra về

Sáng hôm sau, hấn thức dậy trong tâm trạng vui vẻ, hát loạn nhà làm anh tỉnh giấc

- Uối, hôm nay có bão lớn à, tăng băng hát ư - anh bật dậy

- Người tuyệt vời nhất là em chẳng ai khác ngoài em... - hấn lại hát

- Mình không nghe nhầm đấy chứ - anh chạy đi tìm hấn

- Thiên Thiên - anh dừng lại ở cửa phòng tắm thì thấy hấn đang chải tóc và hát

- Gì hả - hấn nhìn anh

- Mày sốt à - anh đặt tay lên trán hấn

- Sốt gì chứ tao bình thường - hấn gạt tay anh ra rồi tiếp tục hát

- À mày ăn gì không tao sắp ra ngoài tao mua cho - hấn nói

- Ôi đây là mơ à - anh tự véo má mình

- Mày điên à Phong - hấn bỏ cái lược vào đầu anh

- Hôm nay mày sao thế - anh nghiêm túc

- Có sao đâu chỉ là.... tao đang vui - hấn nói

- Thôi tao đi đây - hấn nói rồi đi thẳng xuống nhà bỏ lại anh vẫn ngỡ ngàng

Trong lúc đó ở nhà nó

- Này mày ăn gì không tao mua cho - nó hỏi

- Sợ mày bỏ thuốc độc vào lăm - nhỏ vừa đánh răng vừa nói

- Tao nói thật mà - nó nói

- Hả, hôm nay mặt trời mọc ở đâu thế nhỉ - nhỏ ngạc nhiên

- Xi.... hay là uống gì không tao mua cho - nó lại hỏi

- Trở về trạng thái bình thường đi con dog này - nhỏ nói

- Haiz, kệ mày đây tao đi đây - nó nói rồi đi mất hút

Hóa ra hôm nay là chủ nhật không phải đi học nên nó và hấn rủ nhau đi hẹn hò bí mật. Tại quán cà phê Cat

- Cho em một ly Mocha ạ - nó gọi lớn

- 1 nâu đá - hấn nói

- Không được - nó hét lên làm hấn giật cả mình

- Anh uống cái khác đi, anh có biết cà phê không tốt cho não, nó rất có hại cho sức khỏe.... - giờ lên lớp của nó bắt đầu

- Thôi được rồi, anh không uống nữa là được chứ gì - hấn chặn họng nó

- 1 Mocha nữa - hấn gọi lớn

Hai chúng nó ngồi nhìn nhau cười một lúc làm cả quán nghĩ là cả hai bị tự kỉ

- Anh này - nó ngoáy ngoáy cốc Mocha
- Hà - hấn nói
- Em đã hứa với anh rồi bây giờ anh cũng phải hứa với em được không - nó hỏi
- Tất nhiên là được rồi - hấn véo má nó
- Điều 1: Không được nói dối em - nó nói
- Điều 2: Không được nói dối em dù là chuyện gì đi nữa - nó nói
- Điều 3 đến điều 100: Mọi chuyện phải kể cho em không được nói dối em dù là chuyện nhỏ - nó nói
- Thế mà em cũng phải nói anh có bao giờ nói dối em đâu - hấn véo má nó part 2
- Anh hứa đi - nó nũng nịu
- Anh hứa - hấn véo má nó part 3
- Nào đừng véo nữa anh muốn má người ta xệ như con chó Bun à - nó nói
- Anh thấy chó Bun dễ thương mà - hấn nói
- Anh đúng là khác người lêu lêu - nó lè lưỡi trêu hấn

Sau khi trêu nhau đã đủ hấn đưa nó về nhà, lúc này đã là trưa rồi

- Mày đi đâu lâu thế, tao đói mà nhà hết đồ ăn rồi - nhỏ than
- Tao mua đồ cho mày này con bitch của tao - nó trêu
- Con nhỏ này, mà mày mua gì thế - nhỏ giật túi đồ ăn
- Uồi com cuộn - nhỏ bóc 1 miếng cho vào mồm
- Ăn từ từ thôi - nó nói
- Mà mày đi đâu thế - nhỏ ngược lên hỏi
- Bí mật - nó tủm tỉm cười rồi chạy lên nhà để nhỏ ngoáy góc

Tại nhà hấn và anh

- Tao mua đồ ăn cho mày này - hấn ném túi đồ ăn vào lòng anh
- Uồi chắc tí tao phải xem có bão không đã, 18 năm làm bạn với mày mà bây giờ mày mới mua đồ ăn cho tao, cảm động quá - anh nói
- Mì xào này - anh thích thú
- Sao mày biết tao thích ăn mì xào - anh hỏi
- Mày thì shit cũng nhét vào mồm được nên tao mua đại thôi - hấn rót nước uống
- Thằng mất dạy - anh nói rồi gấp mì lên ăn
- Mà mày đi đâu đấy - anh hỏi
- Ăn đi ông tướng lo việc bao đồng - hấn nói rồi đi lên gác

HẾT CHƯƠNG 21

Chương 22: Đã Xem

Sáng thứ hai, nó dậy thật sớm, xuống bếp làm cơm. Nhỏ dậy đi ngang qua phòng thì không thấy nó đâu ngạc nhiên đi xuống bếp thì thấy nó đang chăm chỉ làm cơm. Nhỏ vội dừng lại ngó ra chiếc cửa sổ ở đối diện cầu thang rồi chau mày- Hôm nay không có bão à? - nhỏ đi xuống cầu thang

- Gớm cô nương sao hôm nay chăm chỉ thế - nhỏ vào bếp bốc một miếng cà chua ở chiếc đĩa cho vào mồm

- Con bé này - nó đánh vào tay nhỏ đang định bốc miếng nữa

- Khiếp làm gì mà ghê, mà sao hôm nay lại làm cơm, ăn ở trường là được rồi - nhỏ nói

- Tao có làm cho tao đâu - nó ngược mặt lên nhìn nhỏ

- Thế làm cho ai, cho tao à - nhỏ chỉ tay vào mình

- Tao làm cho Hàn Thiên - nó thân nhiên nói

- Ủi dòi - nhỏ bĩu môi

"Bíp bíp" lúc đó có tiếng xe bíp còi, nhỏ và nó nghĩ hấn và anh đã đến. Nó vội vàng cất hộp cơm giấu vào cặp rồi chạy ra. Lúc đi ra cửa nhỏ và nó nhìn thấy một xe thì đoán là hai người bọn hấn lại đi cùng xe, nhưng đến lúc anh ngó đầu ra

- Đây Vy cậu đợi Hàn Thiên tí nhé nó bảo nó đi mua gì ý - anh nói

- Ừm - dù có chút thất vọng nhưng nó vẫn cười tươi

Nói rồi nhỏ lên xe anh phóng vút đi bỏ lại nó đứng một mình đợi hấn

Về phần hấn lúc này vừa mới bước ra khỏi cửa hàng hoa, trên tay là bó hoa hồng đen tuyệt đẹp được gói gém cẩn thận. Hấn mở cửa xe đặt bó hoa lên ghế sau rồi lên ghế trước khởi động xe đi đến nhà nó. Đang đi với tốc độ nhanh thì từ một góc khuất của ngã tư, một chiếc xe đạp lao qua làm hấn phanh không kịp "Kít" tiếng phanh xe xua hấn văng lên một cách điển tai. Hấn mở mắt nhìn qua tấm ca - bin xe thì thấy hấn dù đã phanh nhưng vẫn đâm vào chiếc xe đạp ấy, hấn loáng thoáng thấy bộ đồng phục giống với của mình vội mở cửa xe đi ra. Hấn đi ra thì nhận ra người mà hấn vừa đâm vào là Nhi, cô bạn mới chuyển vào lớp được hai tháng. Hấn vội ngồi xuống, nhìn vết thương trên chân của Nhi đang rỉ máu

- Cậu đi kiểu gì vậy hả - Nhi ôm chân nói

- Ai bảo cậu lao ra - hấn điềm tĩnh

- Cậu... đúng thật là sáng nay bước chân trái ra ngoài cửa nên mới xui thế này - Nhi nói

- Tôi đưa cậu đến bệnh viện - hấn nói rồi quay lại xe

- Cậu còn không mau đi - hấn thấy bức mình khi Nhi cứ ngồi đó mà không chịu đứng lên

- Nào cậu có hoạt động không vậy, tôi bị đau chân thì làm sao mà đi được - Nhi nói

- Loại con gái như cậu... đúng là bánh bèo vô dụng - hấn nói rồi quay lại xốc ngược Nhi lên, bê vào xe rồi lái thẳng đến bệnh viện

Về phía nó đã đứng đợi 25' mà vẫn chưa thấy hấn đến, chân nó đã tê cứng đến nỗi không còn đứng được nữa. Bỗng một chiếc xe mô tô địa hình trông có vẻ rất quen vút đến rồi dừng lại trước mặt nó. Chính là Bảo, Bảo gạt chân chống xe xuống rồi mở mũ bảo hiểm ra

- Đây không đi học à còn 10' nữa đến giờ học rồi - Bảo hỏi

- Tao đang chờ Hàn Thiên mày đi trước đi - nó nói

- Mày chờ bao lâu rồi - Bảo hỏi

- Cũng... cũng được nửa tiếng rồi - nó ấp úng nói

- Mày điên à, lên xe đi tao chờ chắc hấn không đến đâu - Bảo đưa mũ cho nó

- Không... mày đi trước đi - nó áp ứng

- Lên xe - giọng Bảo đổi sang tức giận

Nó miễn cưỡng đi đến, chân khập khiễng vì tê cứng

- Chân mày làm sao vậy, không phải bị tê đấy chứ - Bảo lo lắng

- Ừ - nó gãi đầu gãi tai

- Thằng khờ - Bảo nói thầm

Nó cười nhận lấy mũ rồi leo lên xe, Bảo phóng với tốc độ nhanh đến trường. Bảo chơi thân với nó từ hồi 1 tuổi nhà cũng ở gần nhau nên lúc nào cũng quần lấy nhau. Từ bé Bảo luôn là người hiền nó nhất, nó thích ăn gì, bị làm sao, hay như thế nào Bảo đều biết. Lí do Bảo tức giận khi nghe thấy nó bảo bị tê chân đó là lúc nhỏ nó đã bị tai nạn, sau đó cơ thể phản ứng rất chậm, nếu đứng quá lâu sẽ bị tê chân nhưng không phải là năm ba phút là hết mà có khi cả ngày vẫn chưa hết, điều đó rất khó chịu và cũng làm nó không đi lại được cả một ngày. Trên đường đến trường nó giờ điện thoại ra nhắn tin cho hấn

- Anh đang ở đâu - nó nhắn

Hấn đang ở bệnh viện, lúc đưa Nhi vào viện hấn nghĩ chỉ là bị thương ngoài da thôi không ngờ Nhi bị trật gãy một cái xương chân, phải bó bột nửa tháng. Khi hấn nhận được tin nhắn là lúc hấn đang làm hồ sơ cho Nhi nhập viện, biết là tin nhắn của nó nhưng hấn chỉ mở ra xem rồi lại đút vào túi quần. Ở phía nó sau khi nhìn thấy chữ "Đã xem" mà không thấy tin nhắn trả lời trong đầu nó sáng lên bao nhiêu là tình huống. Nó cũng là con gái mà, nếu thấy người yêu mình biến mất không một lý do chắc chắn sẽ hoài nghi. Nó cũng là con gái mà, khi thấy người yêu mình đã xem tin nhắn mà không nhắn lại thì cũng buồn, cũng tò mò xem người yêu mình làm gì mà xem rồi không trả lời. Bao nhiêu ý nghĩ hiện lên trong đầu nó cứ quần lấy nhau làm đầu óc nó rối bời. Rồi nó bật khóc nhưng nó khóc thầm lặng để không ai biết nó đang đau khổ nhưng mọi người có thể không biết nhưng còn thằng bạn thân của nó thì chắc chắn biết được nó đang khóc và quả thật Bảo biết nó ngồi sau đang khóc một cách trầm lặng nhưng không dỗ nó mà cứ để nó khóc cho đến khi nào vui đi nổi buồn. Cuối cùng thì cũng đến trường, nó khó khăn đi xuống xe, Bảo nhìn thấy đôi mắt đỏ hoe của nó cũng trả vờ lơ đi

- Lên đi - Bảo cúi người xuống ý muốn nó lên lưng Bảo cồng

- Tao đi được mà - nó cười miễn cưỡng

- Mày nghĩ tao mới chơi với mày à - Bảo nói

Nó đành phải lên lưng Bảo để Bảo cồng vào lớp, vào đến lớp bao nhiêu ánh mắt nhìn chăm vào nó và Bảo nhưng hai chúng nó đều không để ý, Bảo nhẹ nhàng hạ nó ngồi xuống ghế, nhìn thấy mọi người vẫn chăm chú vào mình

- Mấy người rảnh dỗi quá hả - Bảo cất giọng lạnh lùng

- Này Thiên đâu - anh hỏi nó

- Cậu còn phải hỏi sao, bạn cậu "Tốt" thật đấy - không để nó trả lời Bảo đã lên tiếng

- Mày có quyền gì mà nói nó như vậy - anh đứng lên

- Hừ... lấy quyền là TRI KỈ của Vy - Bảo nhếch mép

Nó cứ nghĩ hấn chỉ nghĩ một tiết thôi, không ngờ hấn nghĩ cả buổi học làm nó càng thêm lo lắng, nó liên tục nhắn tin cho hấn nhưng chỉ nhận được dòng chữ "Đã xem", hộp cơm nó làm cho hấn bây giờ nó cũng ngậm ngùi ngồi ăn một mình, vừa ăn vừa khóc, nước mắt rơi hết xuống hộp cơm làm hộp cơm có vị mặn khó tả. Nó khóc cả buổi học, nó chỉ cần hấn ở đây và ôm lấy nó thì nó sẽ ngay lập tức nín khóc và cho qua mọi chuyện nhưng điều đó đã không thành sự thật. Trái tim nó quặn đau như bị xé nát mỗi khi nhìn thấy chữ "Đã xem" mà lại không có tin nhắn trả lời

HẾT CHƯƠNG 22

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Anh Nói Dối Em Phần 1

Sau khi ngồi khóc hết 5 tiết học, mắt nó giờ sưng lên gây cảm giác rất khó chịu. Bảo cố nó ra xe rồi chờ nó về, trên đường về nó khóc ướt đầm vai áo đồng phục của Bảo. Thấy vậy, Bảo rất đau lòng nhưng lại chẳng có tư cách gì để ôm nó vào lòng, nói những lời an ủi ngọt ngào như người yêu với nhau. Cuối cùng cũng về đến nhà, chân nó cũng đã khá hơn có thể đi lại được. Khi nó định mở cửa vào nhà thì Bảo kéo tay nó lại, kéo nó vào lòng mình ôm chặt- Mày sao vậy buồn gì tao ra - nó ra sức vùng vẫy

- Im nào, hãy coi đây như một cái ôm của thằng bạn thân dành cho mày sau bao năm xa cách đi - Bảo nói

Sau khi nghe Bảo nói, nó mới để yên cho Bảo ôm

- Vào nhà đi cô nương mai tôi đến đón - Bảo nói rồi quay lại xe chuẩn bị đi

- Không cần đâu - nó nói

- Sao - Bảo chau mày

- Tao.... tao đã có người yêu rồi đấy, tao không muốn anh ấy ghen - nó áp úng

Bảo có gắng cười lớn ngẩng mặt lên trời, một nụ cười chua chát

- Con điên mày nghĩ gì thế, nghĩ tao yêu mày á, còn lâu - Bảo nói

Nghe xong câu nói này, nó bật cười, không hiểu mình đang nghĩ cái gì nữa, chào tạm biệt Bảo rồi đi vào nhà. Lúc này Bảo vẫn chưa đi, nở một nụ cười chua xót đến đáng thương nhìn theo bóng nó đi vào nhà ngày càng khuất dần. Khi thấy nó vào nhà nhỏ đang làm cơm vội chạy ra

- Sao về muộn thế, liên lạc được với Thiên chưa - nhỏ hỏi

Nó không trả lời mà chỉ lắc đầu chán nản rồi bước từng bước nặng nề lên phòng

- Ấy ăn tối đã chứ - nhỏ với gọi

- Tao không muốn ăn mày ăn trước đi - nó nói rồi đi thẳng lên phòng

Đi lên phòng nó đóng mạnh cửa, chạy vào phòng tắm, xả nước ấm ngồi ngâm mình vào đó, hơi nước làm mờ mặt cả phòng, mắt nó lim dim rồi thiếp đi mất. Nó gặp một giấc mơ, nó mơ thấy hân, hân rất đẹp trai cầm một bó hoa hồng đen lớn tiến đến gần nó, tặng cho nó bó hoa rồi nắm lấy tay nó. Nó bắt gặp nụ cười khi mơ, nhưng giấc mơ đó lại không có niềm vui trọn vẹn, tay hân dần dần buông tay nó ra rồi hân quay lưng lại bước đi, dù nó đã gọi hân rất nhiều nhưng hân không hề quay lại cứ thế bước đi, bước đi đến khi nó nhìn thấy bóng lưng hân đã khuất dần khuất dần rồi biến mất. Từng giọt nước mắt cứ tuôn ra từ nơi khóe mắt, bỗng nó giật mình tỉnh dậy, nhìn xung quanh, hóa ra tất cả chỉ là một giấc mơ, nó thở phào nhẹ nhõm. Nó đứng dậy mặc quần áo rồi đi ra khỏi phòng. Nó ngồi xuống giường, với lấy cái điện thoại, nó do dự gọi cho hân

Ở phía hân lúc này đang chăm sóc cho Nhi

- Tôi đi mua cháo - hân lạnh lùng

- Sao cậu lạnh lùng với tôi vậy, cậu đâm vào tôi, tôi không đòi hỏi gì, cũng không bắt cậu phải chăm sóc tôi là cậu tự nguyện, cậu chăm sóc tôi kiểu này thì đừng chăm sóc nữa thì hơn - Nhi tức giận

- Còn muốn thế nào nữa, tôi vốn vậy rồi - thực ra thì hân vốn chẳng ưa loại con gái bánh bèo như Nhi, cũng chẳng hề muốn chăm sóc Nhi một giây phút nào, nhưng hân không muốn bị mang tiếng xấu, dù sao cũng là một quân tử. Còn Nhi nói cô ấy không bắt hân phải chăm sóc mà cả ngày cứ bắt hân đi làm nọ mua kia khiến hân mệt mỏi không ra hơi, không có cơ hội gọi điện thoại giải thích cho nó nghe mọi chuyện

Còn nó bây giờ cũng đã quyết định gọi điện cho hân hỏi cho ra nhẽ. "Tình tình tình" tiếng chuông điện thoại của hân vang lên trong phòng bệnh của Nhi, hân để quên điện thoại. Nhi nhòai người ra, với lấy chiếc điện thoại xem thì thấy hiện lên chữ "Vợ yêu" liền nhếch mép rồi nghe máy

- Muốn gặp Hàn Thiên à - Nhi nói

- - nó im lặng, lòng quặn đau khi nghe thấy tiếng phụ nữ

- Hàn Thiên để quên điện thoại, lúc nào.... - Nhi chưa nói hết câu thì nó đã cúp máy, Nhi để điện thoại lại chỗ cũ rồi cười về đắc ý

Còn về phía nó, lúc này nó đang rất khó hiểu hàng vạn thứ đang hiện trong đầu nó làm đầu nó như muốn nổ tung, khóe mắt cay cay, hai hàng lệ rơi xuống. Cuối cùng nó cũng đã hiểu lý do mà hân không trả lời tin nhắn của nó, nó úp mặt xuống gối khóc thật to, nước mắt cứ thế tuôn ra mà ướt đầm cả chiếc gối

Lúc này hân đã đi mua cháo về, múc cho Nhi một bát rồi đưa ra trước mặt Nhi

- Ăn đi - hân lạnh lùng

- Ồ, tôi không thích ăn cháo này - Nhi nhìn bát cháo rồi nói

Lúc này hấn đã mất hết kiên nhẫn với Nhi

- Trước khi tôi mổ bụng cô ra nhét cháo vào thì cô hãy ăn đi - hấn vốn không muốn nói những lời tàn khốc với phụ nữ

Nhi thấy vậy vội cầm bát cháo ăn lấy ăn để. Lúc này hấn mới có cơ hội nghỉ ngơi, vớ lấy cái điện thoại định gọi cho nó thì thấy có một cuộc gọi đến đã được trả lời và cuộc gọi đó là của nó. Hấn trừng mắt nhìn Nhi rồi đứng dậy ra ngoài gọi nó

"Tình tình tình" nó đang khóc thì nghe thấy tiếng chuông điện thoại reo liền bật dậy sau khi nhìn thấy dòng chữ mang tên hấn, nó do dự nhưng nghe máy vì rất muốn nghe lời giải thích của hấn nên bấm nút nhận cuộc gọi. Nghe thấy nó khóc dường như đã hiểu ra mọi việc

- Em khóc à - hấn ân cần hỏi

- Em cần một lời giải thích, tại sao lại có người con gái nào nghe máy của anh, tại sao em nhắn tin anh không trả lời - nó vừa khóc vừa hỏi

Hấn nghe thấy nó hỏi như thế thì thật sự không muốn nói thật cho nó biết, rõ ràng là nó đang ghen, nếu bây giờ nói thật ra thì chắc chắn nó sẽ không tin

- Anh bị đau bụng, đây là chị họ anh, bây giờ anh đang ở nhà chị - hấn nói dối

- Cái gì, anh có sao không, có nặng lắm không - nó hỏi gấp

- Không anh... anh không sao - hấn áp ứng

- Thật không - nó gặng hỏi

- Thật... thật mà - hấn nói

- Vậy anh nghỉ ngơi nhiều vào em sẽ chép bài cho anh - nó nói

- Ủ... em không được khóc nữa đâu đấy - hấn nói

- Vâng - nó nói

Sau khi cúp máy hấn rất tức giận mà nắm mạnh tay vào tường, hấn ghét nhất ai đụng vào đồ của hấn, nhưng có tiếng nói lảng vảng trong đầu hấn "Không được nói dối em" câu nói ấy cứ lảng vảng trong đầu hấn mãi không thôi, hấn cảm thấy có lỗi cảm thấy hối hận vì nói dối nó

HẾT CHƯƠNG 23 < PHẦN 1 >

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Anh Nói Dối Em Phần 2

Sau đó, hấn tức giận đi vào phòng bệnh. Lúc đó, Nhi đang đọc truyện nhìn thấy hấn tức giận đi vào bỗng giật mình. Hấn hùng hổ tiến đến, mạnh tay tóm lấy cổ Nhi bóp chặt- Cậu... cậu... làm gì... vậy - Nhi nói áp ứng không ra hơi

- Sao cô dám động vào đồ của tôi - hấn nghiêng răng nói

- Tôi... không biết... chỉ là... chỉ là... thấy điện thoại... thì nghe thôi mà - Nhi áp ứng

Hấn nói lỏng tay rồi bỏ ra hấn

- Khụ khụ khụ - Nhi ho sặc sụa

- Cậu bị điên à - Nhi bật khóc

- Xin lỗi - hấn lạnh lùng

Nhi vẫn thút thít khóc

- Đừng khóc - hấn lấy tay lau nước mắt cho Nhi

- Bỏ ra - Nhi gạt tay hấn ra khóc thút thít

Trong lúc đó, ở nhà nó, bụng nó đang cồn cào nó chạy xuống nhà lấy ít đồ lên ăn. Lúc xuống nhà, đi vào bếp, nó thấy nhỏ đang gục xuống bàn không ngừng ôm bụng

- Này mày bị sao thế - nó chạy đến thì thấy nhỏ người ngòm ướt sũng mồ hôi, nóng như lửa đốt. Nó vội kéo nhỏ ra sofa

- Này mày không sao chứ - nó vỗ vỗ vào mặt nhỏ

- Tao... tao lạnh quá - nhỏ thều thào không ra hơi

- Hà nóng á - nó nói rồi vội chạy lên nhà lấy cái chăn xuống đắp cho nhỏ

- Đờ hơn chưa - nó nói

Nhỏ nửa tỉnh nửa mê, thều thào không ra hơi, nó vội lấy điện thoại gọi cho anh, nhưng gọi mãi gọi mãi cũng chẳng thấy ai nghe máy cả. Lúc đấy, trong tiếng nhạc sập sinh của quán bar lớn nhất thành phố, anh đang ngồi ở chiếc bàn trong góc khuất của quán uống rượu, tiếng nhạc sập sinh đã lấp mất tiếng chuông điện thoại

- Trời ạ, làm gì mà không nghe máy hả trời - nó tức chết được

Nó thấy nhỏ người càng ngày càng nóng ran lên thì lo lắng hết mức, bèn gọi cho Phong

- Alo - Phong nói

- Mau qua nhà tao đi Băng bị làm sao rồi người nó nóng lắm - nó nói gấp

- Được rồi tao qua liền - Phong nói

5' sau Phong có mặt ở nhà nó, nó và Phong đưa nhỏ đến bệnh viện

- Mày ở đây trông nó nhé tao đi nói chuyện với bác sĩ - Phong đi ra cửa

- Mày ăn cháo nhé - nó xúc cháo cho nhỏ

Phong đi gặp bác sĩ thì nhìn thấy một hình bóng nào đó rất giống hấn đi vào phòng bệnh, định đi theo thì bác sĩ gọi

- Cậu có phải là người nhà của bệnh nhân Kim Hạ Băng không - bác sĩ nói

- Vâng... cháu là bạn của Băng ạ - Phong nói

- Bệnh tình của cô ấy không quá nghiêm trọng chỉ là ngộ độc thực phẩm do thức ăn chưa sơ chế kỹ thôi, cậu cầm ống thuốc này về cho cô ấy uống là mai có thể xuất viện rồi - bác sĩ đưa thuốc cho Phong

- Vâng, cháu cảm ơn - Phong cúi đầu

Lúc định đi về phòng Phong tình cờ nhìn thấy hấn đi vào một phòng bệnh nào đó vội chạy theo. Đúng là hấn, qua cửa kính mờ ảo của phòng bệnh nhưng Phong vẫn nhìn rõ mồn một, chính là hấn, hấn đang đút cháo cho một cô bạn nào đấy nhìn rất quen. Phong vội chạy về phòng báo cho nó

- Vy, liên lạc được cho Thiên chưa - Phong đặt túi thuốc xuống bàn

- Được rồi, anh ấy nói bị đau bụng đang ở nhà chị họ - nó ngừng việc đút cháo cho nhỏ lại

- Đau bụng hả... hừ... đau bụng mà ngồi đút cháo cho gái à - Phong cười khẩy

- Hà, sao.... - nó chưa nói hết câu đã bị Phong kéo đi trên tay vẫn cầm bát cháo

Phong kéo nó đến phòng bệnh của Nhi, nó nhìn vào tấm kính mờ ảo nhưng rõ mồn một, chính là hấn, không ai khác người mà trưa nay vẫn còn nói với nó là bị đau bụng mà bây giờ đã ở trong bệnh viện đút cháo cho một người con gái khác. "Choang" bỗng bát cháo trên tay nó rơi xuống đất, tiếng động làm hấn cũng làm hấn ngừng việc đút cháo đi ra xem có chuyện gì. Mở cửa ra bốn mắt chạm nhau, nó vội quay lưng lại bỗng nước mắt lại tuôn ra

- Vy - hấn bắt gặp gọi nó

Sau khi nghe thấy tiếng gọi, nó cố chạy thật nhanh ra ngoài, lúc này nó không muốn nhìn thấy hấn một chút nào. Đúng là "Lời nói dối là sự phản bội lớn nhất trong tình yêu" câu nói trong tiểu thuyết tình yêu mà nó đã đọc qua rồi bỗng hiện lên rồi lảng vảng trong đầu nó. Lúc này tim nó rất đau, đau giống

như bị ai nó đâm à không phải nói là xe toạc ra vậy. Cho dù hấn đuổi theo đằng sau và gọi nó rất nhiều nhưng nó vẫn không quay lại. Cuối cùng thì hấn đã đuổi kịp và tóm được nó

- Bỏ tôi ra, bỏ ra - nó vùng vẫy nhưng không thoát ra được

- Vy, nghe anh giải thích đã - hấn nắm lấy hai vai nó

- Tôi không nghe, không nghe - nó bịt tai lại

- Vy - hấn nói rồi ôm nó vào lòng

- Anh không nói ra vì sợ em ghen, anh không muốn em buồn phiền vào những việc này, là anh đâm vào cô ta trên đường đi đón em - hấn nói

Nó cứ thế khóc trên vai hấn một lúc rồi đẩy hấn ra

- Còn nhớ em đã nói gì không - nó nói

- Anh nhớ, anh nhớ, anh xin lỗi - hấn quỳ xuống

- Xin lỗi, em nghĩ chúng ta không nên tiếp tục nữa đến đây thôi - lúc này không hiểu sao nước mắt nó cứ trào ra

- Em... - hấn không nói lên lời chỉ đứng đấy nhìn nó đi dần, đi dần rồi khuất mất

Và.... hấn đã khóc, hấn cảm thấy hối hận và cảm thấy mình thật vô dụng. Hấn lê bước mệt mỏi về phòng bệnh của Nhi thì thấy Phong vẫn đứng đấy. Vừa nhìn thấy hấn trở về, Phong đã hùng hổ đi tới đâm cho hấn một cái, hấn loạng choạng đứng lên

- Vẫn còn nhẹ chán so với những gì mày đã làm - Phong bỏ đi

HẾT CHƯƠNG 24 < PHẦN 2 >

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Một Ngày Cho Tri Kỉ

Nó trở lại phòng bệnh của nhỏ, thấy mắt nhỏ sưng húp, mặt buồn rười rượi, nhỏ chau mày khó hiểu- Mây sao thế - nhỏ hỏi

- Không sao - nó cười miễn cưỡng

- Đối ai thì được chứ không qua mắt được tao đâu, nói - nhỏ nghiêm túc

Đúng lúc đấy Bảo mở cửa bước vào

- Sao mày phải buồn vì một thằng không đáng nhĩ - Bảo tay dứt túi quần dừng lại trước mặt nó

- Sao thế - nhỏ khó hiểu

- Mau nói đi đừng im lặng như thế chứ - nhỏ càu

- Là thế này.... - Bảo kể lại mọi chuyện cho nhỏ nghe

Bỗng nhiên nó bật khóc, nó ngửa đầu để nước mắt không chảy ra được nhưng không thể. Sau khi nghe Bảo kể hết nhỏ bực tức mắng nó

- Loại đàn ông như vậy không đáng để mày buồn quên đi - nhỏ vỗ vỗ vai nó

- Mày nói như thánh ý, mày cũng thế thôi, bị đau bụng đến mức nhập viện mà có thấy thằng người yêu đâu đâu, gọi điện cũng không nghe máy bây giờ còn lên mặt dạy đời Vy - Bảo bĩu môi

Mặt nhỏ bỗng sa sầm, nét buồn hiện rõ trên khuôn mặt

- Thôi, chế giễu người ta mãi - nó nói

"Tĩnh tĩnh tĩnh" điện thoại của nó reo lên, là anh gọi

- Alo - nó nhắc máy

- Có chuyện gì mà gọi mãi vậy - anh nói giọng say lẽ nhè

- Cậu đang ở đâu mà ồn thế - nó nghe được tiếng nhạc sập sinh thì một phần đoán được

- Ồ... ở... mà có chuyện gì - anh đáp ứng

- Băng đau bụng vào viện rồi đấy, viện X mau đến đi - nó nói

- Hà... sao lại... - anh chưa nói hết thì nó đã cúp máy

- Sao vậy - nhỏ hỏi

- Hình như thằng chồng mày đang ở bar hay sao ý - nó nói

- Hà - nhỏ ngạc nhiên

10' sau, anh đến trong bộ dạng thảm hại vô cùng, quần áo xộc xệch, người toàn mùi rượu

- Băng, em... em có sao không - anh xông vào phòng bệnh của nhỏ

Cả ba người sau khi ngửi thấy mùi rượu nồng nặc thì bịt mũi. Nó và Bảo ra ngoài trước

- Anh đi đâu vậy - nhỏ nói

- Anh... anh - anh ấp úng

- Đi ra ngoài đi - nhỏ lạnh lùng

- Em... anh - anh nói không lên lời

- Tôi nói anh ra ngoài mà - nhỏ nói

Bất lực anh đành phải đi ra ngoài, lúc mở cửa phòng thì anh thấy hấn đã đứng trước cửa từ bao giờ

- Mày cũng ở đây à - anh hỏi

- Ủ, tao đâm vào Nhi bây giờ phải chăm sóc cô ta, tao nói dối Vy nên bây giờ Vy giận tao rồi - hấn nói

- Haiz, xem ra cùng cảnh ngộ, tao thì vào bar, không biết Băng bị bệnh nên bây giờ cô ấy cũng giận tao luôn - anh nói

- Haiz - cả hai đồng loạt thở dài

Trong khi đó, ở quán cà phê đối diện bệnh viện, nó và Bảo đang ngồi uống cà phê

- Thôi đừng buồn nữa - Bảo an ủi nó

- Mày nói xem sao tao không buồn được chứ - nó thở dài

- Hay là, mai chúng mình đi chơi đi, chỉ có tao, mày và cả Băng nữa - Bảo mắt sáng trưng

- Ừm, sao cũng được - nó chán nản

- Thôi nào đi báo với Băng đi - Bảo kéo nó về lại bệnh viện

Đến trước cửa phòng thì nó thấy hấn và anh ngồi ngực xuống tay vò tóc

- Vy - hấn đứng dậy

Nó bỏ ngoài tay lời nói của hấn, đi vào phòng nhưng hấn đã tóm được tay nó, Bảo thấy thế định tiến đến

- Chuyện của tao - hấn lên tiếng cảnh báo Bảo

Bảo cũng thấy nên để cho nó tự giải quyết nên dừng lại đứng nhìn

- Nghe anh giải thích được không - hấn nói

- Xin lỗi tôi không muốn nghe - nó rồi rồi gỡ tay nó ra khỏi tay hấn

Bảo thấy nó đi vào phòng cũng đi vào theo. Lúc này hấn đứng đơ như tượng trước cửa phòng bệnh, dần vật tâm tư, hấn nghĩ mình thật vô dụng. Ông trời đã trao cho mình một người con gái hoàn hảo mà mình lại không biết giữ lại để tuột mất cô gái ấy

- Này, mai đi chơi không chỉ có ba bọn mình thôi - Bảo nói

- Ừm - nhỏ chống cằm suy nghĩ

- Ok - nhỏ gật đầu

Sáng sớm hôm sau, nó và Bảo đến làm thủ tục suất viện cho nhỏ, làm thủ tục xong thì nó đi vào phòng đón nhỏ. Trong lúc đi ra khỏi bệnh viện, nó nhìn thấy hấn đứng tựa vào tường nhìn nó, hai người nhìn nhau một lúc

- Đi thôi - nhỏ giục

Nó lúc đấy mới giật mình rồi đi theo nhỏ

Đầu tiên ba chúng nó đến công viên chơi các trò chơi

- Tao muốn chơi tàu lượn - nó nói

- Chơi đu quay đi - nhỏ nói

- Không vào nhà ma đi - Bảo nói

Ba chúng nó cãi nhau một lúc rồi thống nhất đi tàu lượn trước

- Aaaaaaaaaaaaa - Bảo hét lớn

- Mày có phải con trai không thế - nó nói làm nhỏ cười nắc nẻ

Sau đó chúng nó đi nhà ma, rồi đu quay,... và vui cười rất vui vẻ. Cuối cùng ba chúng nó kéo vào một quán nhỏ bên đường ăn uống nó say rồi đi lượn vài vòng đến đêm tối mới về. Ai cũng cảm thấy vui vẻ và dường như mọi mệt mỏi trong lòng đều biến mất

" Bọn bè là tất cả dù không phải là mãi mãi "

HẾT CHƯƠNG 25

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Anh Thích Nó, Nhỏ Thích Hấn

Hình như là mùa thu trong lành đã nhường chỗ cho mùa đông giá lạnh rồi thì phải. Sau ngày đi chơi hôm qua tâm trạng nó tốt hơn nhiều nhưng vẫn có cái gì đó gọi là nhớ nhung. Nó nhớ hấn vô cùng, lúc định lấy hết can đảm để gọi cho hấn thì lại có một dòng suy nghĩ bay qua bay lại quanh đầu nó.

" Hấn ta đã lừa dối mày thì sao mày phải gọi cho hấn ta chứ " thế là nó lại thôi cái suy nghĩ sẽ gọi điện cho hấn. Cả đêm đầu óc nó cứ đánh nhau giữa hai hành động gọi và không gọi. Phải khó khăn vất vả lắm nó mới chìm được vào giấc ngủ. Sáng hôm sau nó thức dậy, chợt thấy lạnh lạnh, nó mỗi mệt đi ra chỗ cửa sổ kéo tấm rèm màu trắng lên. Đúng là mùa thu đã đi qua rồi, không khí bây giờ thật âm đạm và nhàm chán, gió mang theo chút hơi lạnh thổi vào làm nó lạnh vô cùng. Nó đóng cửa sổ vào và ngồi bên cạnh đấy ngắm tiết trời mùa đông giá lạnh

- Goodbye autumn and hello winter, mày hãy đối xử đối với tao một tí nhớ - nó chau mày một lúc rồi thốt ra, nó bắt đầu đứng dậy thay quần áo đi học

Đúng là mùa đông rất lạnh, nó mặc rất nhiều áo rồi mà vẫn thấy lạnh, bộ đồng phục mỏng manh không thể cản gió để bảo vệ nó được, nó mặc một chiếc áo phao to trùm và ấm áp vào, mặc được một lúc thì cảm thấy rất nóng liền cởi ra> Nhưng cởi ra được một lúc thì cảm thấy rất lạnh, cứ như thế mà nửa tiếng trôi qua nó vẫn chưa quyết định được nó sẽ mặc cái gì

" Bíp bip " tiếng còi xe quen thuộc mà hầu như hôm nào nó cũng nghe lại vang lên, hình như là anh đến đón nhỏ. Nhưng hôm nay có sự khác biệt là, tiếng còi xe vang lên rất nhiều mà vẫn không ngừng, nó thấy vậy tưởng nhỏ chưa dậy bèn sang phòng đánh thức. Nhưng sang đến phòng nhỏ thì không thấy ai cả, chăn màn đã được gấp gọn gàng, nó chạy xuống bếp thì thấy một tờ giấy nhớ được dán bên tủ lạnh " Tao đi học trước, mày đi sau nhé ". Thấy vậy nó chạy ra cửa báo với anh

- Này, Băng đi học rồi - nó hét to

Sau khi nghe thấy câu này, anh không trả lời, vẻ mặt có chút buồn rầu hiện rõ mồn một. Nó đang định tiến lại hỏi thăm thì anh ngược lên nở một nụ cười như không muốn cười

- Vậy tôi đi học trước cậu đợi Thiên một lúc nhé - anh mở cửa xe định đi vào

- Không - nó lên tiếng phản đối làm anh chau mày

- Tôi sẽ đi bộ cậu bảo anh ta đừng đến mất công - nó kiên quyết nhưng không ngờ câu nói này lại làm anh cười sặc sụa

- Ahaha, con gái các cậu hay giận hờn kiểu này sao, dù có giận người ta thì cũng phải cho người ta cơ hội giải thích chứ - anh nói

Nó đứng ngây người ra suy nghĩ

" Đúng rồi, phải cho anh ta giải thích đã chứ "

" Mình sai sao "

" Không được không nghe giải thích gì hết, tất cả đều là lỗi của anh ta "

Một ngàn lẻ một suy nghĩ hiện lên trong đầu nó

- Này - anh lên tiếng làm nó giật mình thức tỉnh

- Hà - nó hỏi

- Không đi xe Thiên thì lên tôi đeo đi - anh mở cửa xe sẵn cho nó

- Tôi... tôi tự đi được - nó ấp úng

- Lạnh đấy, chân tay cậu sẽ bị đóng băng, nếu không lên xe tôi dám chắc chưa đi đến trường thì cậu đã chết ở giữa đường rồi - anh nói những lời đe dọa

- Hà, vậy hà... vậy thì tôi đi với cậu - nó cuống cuống đi vào xe làm anh bật cười, anh không nghĩ những lời đe dọa này có ích như thế

Đối với nhỏ mà nói, nếu anh nói những lời này thì nhỏ sẽ không tin mà còn làm trái ngược lại nữa là đằng khác. Anh bất giác mỉm cười, một nụ cười thích thú " Đúng là một cô gái trẻ con "

Sau khi xe anh vừa đi khỏi thì hán đến, hán cầm bó hoa hồng đen được gói gém cẩn thận bước ra khỏi xe, đến trước cửa nhà nó bấm chuông, nhưng bấm mãi, bấm mãi vẫn không thấy ai ra mở cửa, hán nhìn thấy cửa khóa ngoài liền chau mày tức giận ném cả bó hoa xuống đất rồi quay trở lại xe đi thẳng đến trường với tốc độ cao

Trong khi đó ở chỗ anh và nó

- Cậu ăn gì chưa - anh liếc nhìn nó

- À chưa - nó đáp

Anh vội vòng xe lại

- Ở cậu đi đâu đấy - nó vội hỏi

- Cậu làm như tôi sẽ bắt cóc cậu đi ý - anh cười khúc khích

Nó suy tư một lúc

- Có thể chứ - nó nhìn anh

- Tôi không muốn chết, chưa bán được cậu sang Trung Quốc thì chắc tôi cũng bị Hàn Thiên băm thành từng mảnh rồi - anh nói

Sau khi nghe hai chữ "Hàn Thiên" nó chau mày cúi mặt xuống nhìn chân mình. anh thấy thế thì cười cười

- Haiz, có gì gặp mặt nhau rồi nói, chơi trò chơi im lặng cả đôi bên như này không hay đâu, cái gì cậu cũng phải cho người ta giải thích chứ - anh khuyên bảo nó

- Cậu với Băng như nào rồi - nó chuyển chủ đề

- Haiz, vẫn thế - anh thờ dài

- Cậu cứ kiên nhẫn xem nào, tính Băng không gian dai bằng tôi đâu - cả hai cùng phá lên cười

Nó mới chợt nhận ra ở bên cạnh anh thật thoải mái, những buồn phiền của nó bỗng biến mất đi đâu sau 15' nói chuyện với anh. Cuối cùng cả hai dừng lại ở một quán ăn Trung và ăn sáng ở đó

Còn về phần hấn lúc này đang lanh quanh ở vườn hoa, bỗng thấy có ai đó giống nhỏ vội bước tới thì đúng là nhỏ, nhỏ đang ngồi ở ghế đá cạnh một bồn hoa hồng đỏ rực, tay mân mê những cánh hoa hồng. Hấn thấy vậy liền ngồi xuống cùng nhỏ, Hai người cứ ngồi im lặng như thế một lúc

- Vy đâu, không đón nó à - nhỏ lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng

- Muốn nhưng cô ấy không cho - hấn thờ dài

- Cố lên, tôi tin là nó vẫn còn yêu cậu - nhỏ liếc hấn một cái

- Còn cậu và Phong thì sao - hấn quay sang nhìn nhỏ

- Thôi đừng nhắc đến nữa - nhỏ chán nản

- Phong biết lỗi của mình rồi mà, nó tự dần vật mình bằng cách nhỏ mình trong phòng không ăn uống gì suốt mấy ngày nay đây cậu biết không - hấn giải thích

Nhỏ nghe thấy thế thì không trả lời, hai người lại trở về trạng thái im lặng như lúc ban đầu

Hấn thấy ở bên cạnh nhỏ đúng thật là thoải mái, nếu bây giờ người ngồi cạnh hấn là nó thì chắc chắn sẽ không có cái không khí im lặng này đâu. Hấn thờ dài, lâu lắm rồi hấn mới được trở về với cái sự im lặng thanh bình này. Hấn thật sự rất thoải mái khi ở bên cạnh nhỏ

Nhỏ và nó giống như hoa hồng đỏ và hoa hồng đen vậy, tuy cùng là một loại hoa nhưng lại khác xa nhau

HẾT CHƯƠNG 26

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chuyên Mục Đôi Người Yêu

"Tùng tùng tùng" tiếng trống vang lên cũng là lúc nó và anh tới trường, hai chúng nó chạy thực mạng vào lớp, hôm nay tiết đầu là của cô chủ nhiệm không thể đi muộn được sẽ bị lên thớt mất. Đến trước cửa lớp, nhỏ và anh thở phò phò, cùng lúc ấy nhỏ và hấn cũng vừa từ vườn hoa về. Tám mắt nhìn nhau ngạc nhiên đến nỗi không ai nói được lên lời.

- Sao hai người lại đi cùng nhau - hấn lên tiếng

- Không phải hai người cũng thế sao - nó liếc nhìn nhỏ và hấn rồi đi vào lớp

Cả tiết học, chẳng ai nói với ai câu nào. Đến giữa tiết nó mới nhận ra hôm nay Bảo không đi học nhưng chuyện này nó cũng chẳng mấy quan tâm. Nó mở máy định nhắn tin cho Bảo thì nhận được một tin nhắn: "Hôm nay tao nghỉ, không cần lo lắng đâu, có chút việc thôi" nó đọc xong chỉ nhận đúng một chữ "Ừ" gửi lại cho Bảo

"Reng reng reng" thế là tiết học của cô chủ nhiệm đã kết thúc, nó vươn vai một mồi đang định nằm ngực xuống bàn một lúc thì bị hấn kéo đi. Hấn kéo nó ra chỗ gửi xe rồi ấn đầu nó ngồi vào xe mặc kệ sự vùng vẫy của nó.

- Anh bị điên hả - nó cố vùng vẫy nhưng hắn không hề quan tâm, đi vào xe và lái đi mất

5' sau, xe dừng lại tại quán cà phê cách trường không xa cho lắm, hắn mở cửa xe kéo nó đi vào

- Aaaaa, anh bỏ tôi ra - nó vùng vẫy

Hắn kéo nó đến ngồi ở một bàn ở cạnh cửa sổ nơi mà gió lạnh có thể lùa vào làm nó lạnh buốt cả người. Hắn liếc mắt nhìn từ đầu đến chân nó, hôm nay nó chỉ mặc mỗi chiếc áo đồng phục mỏng manh như thế thì làm sao chẳng lạnh chứ, có khi gió chỉ cần thổi qua một cái thì cũng có thể bay cả người ấy chứ. Thấy vậy, hắn vội cười chiếc áo dạ đang mặc trên người choàng vào cho nó. Lập tức, con lạnh biến mất, trên áo vẫn còn vương mùi hương nồng nàn của hắn làm nó rất dễ chịu

- Anh cần một lời giải thích - hắn nhìn thẳng vào mắt nó

- Tôi cả có gì để giải thích với anh cả - nó lạnh lùng nhìn ra cửa sổ để né tránh ánh mắt của hắn

Hắn thấy vậy thì không hỏi nữa, rút điện thoại ra gọi cho anh.

- Cà phê Love, Hạ Băng và cả mày - hắn nói ngắn gọn rồi cúp máy không để cho anh nói gì thêm

Nhưng làm bạn với hắn mười mấy năm rồi chỉ cần hắn nói những từ cục lốc như thế thì anh cũng hiểu ra được, liền kéo nhỏ đang nghe nhạc đến quán cà phê hắn bảo.

Ở chỗ nó và hắn vẫn là bầu không khí im lặng, chẳng ai nói với ai một lời.

- Vẫn giận anh chuyện hôm trước? - hắn lên tiếng phá vỡ không khí im lặng

Nó chau mày, nhìn qua hắn

- Tôi chẳng giận ai cả - nó đứng đưng

- Em cần giải thích chứ? - hắn đan hai tay vào nhau, nhìn nó

Nó không trả lời nhưng trong lòng thật sự rất rất rất muốn nghe

- Hôm đấy, anh đi mua hoa hồng đen cho em rồi đến đón em, không ngờ đang đi trên đường thì đâm vào Nhi, sau đó anh đưa cô ấy vào viện vì không muốn mang tiếng nên anh ở lại chăm sóc cô ấy, anh cứ nghĩ chỉ là trật chân hay gì đó thôi nhưng cô ấy lại bị gãy chân, lúc anh đi mua cháo cho cô ấy thì đúng lúc em gọi, cô ấy nghe máy hộ anh, lúc về anh gọi lại cho em thì nghe thấy tiếng em khóc, xong còn có chút tức giận nữa, anh vốn định nói thật với em nhưng lại nghĩ nếu nói với em thì em lại ghen vì những chuyện con con này nên anh đành nói dối - hắn kể lại một cách ngắn gọn nhưng rất chi tiết

Nó nghe xong cúi gầm mặt xuống không nói gì, những suy nghĩ đối lập nhau bắt đầu hiện lên trong đầu nó, nó cần môi trường tư suy nghĩ

" Hình như là mình sai à "

" Không mình đúng mà tại anh ta nói dối mình chứ "

" Mình có nên xin lỗi không nhỉ "

" Không mình có làm sai đâu "

Nó đau đầu liền lấy tay đập liên tục vào đầu cho đỡ đau, hắn nhìn thấy thế mỉm cười vui sướng

Đúng lúc đó thì nhỏ và anh tới, hai người ngồi xuống. Vậy là cả tám mắt lại nhìn nhau chẳng biết nói gì

- Quan hệ của hai người rốt cuộc là gì - nhỏ lên tiếng hỏi nó và anh

- Thì chỉ là bạn thôi, mày nghĩ gì thế - nó giải thích

- Đúng vậy, thấy Vy đang giận Thiên thì anh cho Vy hóa gian, rồi thấy cô ấy chưa ăn sáng thì đưa cô ấy đi ăn thôi - anh cũng lên tiếng giải thích

- Ai khiến mày hả - hắn trừng mắt rồi nắm lấy tay nó, nó thấy vậy vội giật tay lại

- Còn hai người sao lại đi cùng nhau - nó hỏi

- Thì gặp nhau ở vườn hoa rồi nói chuyện thôi - nhỏ nói

Cả 4 người lại rơi vào trạng thái im lặng

- Hay là chúng ta trao đổi người yêu đi - nhỏ lên tiếng

- HẢ - cả ba ngạc nhiên hét lớn

- Thì là trao đổi thôi mà, sẽ có một ngày đi chơi, nếu hợp nhau thì..., mà không hợp thì vẫn đổi lại được mà - nhỏ nói

Ba người trầm tư một lúc

- Được thôi - cả ba đồng ý

- Vậy được rồi mai chúng ta sẽ trao đổi để hẹn hò - nhỏ nói rồi cả bốn đều ra về

Khi về nhà nó nghĩ rất nhiều, nằm trên giường mà cứ trằn trọc mãi

"Nhờ mà Băng và Thiên hợp nhau thì sau " cứ nghĩ đến vấn đề này thì đầu nó lại đau như búa bổ, lăn qua lăn lại trên giường. Vật vã mãi nó mới chìm vào giấc ngủ được

Sáng hôm sau, anh và hấn đến đón nhỏ và nó thật sớm. Cả 4 hôm nay quyết định bùng học một ngày.

- Hello - anh mở cửa xe cho nó

- Chúng mình đi đâu chơi nhĩ - nó hỏi anh

Anh trầm tư suy nghĩ một lúc

- Đi xem phim đi, thấy bảo có phim mới hay lắm - anh nói

- Oki - nó cười tươi

Vậy là cặp đôi 1 của chúng ta quyết định đi đến rạp phim hẹn hò

- Anh không định mở cửa xe cho tôi à - thấy hấn đi vào xe mà không để ý đến mình nhỏ lên tiếng

- Cô không có tay à - hấn nói

Nhỏ bực tức tự mở cửa xe, bừa bãi chán nản

- Đi đâu - hấn khởi động xe

- Công viên - nhỏ nói

Quay lại với anh và nó. Đến rạp chiếu phim vừa bước vào anh đã chọn một bộ phim ma mới nhất. Nó sợ ma chết đi được vội vùng vằng không đồng ý. Nếu là hấn, hấn sẽ chiều theo ý nó nhưng tiếc là không có hấn ở đây. Dù nó có vùng vằng thế nào thì anh vẫn quyết không đổi phim. Anh phải vật vã mãi mới kéo được nó vào xem cùng. Thật ra phim này cũng không có gì để sợ cả, cả rạp im lặng ngồi xem, chỉ riêng nó hét âm ỉ lên làm anh vô cùng xấu hổ

Đến lượt hấn và nhỏ, vào công viên được một lúc, hấn đề nghị đi vào nhà ma, hấn cứ nghĩ nhỏ sợ ma giống nó mà không đồng ý nhưng nhỏ không những đồng ý mà còn thích thú. Hấn thích cái cảm giác khi con gái sợ nép vào lòng con trai như mỗi khi hấn rú nó vào nhà ma hơn. Vào đến nhà ma, nhỏ thì thích thú còn hấn thì ngồi ngáp, chán nản hơn bao giờ hết.

HẾT CHƯƠNG 27

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Đánh Nhau, Tôi Lo Lắng Cho Anh Lắm Đây

Sau khi tan học, nhỏ và nó đi về nhà với tâm trạng mệt mỏi- Ngày, hình như hôm nay trường mình có biến đây - nhỏ nói

Nó quăng cặp sách xuống ghế rồi đi vào bếp

- Black với C đấy - nhỏ rót nước uống

- Trường mình có cả người tên Black với tên C nữa à - nó tay cầm một bịch bìm bìm ngây ngô vừa nhai vừa hỏi

Nhỏ chán nản với cái bộ não cá vàng của nó đến nỗi chẳng buồn liếc nhìn nó một cái, ân cần giải thích.

- À ra là thế, mà tao cũng muốn xử thằng kia tao cũng muốn đi, cho tao mượn số Phong đi - nó nũng nịu

Nhỏ rút trong túi áo ra chiếc Iphone 6 rồi quăng cho nó

- Alô, cô gái xinh đẹp hôm nay gọi mình có chuyện j vậy - anh trả lời điện thoại

- Diên à, tôi Vy đấy xinh vs đẹp j - nó quát

- Cho tui số Hàn Thiên đi - nó bảo

Anh đưa mắt một vòng rồi nhìn lên trần nhà, đưa máy cho hấn

- Ai? - hấn trả lời trống không

- Tui nè, chiều nay anh đi đánh nhau với C đúng không, cho tui đi với - nó nói

- Biết gì mà đi ở nhà đi - hấn nói rồi định cúp máy

Không đợi cho nó có cơ hội năn nỉ, hấn đã củ máy làm nó tức tối đi lên phòng

Cuối cùng thì cũng đến giờ hai bang tranh đấu với nhau, hấn mang theo rất ít người trong khi bang C mang đến cả mấy chục người

- Mày muốn như nào - Nam nói

- Đánh đi đừng nói nhiều - hấn lạnh lùng

Rồi hai bang xông vào đánh nhau, cuộc " chiến " rất gay cấn, được 5' bang C bắt đầu mất nhiều người, sau một giờ dường như bang C đã thua, người bị thương nhiều vô kể

- Thế nào - hấn nói

- Coi như tao tha cho mày - Nam đỡ mấy anh em đi về

Hấn cười khẩy coi thường, cho đàn em đi về rồi anh và hấn đi cà phê, khi đến quán cà phê VIP

- Ê mày thích Vy thật đấy à - anh hỏi

- Ủ - hấn nhấp ngụm cà phê

- Mày có muốn biết Vy có yêu mày không, muốn biết không - anh hỏi

- Có - hấn nhìn anh chăm chăm

- Lại đây - anh thì thầm gì với hấn rồi hai người cười với nhau

Một lúc sau

Tĩnh Tĩnh Tĩnh, tiếng chuông điện thoại của nó vang lên

- Alô - nó đang xem TV trả lời

- Đây, Thiên vào viện rồi, viên Q cô mau vào đi - anh nói rồi cúp máy

- Hà, alô, này - nó nói vừa nói vừa cuống quýt chạy đi đến bệnh viện

Nó chạy vào bệnh viện cuống cuồng hỏi y tá phòng hấn nằm, nó chạy lên tầng phòng VIP

- Đây - nó mở cửa vào

- Anh bị làm sao vậy hả tỉnh dậy đi, mau tỉnh dậy cho tôi - nó đi đến giường lay người hấn nước mắt tuông trào

- Haha - hấn đột nhiên phá lên cười làm hồng màn kịch

Nó thì ngờ ngác không hiểu gì, hấn với anh thì cười như với được vàng

- Cuối cùng thì cũng biết kết quả rồi nhớ, Vy lo cho mày đến nỗi mặc cả quần áo ngủ vào đây kìa - anh ôm bụng rồi chỉ vào bộ quần áo ngủ có hình hai con cừu rất trẻ con của nó

- Anh đúng là.... - nó một phần tức một phần thì ngại k nói lên lời

Nó nhìn hai người cứ cười mà ngại vô cùng đành cười góp vui. Trong khi chúng nó đang cười thì ở ngoài, một cô gái mang đôi giày cao gót đỏ đang cuộn tay thành nắm đấm, tức giận

- Các người cứ vui vẻ đi rồi sẽ biết, còn anh sẽ là của em, mãi mãi của em, em sẽ loại bỏ cô ta và chỉ có em ở cạnh anh thôi - cô gái bí mật đứng ngoài nói rồi cô ta cười khẩy đi ra ngoài trong lúc cả ba vẫn đang cười vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *August - Love Come* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.